

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Lukács László György, dr. Simicskó István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	16803
Napirend előtti felszólalások:	
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16803
Szabó Tímea (Párbeszéd)	16805
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	16806
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16807
Varju László (DK).....	16808
Németh Zsolt (Fidesz)	16809
Nacsa Lőrinc (KDNP)	16809
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	16810
Tordai Bence (Párbeszéd).....	16811
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16813
Hohn Krisztina (LMP)	16815
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16816
Varju László (DK)	16819
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16820
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	16822
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16824
Ander Balázs (Jobbik)	16826
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16828
Dr. Hargitai János (KDNP).....	16830
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16831
Böröcz László (Fidesz).....	16833
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16835

Azonnali kérdések és válaszok órája

Jakab Péter (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről Miniszterelnök Úr!” címmel	16837
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16838
Viszonzválasz:	
Jakab Péter (Jobbik).....	16838
Orbán Viktor miniszterelnök	16839
Mesterházy Attila (MSZP) - a miniszterelnöknek - „A gazdaság újrâépítésérôl” címmel	16839
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16840
Viszonzválasz:	
Mesterházy Attila (MSZP)	16841
Orbán Viktor miniszterelnök	16841
Arató Gergely (DK) - a miniszterelnöknek - „Hogyan gondolja Miniszterelnök úr?” címmel	16842
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16842
Viszonzválasz:	
Arató Gergely (DK)	16843
Orbán Viktor miniszterelnök	16843
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a miniszterelnöknek - „Ki vállalja a felelôsséget Miniszterelnök úr?” címmel.....	16844
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16845
Viszonzválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16846
Orbán Viktor miniszterelnök	16846

Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	16847
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16847
Viszonzás:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	16848
Orbán Viktor miniszterelnök	16848
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Milyen felelősség terheli az intézményfenntartó önkormányzatokat a koronavírus elleni védekezésben?” címmel	16848
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16849
Viszonzás:	
Dunai Mónika (Fidesz).....	16850
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	16851
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Igen vagy nem?” címmel	16851
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16852
Viszonzás:	
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	16853
Orbán Viktor miniszterelnök	16853
Dr. Simicskó István (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „A jelenlegi európai tendenciákra való tekintettel várható-e, hogy magyar állampolgárok korlátozások nélkül utazhatnak külföldre munkavállalási célból, továbbá a magyarországi cégek szállíthatnak-e árut megszorításoktól mentesen?” címmel	16853
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16854
Viszonzás:	
Dr. Simicskó István (KDNP)	16855
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16856
Székely Sándor (független) – miniszterelnöknek - „Mikor adnak pénzt az embereknek?” címmel	16856
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16857
Viszonzás:	
Székely Sándor (független).....	16857
Orbán Viktor miniszterelnök	16858
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Aktuális kérdésekről” címmel.....	16858
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16859
Viszonzás:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	16860
Orbán Viktor miniszterelnök	16860
Varga Zoltán (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hány magyar élete, nyomorúsága szárad az Orbán-kormány lelkén?” címmel	16861
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16862
Viszonzás:	
Varga Zoltán (DK)	16863
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	16863
Csárdi Antal (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Ne az emberek legyenek a kormány rossz döntéseinek kárvallottjai” címmel	16864
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	16865
Viszonzás:	
Csárdi Antal (LMP).....	16865
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	16866
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	16867
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	16867

Viszonzválasz:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	16868
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16869
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Tervezi-e a Kormány a jelenlegi beruházásösztönzési rendszert bővíteni?” címmel.....	16869
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16870
Viszonzválasz:	
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	16871
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16871
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16872
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik) - a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszternek - „Mit gondol erről Miniszter Asszony?” címmel.....	16872
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára.....	16873
Viszonzválasz:	
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	16874
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára.....	16875
Dr. Aradszki András (KDNP) - a pénzügyminiszternek - „Mekkora a koronavírus elleni védekezés pénzügyi alapja?” címmel.....	16875
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16876
Viszonzválasz:	
Dr. Aradszki András (KDNP).....	16877
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16877
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	16878
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a pénzügyminiszternek - „Ki segít az elszegényedő nyugdíjasokon?” címmel... ..	16879
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16879
Viszonzválasz:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	16880
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16881
Bósz Anett (DK) - a belügyminiszternek - „Mire mennek ketten együtt?” címmel.....	16881
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	16882
Viszonzválasz:	
Bósz Anett (DK).....	16883
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	16884
Magyarország népképviseleti rendszerének harminc évvel ezelőtti visszaállításáról című politikai nyilatkozat összevont vitája.....	16884
Harrach Péter (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	16884
Kocsis Máté (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	16886
Felszólalók:	
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	16889
Dr. Fazekas Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	16891
Németh Zsolt (Fidesz).....	16892
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	16895
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz).....	16896
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	16897
Sebián-Petrovszki László (DK).....	16900
Balczó Zoltán (Jobbik).....	16902
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	16904
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	16906
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	16908

<i>Ungár Péter</i> (LMP)	16909
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	16911
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP)	16912
<i>Kövér László</i> (Fidesz)	16914
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	16915
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	16917
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP)	16917
<i>Németh Zsolt</i> (Fidesz) előterjesztői válasza	16918
Napirend utáni felszólalások:	
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	16919
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	16921
<i>Dr. Hoppál Péter</i> (Fidesz).....	16922
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	16924
<i>Hajdu László</i> (DK)	16926
<i>Varju László</i> (DK)	16928
<i>Varga Zoltán</i> (DK)	16929
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik)	16931
Az ülésnap bezárása	16934

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
17. ülésnapja

2020. április 27-én, hétfőn

(11.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Simicskó István

és dr. Lukács László György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Tisztelt képviselőtársaim, szeretettel köszöntöm önöket. Kérem, foglalják el helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Simicskó István és Lukács László György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

Tisztelt Ház! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően, kétórnyi időtartamban az azonnali kérdések és válaszok órájára, majd a „Magyarország népképviselői rendszerének harminc évvel ezelőtti visszaállításáról” című politikai nyilatkozat összevont vitájára kerül sor, majd a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülésnapját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon a kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr jelentkezett **napirend előtti felszólalásra**. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismételtelen eltelt egy hét azóta, hogy önöket itt az Országgyűlésben tájékoztathattam a világjárvány nemzetközi aspektusairól, így engedjék meg, hogy ezt most ismételtelen megtegyem.

A nemzetközi politikai életben a hírek mindmind arról szólnak, hogy Európa, sőt a világ egyes országai milyen módon jönnek vissza a korábbi szigorító intézkedésekből, magyarul, hogy hogyan lazítják fel azokat. Az erről szóló vita, azt hiszem, még hosszan fog tartani, egy dolgot nagyjából biztosra vehetünk, hogy minél szigorúbbak a korlátozó intézkedések, annál lassabban terjed a vírus, és sajnos igaz ez a másik irányba is, hiszen abban most már egyértelműen a tudósok között konszenzus van, hogy az emberi kontaktusok számától és intenzitásától függ a terjedés sebessége.

Amióta önöknek legutóbb itt tájékoztatást adtam az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközök beszerzéséről, azóta 20 repülőgéppel Kínából és 5 kamionnal Európa más reptereiről Kínából származó árut szállítottunk Budapestre. Ha valamikor, akkor most lesz az előbb említett viták fényében különös jelentő-

sége az egészségügyi ellátórendszerek felkészültségének és a védekezéshez szükséges speciális eszközök beszerzésének. Tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy az elmúlt egy hét alatt 9 millió 586 ezer sebészeti maszk érkezett Magyarországra, emellett pedig 234 600 magasabb szintű védekezést lehetővé tevő maszk, így összesen az elmúlt héten 9 820 600 maszk érkezett Magyarországra. Ezzel összességében a világjárvány kitörése óta 86 247 290 maszkot importáltunk *(Korózs Lajos hangosan felnevet.)*, s ezek segítik az egészségügyi védekezés sikerességét. Tisztelettel tájékoztatom képviselőtársaimat arról is, hogy még 62 500 150 maszkra van szerződéses állományunk.

Tájékoztatom képviselőtársaimat arról is, hogy védőfelszerelések, tehát izolációs köpenyek, sapkák, kesztyűk, arcvédők tekintetében csak az elmúlt héten 20 096 845 termék érkezett hazánkba, ezáltal eddig összesen 51 498 105 speciális védőfelszerelés érkezett, és még szerződéses állományunk van 8 086 991 darabra.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy az elmúlt héten 215 lélegeztetőgépet tudtunk importálni, és megkezdődött a beszállítása a lélegeztetőgépek működéséhez szükséges eszközöknek is, így 900 betegőrző monitor, 120 központi monitor és egyéb eszközök is megérkeztek.

Itt az Országgyűlésben is halljuk hétről hétre a tesztek fontosságát. Továbbra is a tesztek alkalmazása a WHO előírásai szerint történik, és hogy ez így lehessen a jövőben is, ezen az elmúlt egy héten 1 010 112 tesztet importáltunk, és még van szerződésünk 1 994 137-re.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy az elmúlt héten, két hete megérkezett 400 ezer darab Favipiravir nevű gyógyszer, a beszerzés után Kínában újabb 400 ezer beszerzésére kötöttünk szerződést. A Kína és Magyarország közötti léghíd tehát jól működik, folyamatosak a szállítások a kínai nagyvárosokból, és köszönettel tartozunk a kínaiak mellett a kazahoknak és az azerieknek is, akik pedig a Budapestre irányuló szállítmányok esetében a technikai lezállások lehetőségét biztosítják.

És persze, majd a világjárvány után szükség lesz a következtetések levonására is, de azt már biztosan láthatjuk, hogy egy ilyen tanulság mindenképpen az lesz, hogy nem biztos, hogy helyes - sőt -, ha egy stratégiai ágazatban egy komplett kontinens ki van szolgáltatva egy külső tényezőnek; mint ahogy azon is el kell majd gondolkodnunk, hogy nyilvánvalóan egy állam erejéhez hozzájárul egy saját légi teherszállítási kapacitásnak a kidolgozása.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy az elmúlt héten adományként 110 ezer maszkot kaptunk, és a Szentszék kérésére 50 ezer maszkot szállítottunk a Vatikánba az idős atyák egészségének megvédése érdekében, valamint a Pápai Német-Magyar Kollégiumban szolgálatot teljesítők számára.

Arról tudom tájékoztatni és biztosítani tisztelt képviselőtársaimat, hogy továbbra is a folyamatos szállítások biztosítani fogják a folyamatos ellátást, hiszen minden magyar felelős minden magyarért, így határon innen és határon túl is minden magyar számíthat ránk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Lehetőség van minden frakciónak két percben válaszolnia. Elsőnek Tordai Bence képviselő úr következik, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. *(Szabó Timea: Az a napirend előtti, elnök úr.)* Bocsánat! Nálam fent van egy lista, én annak alapján haladok. Most már levették. Úgy látom, hogy senki nem jelentkezett felszólalásra. *(Rövid egyeztetést követően:)* Szabó Timea frakcióvezető asszony, parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy tűnik, hogy a parlamentbe csak két ember nem szeret bejárni most a kormány részéről a járvány kitörése óta, ez a miniszterelnök úr és az egészségügyért felelős miniszter. Orbán Viktor és Kásler Miklós pontosan tudják sajnós, hogy elbaltázták a járványkezelést, és nem nagyon mernek számot adni itt nekünk a tetteikről, Orbán Viktor öt hete nem jött ide be napirend előtti tájékoztatást adni. *(Zaj a kormánypártok soraiban.)*

Miniszter úr, önök azt hiszik, hogy az ellenem folytatott gyűlöletkampány engem meghátrálásra kényszerít; úgy látom, hogy többen csodálkoztak, hogy itt felszólalok. Van egy rossz hírem. Az, hogy belőlem ellenséget csináltak, az pont azt mutatja, hogy önöket igenis nagyon zavarja az, hogy a Párbeszédben nem fogadjuk el azokat a hazug magyarázatokat, amiket a kormány ad *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Zaj.)*, és zavarja önöket, hogy mi az emberek valódi problémájával foglalkozunk. Tudja ugyanis, hogy mi a valódi probléma, miniszter úr? Az, hogy önök a 30 ezer ágy kiürítésével halálba küldtek embereket. Németh Athina önkéntes mentőápoló a napokban számolt be arról, hogy az általa ápolott 10 hazaküldött betegből 9 meghalt.

(11.10)

Az egyiküknek friss és nyílt hasi sebe volt, elbocsátották a kórházból. Többen rákos betegek voltak, akiknek nem jutott otthon sem gyógyszer, sem infúzió, sem fájdalomcsillapító. Az egyik betegnek kivették a végbelét sztomazsákkal, sem ő, sem a hozzátartozók nem kaptak tájékoztatást. Ezek az emberek, képviselőtársaim, meghaltak. Ők édesanyák, édesapák voltak, nagypapák, nagymamák és barátok. Ki a felelős ezért? Az igazság az, hogy hibát hibára, tragédiát tragédiára halmoznak, és Orbán Viktor és Kásler

Miklós ezek szerint szó szerint a halálba küldenek, sajnós, embereket.

Van egy másik kérdés is, miniszter úr. Most már 86 millió maszknál tartunk. Hol vannak ezek a maszkok? Pár nappal ezelőtt a kiskunhalasi járványügyi kórház intenzív osztályának vezetője még egy varrt házi maszkban nyilatkozott a sajtónak. Én csak remélni tudom, hogy mire a betegek megérkeznek ebbe a kórházba, addig megkapják az orvosok a megfelelő védőfelszerelést. Elég volt a mellébeszélésből, tessék a valós problémákkal foglalkozni, és válaszokat adni, mert emberek tízezrei vannak veszélyben! Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan frakcióvezető úr jelentkezett. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy kicsit úgy érzem magam, mint egy közepesen rossz brazil szapanoperában, mert hétről hétre nagy izgalommal várjuk a következő részt, hátha valami fordulat következik be. De mindig csak várunk erre a fordulatra, én személy szerint ezért nem is szoktam ilyen sorozatokat nézni. De nem sorozatról van szó, hanem a való életéről, a való világról. Ön elmondja, hogy mennyi mindent szereztek be, mi pedig azt látjuk, hogy mennyi minden áll a raktárakban, és nem tudjuk, hogy például a Vatikán mellett mikor jutnak el ezek a védőfelszerelések a kórházakba, mikor jutnak el az időotthonokba, mikor jutnak el a frontban szolgálókhoz, vagy mikor jutnak el az emberekhez.

Most már a szakma is azt mondja, hogy a maszkviselés igenis ajánlott, és jó lenne, ha mindenki maszkot viselne. Akkor azt kérem önöktől, hogy a nemzeti konzultáció helyett egy borítékban küldjenek minden magyar állampolgárnak maszkot. A Magyar Tudományos Akadémia azt ajánlja, hogy legyen széles körű tesztelés, ezért azt javasoljuk, hogy kezdjék meg a tömeges tesztelést. Javasoljuk, hogy állítsanak össze a 65 év feletti idősöknek egy védőcsomagot, fertőtlenítőszerrel, maszkkal és védőkesztyűvel, mert, ahogy már többször elmondtam, a saját szememmel látom, hogy nem rendelkeznek ilyen eszközökkel. Segítsék a hazaküldött betegek hozzátartozóit az ápolási díj kiterjesztésével, és adjanak több pénzt a magyar kis- és középvállalkozásoknak, hosszabbítsák meg az álláskeresői időt 9 hónapra, és nettó százezer forintot adjanak, hogy az emberek meg tudjanak élni.

Kérem tisztelettel, ezekre adjanak választ, legyen meg a fordulat a miniszteri beszámolóban, legalább jövő héten tudjunk meg többet arról, hogy ez a dicséretes eszközbeszerzés valóban oda jut, ahol szükség van rá, és a kormányzati intézkedések valóban az emberek életét, egészségét és megélhetését mentik, mert

egyelőre ezt nem látjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr kér szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): *(A képviselő mikrofonja nem működik.)* Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! *(Dr. Rétvári Bence: Nem halljuk! - A képviselő megigazítja a mikrofonját.)* Most jó, úgy néz ki. *(Dr. Rétvári Bence: Ökomódra kapcsolt a mikrofon!)*

ELNÖK: Majd kérem visszaigazítani a frakcióvezető úr idejét! Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen miniszter úrnak a tájékoztatást, nyilván nagyon fontosak ezek az eszközbeszerzések, és ezúton is köszönjük mindenkinek ismét, ezen a héten is, aki részt vesz ennek a beszállításában.

Ugyanakkor, ahogy a múlt héten is jeleztem, jogosak azok a kérdések, amelyek az országon belüli elosztásra vonatkoznak. Valóban ott állnak most már milliósámmra a védőeszközök, mégis folyamatosan, napi szinten halljuk a jelzéseket, hogy nem mindenhol jut el, ahol szükséges lenne. Ezért kicsit rálicitálva frakcióvezető-társamra, azt szeretném kérni, hogy ne jövő héten kommunikáljon a kormány, és ne jövő héten oldja meg a problémákat, hanem még a mai napon valamilyen fórumon tájékoztassák a magyar közvéleményt arról, hogy milyen módon tudják javítani a beszerzett eszközök elosztását.

Beszélt arról miniszter úr, hogy konszenzus van a tekintetben, hogy szorít minket a helyzet. Nyilván gazdasági problémák vannak, az emberi élet védelme az első, és a kontaktusok számának növekedése növeli a vírus terjedésének gyorsaságát. Abban is konszenzus van, és ezt már az ön miniszter-társa is elismerte, hogy rendkívül brutális és mély lesz ez a gazdasági válság, amelynek most a kibontakozását tapasztaljuk meg mindannyian. Varga Mihály miniszter-társa azt mondta, hogy sokkal rosszabbak a kilátások még annál is, mint amit a kormány néhány hete gondolt. Ehhez képest azt tudjuk, hogy már a hivatalos statisztikák szerint is 50-60 ezer ember veszítette el az állását.

Azt tudjuk, hogy a valóság ennél sokkal szomorúbb, mert nagyon sokan, főleg a vidéki térségekben olyan helyzetben vannak, hogy alkalmi munkából élnek, ők elsők között veszítették el a jövedelmüket, a megélhetésüket, és ők nyilván nem is szerepelnek ezekben a hivatalos statisztikákban. Ehhez képest a kormány pontosan ezzel nem törődik. Ezzel a kérdéssel tehát nem kíván szembenézni, hogy azoknak nem ad segítséget, akik a legnehezebb helyzetben vannak,

akik elvesztették a jövedelmüket, elvesztették a megélhetési forrásukat.

Miniszter úr, önök 200-300 milliárd forintot szánnak bérkiegészítésre, a kormány ennyit szán erre, ehhez képest a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére például 1000 milliárdot szánnak. Mikor hajlandó a kormány szembenézni azzal a problémával, hogy egy mély társadalmi válság van kibontakozóban, és végre megadni a segítséget a látványberuházások helyett azoknak *(Dr. Rétvári Bence: A vasútvonal látványberuházás?)*, akik a legnehezebb helyzetbe kerültek itt a válság kitörése óta? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Az egyik tévécsatornán örömmel láttam, illetve hallottam, amikor ön bejelentette, hogy hétről hétre tájékoztatást fog adni, de önmagában ez a bejelentetés, úgy látom, eléggé neveltségessé kezd válni.

Sok maszkot, sok védőfelszerelést, és ha jól emlékszem, 286 darab lélegeztetőgépet mondott miniszter úr. Egyet mindenképpen javaslok még: a kormány számára szerezenek be egy lélegeztetőgépet. Szükség van rá, mert egyébként azt a totojázást, amit önök végeznek, be kell fejezni. Miért mondom ezt? Csak egyetlen példát mondok önnek, miniszter úr. Ön az előbb több mint egymillió tesztzámrról beszélt *(Szi-jártó Péter: Így van!)*, hogy ennyit hoztak be az országba. Ehhez képest önök ennek a másik oldaláról a kommunikációban azt mondják, hogy 60 ezer tesztet használtak el. Ha egy emberre 3-4 alkalommal kell a tesztet elvégezni, akkor önök összesen 15 ezer emberen végezték el a tesztet, és eközben valahol gyűjtik maguknak ezt a sok-sok-sok százezer, sőt milliós darabszámú tesztet.

Tisztelt Miniszter Úr! Akkor most ön hazudik, vagy egyébként nem mondják el, hogy mi a valóság, mi a valóságos vírusjárványhelyzet, pedig ennek megfelelően kellene, azt gondolom, önöknek is beszámolni. Úgyhogy felszólítom önöket, hogy haladéktalanul számoljanak be a pontos helyzetről, a tesztelést kezdjék meg, mert önmagában amiatt a helyzet miatt, amit önök kialakítottak az idősök otthonában a tesztelés nélkül *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokból. - Dömötör Csaba: Mi? - Dr. Rétvári Bence: Karácsony Gergely?)*, emberek sokasága van ma is veszélyben, sőt halnak meg. És akkor most még nem beszéltem arról, amit képviselőtársam is említett, hogy a kórházból kiköltöztetett emberek halála szárad az önök lelken azért, mert nem tesznek meg mindent a megmentésükért. Ez ellen kellene egyszer valakinek felszólalni és beszámolni. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Ülj le!)* Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársaim, tessék szíves lenni mindig odafigyelni, hogy kinél van a szó! Annál van a szó, akinek én adok szót, a többiek pedig legyenek szívesek ezt tudomásul venni!

A Fidesz képviselőcsoportjából Németh Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A józanság hangján szeretném hangsúlyozni, hogy köszönjük szépen, miniszter úr, a tájékoztatást.

Valóban, egy nagyon fontos dimenzió az, hogy az enyhítés fázisába érkezett el Európa, a nemzetközi közösség, illetve a nemzetközi együttműködés jelentősége is nagy. A vatikáni segélyszállítmánynak, úgy gondolom, nagyon komoly szimbolikus jelentősége van, mint ahogy annak is, hogy Magyarország törődik a szomszédságával, a keleti szomszédsággal, a balkáni szomszédsággal, a szomszédos országokkal, és törődik a határon túli magyarokkal is. Úgy vélem, hogy ezek az együttműködések most, amikor nagy szükség van rá, hosszú távon fognak kifizetődni. De már rövid távon, amikor a lazításról, az enyhítés kérdéséről beszélünk, akkor is megkerülhetetlen a térségi együttműködés.

(11.20)

Ez egyébként vonatkozik a gazdasági, munkavállalási kérdésekre is, hiszen a határ mentén a munkavállalói ingázás kérdése már az eddigiekben is egy nagyon fontos térségi együttműködést követelt meg. Amikor Magyarország enyhíteni kezdi az intézkedéseket, akkor figyelemmel kell kísérni, hogy a szomszédaink ezt hogyan teszik, és fontos, hogy e tekintetben is kialakuljon majd egy együttműködés a szomszédos országokkal. Minden egyes szomszédunk vonatkozásában az elkövetkezendő időszakban erre sor kell hogy kerüljön.

Köszönöm szépen miniszter úr tájékoztatását, és további jó munkát kívánunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Nacsá Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük, hogy hétről hétre tájékoztatást nyújt az Országgyűlésnek a védekezés állapotáról és az eszközök beszerzéséről. Hétről hétre meghallgathatjuk miniszter urat, és hétről hétre meghallgathatjuk azt is, hogy Szabó Tímea hazudik és rémhíreket terjeszt. Most is elmondta, hogy a legmagasabb halálzási ráta van Magyarországon, ami szemerszedett hazugság és vissza kell utasítanunk.

Azt is elmondta... *(Szabó Tímea: Ez az igazság!)* Folyamatosan rémhíreket terjeszt, a magyar embereket ijesztgeti olyan rémhírekkel, melyeknek a valósághoz semmi közük nincs.

Tisztelt Képviselőtársaim! Biztos önök is olvasták már azokat a híreket a sajtóban, miszerint egyes európai országokban már kifogyóban vannak a raktárak, már fogytán van a védőfelszerelés, ezért tekintjük nagy eredménynek, hogy hozzánk még mindig érkeznek, és bőven rendelkezésre áll a védekezéshez megfelelő védőfelszerelés.

Ha itt részidőben leltárt vonunk - miniszter úr elmondta nagy vonalakban, hogy mit tett eddig a kormány -, akkor nézzük meg azt is, hogy mit tett eddig az ellenzék. Nem támogatták a hatékony, gyors védekezéshez szükséges törvényjavaslatot, ritkították a BKK-járatokat, többmillió, több tíz milliós szerződést kötöttek a bűnöző Czeglédyvel, folyamatosan a magánokirat-hamisítás árnyéka vetül a budapesti Városházára, folyamatosan támadják a határon túli magyar közösségeknek irányuló védőfelszereléseket és támogatásokat, a Momentum politikusa még lámpavassal is fenyeget bennünket. Ezeket mind önök összehellenzéki eredményként elkönyvelhetik saját maguknak. Ez az önök leltárja a védekezésben, ezt csinálták eddig.

Ezzel szemben a kormány a helyén van, sikerült ellaposítani a járványgörbét. Látjuk azt, hogy eddig a védekezés eredményes volt, látjuk, hogy a szükséges védőfelszerelés rendelkezésre áll, a szükséges kórháziágy-szám rendelkezésre áll, és azt is látjuk, hogy nagy eredmény, hogy csak ilyen számban emelkedik a fertőzöttek száma. Én azt gondolom, hogy önöknek a gyűlölködés helyett köszönetet kellene mondania mindenkinek, aki a védekezésben dolgozik.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Miniszter úr, köszönjük szépen a beszámolót, és elsősorban hadd köszönjük meg azoknak a személyeknek, akik a védekezésben részt vesznek és Magyarországot védik. Az ő munkájuk rendkívül fontos. Másodsorban engedje meg, hogy megköszönjem, hogy ön jött be beszámolni, és megkímélte Kásler Miklóst attól, hogy egy újabb vérszegény teljesítményt nyújtson.

Másrésről a maszkokkal kapcsolatosan le kell szögezni, hogy Szabó Dezsőnek igaza van, minden magyar felelős minden magyarért. Azonban azt is le kell szögezni, hogy még Szabó Dezső sem írt olyat, amit egyébként Müller Cecília akár Wass Albertnek is tulajdoníthatna, hogy például minden magyar felelős

minden albánért, vagy minden magyar felelős minden bosnyákért. Ön is tudja, hogy a maszkokra itthon van szükség.

De ha már a maszkoknál tartunk: mi nagyon örülünk neki, hogy egyre több önkormányzat vezet be a kötelező maszkviselést. Annak is örülünk, hogy az önök egyik konferenciáján az hangzik el, hogy a maszkviseléssel lehet a legjobban megvédeni az embereket. A Jobbik négy hete követeli azt, hogy közterületen, illetve nyilvános helyen mindenki számára kötelező legyen a maszkviselés, mert ezzel lehet a védekezést segíteni. Aki a védekezést segíti, az a megfertőzéseket akadályozza meg, az tehermentesíti az egészségügyet, végső soron pedig életet ment.

Ami a maszkokat illeti, tisztelt miniszter úr, világos, hogy az önök számai alapján - ha azok a számok úgy vannak, ahogy vannak - lennie kell elegendő maszknak Magyarországon ahhoz, hogy azt megfelelő mennyiségben tudjuk biztosítani a lakosságnak, egyrészt a veszélyeztetett csoportoknak, másrészt azoknak a településeknek, ahol az önkormányzatok ezt saját erőből még nem biztosították. Így hát azt kérjük önöktől, hogy legyenek szívesek és villantsanak maszkokat, mutassák meg, s ne csak az MTI-képeken, amikor ezek beérkeznek, hanem azt is, hogy a raktárakban valójában hogy néznek ki ezek a maszkok, tekintettel arra, hogy a maszkok darabszámával kapcsolatosan lassan ott tartunk, hogy Magyarországon kétféle ember létezik, aki nem hisz annak, amit önök mondanak, boldog és boldogtalan. Legyen úgy, hogy önök bebizonyítják, hogy valójában van annyi maszk, amennyit mondanak. Elő a maszkokkal, és kerüljön fel mindenkire a maszk! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr. Most kérek elnézést Tordai Bencétől, hogy az imént felszólítottam. Nálam az a lista jelent meg, és én kénytelen vagyok magamat kötni ahhoz, ami a monitoron megjelent. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr, a legjobbak is hibáznak. Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Polgártársak! Azt látjuk, hogy az ellenségkép úgy kell a Fidesznek, mint egy falat kenyér annak érdekében, hogy eltereljük a figyelmet arról, hogy mennyire alkalmatlanok a járványveszéllyel szembeni védekezést illetően. Amikor látták, hogy beütött a koronavírus-járvány, akkor próbálkoztak még egy kicsit a migránsözással, de az csúfosan besült. Aztán itt szórványosan látjuk a sorozást, de az sem nagyon működik, szerintem még a saját választóik is kiröhögik önöket. S akkor próbálnak az ellenzéki képviselőkből ellenségképet kreálni, próbálnak a főpolgármesterekből, Karácsony Gergelyből ellenségképet fabrikálni. Az a helyzet, hogy ez nem nagyon fog sikerülni.

Az, hogy az önök médiájának a hangneme milyen mélységeket ér el, az, hogy náci beszéd van a Magyar Nemzetben, az, hogy a mai kormánypárti lapok az ellenzéki képviselőket prostituáltaknak nevezik, szégyen és gyalázat. Maguk hívják magukat nemzeti konzervatív politikusoknak, de a Fidesz-médiában leprostizzák az ellenzéki képviselőket! A másik kormánypárti lap ma reggel féregnek nevezi az úgynevezett balliberális politikusokat és balliberális embereket. Tehát a Fidesz-média újságírói, a Fidesz propagandistái féregnek hívják több millió magyar honfitársunkat. Ez szégyen és gyalázat! Maguknak ez a politikája, és mindezt annak érdekében teszik, hogy elleplezzék a teljes amatőrségüket és a sikertelen, alkalmatlan védekezésüket. Az a hajtóvadászat, az a médiahadjárat, az a rágalomhadjárat, amit Szabó Tímea, a Párbeszéd frakcióvezetője ellen folytatnak, szintén ennek a sorozatnak a része, amiért bíróságon fogunk elégtételt venni. Az önök szégyene, hogy egy ki nem mondott és nem is gondolt hazugságra reagálva uszítanak ellene úgy, hogy halálos fenyegetések érkeznek tucatjával a frakcióvezetőnkhez. Ez a maguk politikájának az eredménye!

Amiről meg nem beszélnek, és azt hiszik, hogy akkor mi sem beszélünk róla: beszéljünk egy kicsit a járvány elleni védekezésről! A maguk alkalmatlansága a járvány elleni védekezésben megbetegedések százait és ezreit okozza. Az, hogy nincsenek maszkok az embereknek kiküldve, az, hogy az orvosok hetente egy darab maszkot kapnak a kórházban, a frontvonalban, az, hogy a szűréseket legfeljebb az önkormányzatok végzik el a dolgozóikon, ahogy Naszályi Márta párbeszédes polgármester az I. kerületben, az, hogy az embereknek az önkormányzatok, a civil szervezetek, az ellenzéki pártok aktivistái osztanak maszkot, ez mind a maguk alkalmatlanságát mutatja.

Állítólag tízmillió számra vannak az országban maszkok, ehhez képest semmi ilyen típusú akciót nem látunk önöktől, minimális készleteket adnak a kórházi dolgozóknak, és ennyiben merül ki a járvány elleni védekezésük. Ugyanez a helyzet a tesztek számát illetően. Állítólag százezer számra vannak az országban tesztek, ehhez képest tízezer számra tesztelnek. Nagyságrendi tévedésben vannak, és akkor hallgatjuk itt a külügyminiszter termelési riportjait, hogy mi csoda sikereket érnek el az importtal. Hol vannak ezek a védőfelszerelések?!

De menjünk tovább! A gazdaságiválság-kezelésben mutatott alkalmatlanságuk pedig munkahelyek ezreinek, tízezeinek, százezeinek a megszűnését eredményezi. Maguk későn léptek, gyengét léptek, keveset léptek, és ez azt eredményezi, hogy még a csúnyán elcsalt statisztikák szerint is legalább 50 ezer, de inkább 100 ezer vagy még több munkahely veszett oda a válságban. Ennek a töredéke lett volna csak szükség szerű, de maguk amatőrök, alkalmatlanok, és nem voltak képesek időben egy valódi, masszív, erőteljes mentőcsomagot létrehozni a gazdaság számára

(*Derültség a kormányparti oldalon.*), a gazdasági szereplők, a magyar vállalkozások számára. Önök ebben is megbuktak.

És önök megbuknak a társadalmi válság kezelésében, hiszen nemcsak alkalmatlanok, de embertelenek is. Körülbelül 3 millió ember van, akinek a jövedelme ezekben a válságos időkben nem éri el a havi nettó 100 ezer forintot, vagy azért, mert elvesztette az állását, vagy azért, mert már eddig is kiszorult a szociális ellátórendszerből, vagy azért, mert olyan alacsony a nyugdíja. Tíz év Fidesz-kormányzás után megint csak a maguk szégyene, hogy nem éri el a 100 ezer forintot a bevételük, ezért a maguk alkalmatlan társadalmiválság-kezelő politikája nélkülözést, nyomorúságot, egyéni és családi tragédiákat eredményez és fog eredményezni.

Úgyhogy maguk a válságkezelés minden frontján megbuktak, és ezt a kudarcot, ezt az alkalmatlanságot azzal próbálják elleplezni, hogy az ellenzéki politikusok, a civil szervezetek és a jó szándékú állampolgárok ellen uszítanak, akik elvégzik maguk helyett azt a munkát, amire a kormány nem képes, nem alkalmas, vagy talán nem is akarja megpróbálni.

(11.30)

Úgyhogy nagyon gyorsan szedjék össze magukat, mert emberéletekbe, munkahelyekbe és emberi szenvedésbe fog kerülni ez az alkalmatlanság, amit önök mutatnak a válságkezelésben, és álljanak le azzal az uszító politikával, amit az elmúlt hetekben kizárólagosan sikerrel folytatni voltak képesek! Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ami a járvány elleni küzdelmet illeti, először is szeretnék beszámolni arról, hogy hol is állunk. Mivel még vakcina nincs a láthatáron, ezért változatlanul az a cél, hogy laposan tartsuk a járványgörbét. Hazánk ezen a téren nemzetközi összehasonlításban is jól áll, és ez azt is eredményezi, hogy eddig sikerült elkerülni az egészségügyi rendszer túlterhelését. Most már a védekezés második szakasza következik, ami azt jelenti, hogy fokozatosan, szigorú menetrend szerint újra lehet indítani az életet Magyarországon. Mindezt úgy, hogy az újraindítás időszakában is meg kell védeni a leginkább veszélyeztetett időseket és a krónikus betegeket. A kormány ezen a héten meg is hozza az ezt szolgáló döntéseket. Úgy kell biztosítanunk az emberéletek védelmét, hogy közben a magyar munkahelyeket is védjük.

S ami a gazdasági vonatkozásokat illeti, nem várom el öntől, hogy ön utaljon az elmúlt hetek döntéseire, úgyhogy megteszem én. Nagyon sok döntést hozott a kormány, amelyek közül a legfontosabb talán az adócsökkentés. Ez azt szolgálja, hogy mire a végére érünk a járványnak, a gazdaság fordulatszáma megközelítse a korábbi, és ne kelljen tömegesen munkahelyeket veszíteni, mert nagy különbség van közöttünk: miközben önök eleve tömeges munkanélküliségből indulnak ki, azt adottságnak veszik, mi nem is szeretnénk abba a helyzetbe kerülni.

Egyébként, ami az intézkedéseket illeti: döntött a kormány a törlesztések felfüggesztéséről, a munkaadói adók csökkentéséről, a kata átalányadó elengedéséről, a kilakoltatás megszüntetéséről, bértámogatásról, 2000 milliárdos kedvezményes hitelkeretről, ami akár nulla százalékos is lehet; a családtámogatási jogosultságok meghosszabbításáról és a 13. havi nyugdíj visszavezetéséről, arról, amit az önök szövetségei megszüntettek.

Most, ha már itt vagyunk, és ön is felhozta, akkor szeretnék visszautalni pár dologra, amit múlt héten műveltek önök itt a Házban, azért, mert általában véve is nagyon jellemző a politikájukra. Kezdődik az egész ott, hogy azt kérték számon a kormányon, hogy védőfelszereléseket küldött a határon túli magyaroknak. És utána, csakúgy, mint most, megpróbálták az egészet letagadni. De hiába teszik, teljesen egyértelmű, hogy hogyan értették. Szabó Timea még a Financial Timesnak is úgy fogalmazott, hogy Magyarország a védőeszközök egy részét Romániának adományozta. Nem Romániának, hanem az erdélyi magyaroknak, ami óriási különbség. A határon túli magyarok is nagyon jól tudják, hogy ha magukon múlna, semmilyen, de semmilyen támogatást nem kapnának.

Mást is állítottak múlt héten itt a Házban. Például azt, hogy Magyarországon a legrosszabbak a halálzási statisztikák. Nem a térségben, nem Európában, hanem a világon. Az a képviselő asszony, aki most már rögtön elhagyta az üléstermet, ezt állította. Ez is vaskos valótlanosság, magyarul hazugság. Egymillió főre vetítve Magyarországon 29-en hunytak el, Ausztriában 61-en, ami duplaannyi, Belgiumban pedig 619-en, ami hússzor annyi. Ennyit a tényekről! És az a helyzet, hogy ezt önök is nagyon jól tudják, mert például a volt főpolgármester-jelöltjük, aki egyben volt tiszti főorvos is, nemrég online fogadóórán járt Szabó Timeánál, és azt mondta, hogy a halálzási arány - idézem: - „tulajdonképpen sok környező országhoz képest inkább alacsonynak mondható”. Inkább alacsonynak mondható! Azt is mondta, hogy akár büszkének is lehetnénk arra, hogy ez az arány nem olyan súlyos vagy nem súlyosabb, mint Ausztriában. Kérdezem önt, tisztelt képviselő úr, hogy ha büszkének is lehetnénk, akkor miért nem azok. Ehelyett miért vezeték félre a magyarokat? Erre nehéz szavakat találni.

És miközben itt valótlanágokat állítanak, azért lenne teendő. Mindenekelőtt a Pesti úti idősotthonban, amely a járvány legnagyobb ismert gócpontja, mert továbbra sem látunk tisztán abban, hogy volt-e folyamatos orvosi jelenlét a helyszínen. Mindenesetre tudjuk, hogy öt hatósági ellenőrzésből négy alkalommal egyáltalán nem volt. És azt sem tisztázták például, hogy mit keresnek Gál J. Zoltán gépén vonatkozó levelek. És az is sokatmondó, hogy sok tucat Facebook-poszt között Karácsony Gergely egyetlenegyszer sem tartotta fontosnak, hogy meglátogassa az intézményt, legalábbis nem tudunk róla.

Ezek alapján, tisztelt képviselő úr, azt javasoljuk, hogy ne a határon túli magyaroknak adott támogatást támadják, ne álhíreket terjesszenek, hanem vállalják fel a felelősséget, és vegyék ki a részüket a munkából, legalább azokban a városokban, ahol a választók önöket tüntették ki a bizalmukkal és adtak megbízást a cselekvésre. Legalább erre a pár hétre tekerjék lejjebb az indulatgenerátort, és szálljanak be az összefogásba! Az önök előéletét ismerve, ez nehéz döntés lesz, de higgyék el, hogy megéri. Jó munkát kívánunk ehhez! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjából Hohn Krisztina képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az idei érettségi a kormány és az oktatási akciócsoport oktatáspolitikai furcsasága. A most megszületett rendelet úgy, ahogy van, nehezen elfogadható, és szembemegy az oktatás minden résztvevőjének egészségvédelmi érdekeivel, valamint a kormány eddigi járványügyi preventív stratégiájával. A benne foglaltak arról árulkodnak, hogy megpróbálták a lehető legkevesebb belenyúlással változtatni a szabályokon, hogy ne kerüljön sor nagy átszervezésekre. Persze mindenről elfelejtették tájékoztatni az érintetteket. A változtatás jogát továbbra is fenntartják. Remélhetőleg nem arról lesz szó, hogy a vizsga reggelén jelentik majd be, hogy mégis egy héttel később kezdődik az érettségi.

Azt mondják, hogy minden feltétel adott a biztonságos érettségizéshez, úgy, hogy Maruzsa Zoltán szerint sem maszkviselés nem lesz kötelező a vizsgákon, sem a kézfertőtlenítő használata. Ugyanakkor ebben nincs egyetértés a kormány oldalán sem, mivel Hajnal Gabriella szerint csak ülés közben nem lesz kötelező a maszk, helyváltoztatásnál viszont igen. Vajon az egyetértés megszületik-e majd az írásbelik napjáig?

A diákokat nem ellenőrzik az intézménybe való belépéskor digitális lázmérővel sem, ami pedig indokolt lenne, mivel azonnali eredményt ad. Nem hallottunk semmilyen indokot arra, hogy a lázmérés miért nem történik meg az iskolába belépés előtt. A határon

túlról érkezőket a határon ellenőrzik, azonban senki mást nem. Éppen ezért kérjük a kormányt, hogy ha mást nem, legalább lázmérővel mérjék a diákokat az iskolába lépés előtt, és biztosítsanak minden tantelemben kézfertőtlenítőt.

És akkor még nem ejtettünk szót a krónikusan beteg diákok bizonytalan sorsáról, vagy arról, hogy mit csinál egy diák, ha karantén alatt van az érettségi idejében. Járványhelyzet idején a kormány még csak el sem gondolkodott az online érettségi lehetőségén olyan esetekben sem, ahol karantén van kilátásban. Azt el tudták rendelni, hogy a nyelviskolák és egyetemek saját kútfőből bonyolítsanak le akkreditálható vizsgákat, de arra nem futotta, hogy legalább a veszélyeztetett diákoknak biztosítsanak alternatívát a vizsgázásra.

Azt mondják, az online érettségi csak egy vízió, amit nem lehet két hónap alatt kivitelezni. Elméletileg a diákokkal szemben versenyhátrányt jelenthet az online platformok használata vizsgára. Az érintettek majd valószínűleg jövőre érettségiznek, és később mennek főiskolára. De ha a nyelviskolák meg tudták oldani másfél hét alatt, akkor talán a kormány is meg tudná oldani, hogy legalább a járványügyi veszélyeztetettek online vizsgázhassanak. Erre a jövőben azért is lesz szükség, mert elképzelhető, hogy a klímaváltozásnak köszönhetően gyakrabban kell esetleg szembesülnünk világjárványokkal, és emiatt gyakrabban lehetnek iskolabezárások. Ez az érettségimegoldás nem biztosítja az esélyegyenlőséget sem a tartósan betegek, sem az előrehozott érettségit tevők számára. De a határon túlról érkezők felmérésével is kicsit meg vannak csúsztatva, úgy érzem.

A most kihagyott érettségiknek mindemellett családpolitikai hatásai is lehetnek, hiszen az évet halasztó gyermek után a család kevesebb családi pótlékra lesz jogosult. Arról nem is beszélve, hogy a halasztással a tanulmányok is csúsznak. Kérjük a kormányt, hogy a most évet halasztók után is változatlan mértékű családi pótlékot folyósítson a családoknak, legalább egy évig.

És a fennmaradó időben szeretnék gratulálni azoknak a tulajdonosoknak, akik üzemeltetik a Magyar Nemzet című újságot, ehhez a minősíthetetlen stílushoz. Gondolom, ékestollú, ékesszóló emberek ők, csak valahol elhagyták ezt az ékesszólásukat. Aki nek nem inge, nem veszi magára, a stílus maga az ember, és ugye, tudják: madarat tolláról, embert barátjáról. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt

Ház! Ön is nagyon jól tudja, hiszen itt a parlament ülésein is hétről hétre beszámolunk erről, hogy a kormány mindent igyekszik a lehető leggyorsabban eldönteni annak érdekében, hogy minél kevesebben legyenek kitéve a koronavírus-járvány okozta veszélyeknek, minél kevesebben kerülhessenek a fertőzés veszélyébe, éppen ezért döntöttünk a fel függesztése mellett is.

(11.40)

Ha visszanezi, tisztelt képviselő asszony, az első halálesetet követő napon Magyarország ezt megtette, míg, mondjuk, ha megnézi Ausztriát, ő csak az 5. napon, Svédország csak az egyetemek tekintetében a 7. napon - nem az első fertőzés, hanem az első haláleset után -, Spanyolország a 8., Hollandia a 9., Olaszország a 12., Franciaország a 31. napon. De ha azt nézzük, hogy a fertőzésekhez viszonyítva hányadik napon, az első igazolt fertőzéshez viszonyítva hányadik napon történt az iskolai oktatásnak az iskola épületében történő felfüggesztése és a digitális oktatásra való áttérés: Magyarország az első fertőzöthöz képest a 12. napon, Hollandia a 17. napon, Ausztria a 21. napon, Olaszország a 34. napon, Spanyolország a 41. napon, Svédország a 47. napon, Németország a 49. napon, Franciaország pedig az 52. napon tette meg mindezt. Tehát Magyarország a 12., Németország, Franciaország a 49., 52. napon tette meg.

Tehát igyekeztünk mindenben a diákok és a pedagógusok érdekében eljárni és a diákok családtagjainak a biztonsága érdekében eljárni. Minél hamarabb, a lehető leggyorsabban hoztuk meg ezeket az intézkedéseket. Önök közül itt a parlamentben egyikőjük sem járult ahhoz hozzá, hogy gyorsított ütemben tárgyaljuk azt a törvényjavaslatot, amely a kormányt erre feljogosítja, sőt utána magát a törvényjavaslatot sem támogatták. Ha önökön múlna, itt többhetes vitákra kerülne sor, és csak utána születnének meg a döntések. A kormánynak azonban fontos volt, hogy ezeket a döntéseket gyorsan meg lehessen hozni, mert ezzel az emberek egészségét tudjuk megőrizni. Ezt tettük eddig is, és ugyanezzel a felelősséggel vizsgáltuk hétről hétre és napról napra azt a helyzetet, hogy az érettségi megtartható-e Magyarországon vagy sem.

A legkiválóbb tudósokat is megkérdezte a kormány, többen közülük múlt héten nyilvános sajtókonferencián is elmondták, például Jakab Ferenc virológus, hogy az érettségi megtartása lehetséges, Oroszi Beatrix epidemiológus, járványügyi szakértő, a Tisztiorvosi Szolgálat szakmai vezetője is elmondta, hogy összességében is alacsony a járványügyi kockázat, ugyanakkor, ha további védelmi intézkedések születnek, akkor a vírus terjedését - idézőjelben - nullára tudjuk csökkenteni. Azt mondta, illetőleg a tisztiorvos is azt mondta, hogy a szigorú szabályok betartása mellett az érettségi megtartásának nincs akadálya. Tehát sok egészségügyi szakemberrel is egyeztetett a

kormány azelőtt, mielőtt a döntését meghozta, hogy jelent-e ez a diákok számára, a pedagógusok számára, illetőleg a diákok családjai számára többletkockázatot, ez a kockázat hogyan csökkenthető, és emellett megtartható-e maga az érettségi. Ezért hozta meg azt a döntését a kormány, hogy az érettségi megtartható.

És ha ön körbenéz Európában, tisztelt képviselő asszony, akkor azt láthatja, hogy Olaszországban is ebben a tanévben meg tervezik tartani - Olaszországban! - az érettségit, ráadásul szóbeli érettségit - a kormány azt mondja, hogy csak írásbeli érettségi van, nincs szóbeli, mert az írásbelinél kevesebb a vírus átadásának a kockázata, a szóbelinél nagyobb -, de nemcsak Olaszországban gondolkodnak idei érettségiben, hanem Ausztriában, Németországban, Horvátországban, Lengyelországban, Csehországban, Dániában, Írországon is. Sőt, vannak olyan országok, ahol az egész oktatást újraindítják, tehát nemcsak az érettségin megy be egy terembe maximum tíz diák egymástól legalább másfél méterre pár órán keresztül, amíg az érettségit megírja, hanem a teljes értékű oktatásnak az újraindításában gondolkodik Svájc, Románia, Csehország, Franciaország, Dánia, Norvégia, Németország. Megkezdődik az iskola a világ negyedik legfertőzöttebb országában, Franciaországban májusban. Nem csupán az érettségiről, hanem a teljes értékű tanításról beszélünk, egy nálunk sokkal kritikusabb helyzetben lévő országban, Franciaországban. Németországban naponta ezer fő felett van az új fertőzöttek száma, száz körüli a napi halálozási arány, ennek ellenére mégis az iskolák újraindítása mellett döntöttek Németországban - nyilván ott tartományi szinten is lesznek az időpontban különbségek -, valamint ők is az érettségi megtartása mellett döntöttek.

Tehát, tisztelt képviselő asszony, itt egy nemzetközi példákra is épülő, Magyarországon pedig a legkiválóbb virológiai szakembereket és orvosokat is bevonó eljárásról volt szó. Úgy döntött a kormány, hogy azért, hogy csökkentse a vírus terjedésének a kockázatát, csak írásbeli vizsga lesz, nem 8 órakor kezdődik, amikor a legnagyobb tömegben mennének be a diákok, hanem 9 órakor, tehát később, egy teremben tiznél többen nem lehetnek, nyilván sok helyen ennél kevesebben is lesznek, tehát ritkábban fognak ülni, legalább másfél méter távolságot kell tartani, kézferőtlenítő és maszk rendelkezésre fog állni a tanároknak, illetőleg a diákoknak. Aki előző nap tud csak oda utazni, annak külön szeparált kollégiumi elhelyezést biztosítunk, és úgy fogjuk szervezni ezeket a vizsgákat, hogy semmifajta csoportosulásra ne kerüljön sor.

Aki pedig nem most akarja megtenni, ősszel leteheti ugyanúgy ezeket az érettségeket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! „A kisemmitett önkormányzatok költségeire mutogatva venné fel a

Fidesz az eddig letagadott uniós támogatásokat” címmel a DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr jelentkezett (*Németh Szilárd István: Már megint?*) napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Pedig nem fogják megúszni, el fogom mondani. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Jaj, de jó lesz!*)

Tisztelt Ház! Dömötör Csaba államtitkár úr az előbb itt lehazugozta az ellenzékét, ezért cserébe - tudja, amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten - kezdjük ezzel a történetet, hogy önök hetek óta hazudják úton-útfélen, hogy az Európai Unió sehogyan nem akar segíteni a szegény, hősiesen küzdő magyar kormánynak, hazánk pedig semmilyen támogatásra nem számíthat a koronavírus-járvánnyal kapcsolatosan az Európai Unióból.

Hadd kezdjem azzal a felszólalásomat, hogy idézek önöknek egy levelet, amelyet a Belügyminisztérium önkormányzati államtitkára küldött el minden önkormányzatnak. Hangsúlyozom: minden önkormányzat megkapta. Idézet: „Az Európai Bizottság lehetővé tette a koronavírus okozta válsághelyzet kezelésének támogatását pályázati úton az Európai Szolidaritási Alapból. A járvány elleni védekezésért felelős belügyminiszter kezdeményezi a pályázat összeállítását és benyújtását, mely célra adatkérő táblázat került összeállításra.” Nem idézem tovább; önök az önkormányzatoktól ehhez a pályázathoz az Európai Bizottsághoz adatokat kérnek. Hogy mik vannak, ugye?! Uniós pénz koronavírus okozta válságra az Európai Uniótól?! Nem erre mondták egész idáig, hogy egy fillért sem lehet ebben igénybe venni, akkor, amikor a Demokratikus Koalíció ez ügyben is felszólalt? De vegyük csak végig azt, hogy mit is mond ez a levél!

1. Önök elismerik, hogy az Európai Unió ad pénzt a válság kezelésére. Ez a levél egyben bebizonyítja azt is, hogy önök hetek óta a magyarok szemébe hazudnak az Európai Unióról. Önök egy 2000 milliárd forintos uniós támogatást titkolnak el a magyarok elől, ahelyett, hogy odaadták volna az önkormányzatoknak és a vállalkozásoknak munkahelymegőrzés érdekében.

2. Önök elismerik, hogy ahelyett, hogy a kormány végezné a munkát, az önkormányzatok végzik önök helyett. Hiszen éppen arra kérik az önkormányzatokat ebben a levélben, hogy összesítsék a védekezés költségeit: maszkosztás, kórházak, mentősök segítése, idősek ellátása, és azt hiszem, nem kell önöknek sorolni, hogy mi mindent végeznek el önök helyett az önkormányzatok. Ma például az egész budapesti területen maszkosztás van, én magam is Újpesten reggel ezzel kezdtem. Önök helyett csinálják az önkormányzatok.

3. Önök arra hivatkozva akarnak pénzt kérni az Európai Uniótól, hogy mit csináltak az önök által egyébként kivéreztetett önkormányzatok. Tehát majd

az önkormányzatok költségeire mutogatnak, miközben uniós pénzt kérnek stadionra, futballakadémiára meg ki tudja, milyen Mészáros-beruházásra. Vegyük sorra tehát újra az egészet!

Önök először hazudtak az Európai Unióról, majd nem végezték el a saját munkájukat, és hagyták, hogy az önkormányzatok végezzék el önök helyett, most pedig csálni akarnak, hiszen az önkormányzatokra hivatkozva szaladnak az Európai Unióhoz pénzért, hogy aztán azokat önök felhasználják, hiszen az soha nem fog megtörténni, hogy ezt az önkormányzatok megkapják. Na, ezt tessék megtapsolni, tisztelt képviselő urak, ez az, amit önök csinálnak válságkezelés és Európai Unió címen, miközben az ország számított önökre, és önök ugyanazt tették, amit tíz éve csináltak: hazudtak, lopnak, csálnak, és még egy világhárvány vagy a magyar emberek halála sem módosít az önök magatartásán.

Azok után, hogy önök megéreztek itt az eurómilliárdok szagát, most már kíváncsiak, hogy mennyit költenek az önkormányzatok, és önök ahelyett, hogy ezt felhasználnák rendszeren védekezésre, ki tudja, mit fognak tenni.

(11.50)

De van egy kérdésem: hogy van merszük önkormányzatokra szabott megszigorítással a védekezést akadályozni? Azt gondolom, hogy ez az igazi kérdés, amire önöknek válaszolni kell. Hogy volt merszük azokat a kerületeket, városokat, településeket megsarcolni, amelyek maguk helyett vittek maszkot az embereknek, tesztelnek, védőfelszereléseket vásárolnak, miközben önök itt számokkal dobálóznak, és az emberekhez pedig ez nem jut el?!

Az nem jutott eszükbe, hogy ezt a pénzt egyébként azoktól veszik el, azoktól az önkormányzatoktól, például a gépjárműadó elvonásával, és tesznek tönkre szándékosan szabad városokat, önkormányzatokat, azért, hogy mindezt önök leplezzék. Tisztelt Kormányzati Képviselők! Bárki, aki válaszolni akar erre, szedje össze magát, és válaszoljon a három kérdésemre. Köszönöm. (*Dr. Rétvári Bence: Hol a taps? - Taps a Párbeszéd és a DK padsoraiból. - Dr. Rétvári Bence: Azért...*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nevében az elhangzott napirend előtti felszólalásra Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön egyfelől azt mondja, hogy a kormány nem biztosít pluszforrást az önkormányzatoknak; másfelől azt mondja, hogy egyébként az önkormányzatoknak miért kell kivenni a részüket a védekezésnek

a feladatából és költségeiből. Harmadrészt pedig azt kifogásolja, hogy a kormány miért ad információt az önkormányzatoknak ahhoz, hogy egyébként pályázatot tudjanak benyújtani. Én nem igazán értem, hogy akkor most mi a probléma: ha segíteni akarunk; ha arra kérjük őket, hogy vegyenek részt a védekezésben; vagy az, hogyha bármilyen eszközzel egyébként segítjük az ő munkájukat.

De vegyük sorra a tényeket, tisztelt képviselő úr! Nézzük meg, hogy önök mit csináltak az önkormányzatokkal, milyen intézkedéseket hoztak a 2008-as világválság idején. Egyrészt hitelt vettek fel, eladósították Magyarországot, és a javaslataik, amiket hétről hétre meg kell hallgatnunk, ugyanide vezetnének. Eből is látszódik, hogy önök nem tanultak semmit az elmúlt években.

Önök elvették egyébként a 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, amit most a kormány egyébként visszaad, jól rámutatva arra, hogy mi a különbség a baloldali és a nemzeti válságkezelés között. És engedje meg, hogy arra is emlékeztessék, hogy a Fidesz-KDNP-kormány csaknem 1400 milliárd forint adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat, ugyanis az önök kormányzása az önkormányzatok gazdálkodását ellehetetlenítette, hiszen a forrásaik a legalapvetőbb feladataik ellátásához sem voltak elégségesek, és számos önkormányzatot a csődbe kergettek bele.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami pedig az Európai Uniót illeti, egynehány mondatot engedjen meg ide is! Az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ, csak hogy a kompetens Unió képéről vitatkozzunk egy picit, másfél hónapon keresztül a szöges ellentétét állította annak, ami a valóság. Míg arról írogattak jelentéseket, hogy nem terjed emberről emberre a vírus, és kontinensünk igazából nincs is kitéve a veszélynek, jószerivel minden más egészségügyi tudományos központ már tudta, hogy óriási bajjal fogunk mi is szembesülni.

Ezért is különösen nagy eredmény az, tisztelt képviselő úr, hogy Magyarország az elsők között volt, aki lépett a koronavírus-fertőzés megállítására érdekében. Már januárban felállítottuk az operatív törzset, és tettük mindezt akkor, amikor egyébként még csak szórványos esetek voltak az egész kontinensen. Hamarabb hoztuk meg a szigorító intézkedéseket, mint más országok, és ennek köszönhető az, hogy sikerült lelassítani a járvány terjedését hazánkban, és felkészülni a tömeges megbetegedések időszakára.

Tisztelt Képviselő Úr! Az inkompetencia tipikus példája, amit a dilettáns európai bürokraták műveltek a válsághelyzetben. Az európai polgárok és lakosok egészségét és életét tették kockára, és az Unió újabb és újabb tanúbizonyságát adta annak, hogy a válságot csak és kizárólag politikai szölamok szintjén tudja kezelni, és valós cselekvésben pedig nem tesz semmit, lebénel ilyen helyzetben. Ezt láttuk már más válsághelyzetben is, gondoljunk csak a migránshelyzetre.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy az ön által említett bűvös ezermilliárdokhoz képest, amiket itt emleget, és rendszeresen hallunk az önök padsoraiból, ehhez képest a valóság borzalmasan egyszerű, tisztelt képviselő úr. Magyarország egyetlen pluszeurót vagy eurócentet nem kapott Brüsszelből. Ezt borzalmasan egyszerű leellenőrizni. Meg kell nézni, egy fillérrel, egy forinttal, egy eurócenttel több nem érkezett. Bármit hazudnak önök a brüsszeli helytartók kérésére, egész egyszerűen nem igaz, Magyarországra pluszforrás nem érkezett.

Az Európai Bizottság intézkedése az volt, hogy egy technikai módosítást létrehozta, amelynek köszönhetően a még fel nem használt forrásokat egyébként fel lehet használni a járvány elleni védekezésre is. Egyébként pedig valamifajta előleget nem szükséges visszautalni. Legyünk igazságosak, ez még akár valamifajta segítségnek is nevezhető, likviditási segítségnek, különösen azoknak az országoknak, amelyeknek a költségvetése nem teszi lehetővé a védelmi intézkedések finanszírozását.

Ez a helyzet, tisztelt képviselő úr, egy fillérrel több pénzt nem kaptunk Brüsszelből. Kérem, higgyék el! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Tóth Bertalan frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezerszer elmondtam már én is, elmondták szakértők is, elmondták MSZP-s és ellenzéki politikustársaim is, hogy a járvány elleni hatékony védekezés egyik alapvető feltétele a nyílt, teljes körű és őszinte tájékoztatás, kommunikáció, még akkor is, hogyha ez nem népszerű.

Önök azonban nem a hatékony védekezés érdeklői, hanem a népszerűségi mutató. Önök folyamatosan titkolóznak, és ezzel veszélyeztetik a hatékony védekezést, bizonytalanságban tartják az embereket, így közvetlenül veszélyeztetik az emberek életét, egészségét és megélhetését. Értem én, hogy önök szerint hadiállapot van, de lássák már be, hogy az ellenség a vírus, amelyik nagy ívben tesz a hadititkokra. Az embereknek igenis joguk van tudni, hogy mi történik és mi vár rájuk.

Győzelmi jelentésben számolnak be a védőfelszerelések beszerzéséről, de nem tudjuk, hogy azokból a bizonyos magánraktárakból hogyan és mikor kerülnek majd ki a védőeszközök a kórházakba, az idősotthonokba, a frontban szolgálókhoz, vagy éppen az emberekhez. Meghallgattuk, hogy 86 millió maszk van már Magyarországon, de nem látjuk, hogy ott lennének, ahol ezekre szükség van. Ma már szakértők is ajánlják a maszk viselését, de nem lehet tudni, hogy

ezeket hol lehet beszerezni, hogyan jut el a minden napokban az emberekhez.

A Magyar Tudományos Akadémia kiterjedt tesztelést javasol, amit hetek óta mondunk mi is, hogy teszteljenek, teszteljenek, teszteljenek, de nem tudjuk, hogy önök ezt el akarják-e egyáltalán kezdeni, és ha igen, akkor hogyan és mikor.

Mikrovállalkozások kezdik meg újra a tevékenységüket, mert nulla forint árbevétel mellett hiába az amúgy rendkívül szűkmarkú kormányzati segítség, a számlákat fizetni kell, a még megmaradt munkavállalók utáni bért fizetniük kell, de nem tudják, hogy mi a helyes protokoll, milyen előírásokat kell betartaniuk, mert nem kapnak erről semmilyen információt. Eltitkolják az állásukat veszítő munkavállalók számát, mert nem akarnak róluk gondoskodni; akik a munkahelyüket elveszítik az elégtelen kormányzati mentőcsomag miatt, azoknak a száma már eléri a százazretet.

Itt van Rétvári államtitkár úr. Szeretném azt üzeni önön keresztül a főnökének, hogy szégyellje magát. Szégyellje magát, mert szándékosan veszélyeztetni emberek tízezreinek az egészségét! Szégyellje magát, mert indokolatlanul veszélyes helyzetbe sodorta a kórházakból kirakott betegek ezreit! Van, aki azóta sajnos már elhunyt. Szégyellje magát, ahogyan ezt az egész kórháziágyszám-csökkentést végrehajtották, amiért nem biztosították a családoknak, hozzátartozóknak vagy akár az önkormányzatoknak a felkészülési időt sem! És szégyellje magát, amiért titkolozik, és titkolózásával nehezíti a fertőzés terjedése elleni védekezést!

Érthetetlen, hogy miért nem válaszolnak az általam feltett kérdésekre. Miért nem engedték azt, hogy a kórházak válaszoljanak az általam feltett kérdésekre, amik nem bonyolultak? Napi jelentésben számolnak be a kórházak arról, hogy tesztelték-e a betegeket hazaküldés előtt, igen, vagy nem.

(12.00)

Értesítették-e a betegek lakóhelye szerinti önkormányzatot, hogy az ellátásra szoruló betegek hazaszállítása megtörténik? Van-e ezzel kapcsolatban feladatuk, igen vagy nem? Van-e elegendő védőfelszerelés a kórházakban, igen, vagy nem? Hány beteget küldtek haza az adott kórházból? Hány aktív ágy van egy adott intézményben? Ezek azok az adatok, amelyeket a kórházigazgatóktól kérdeztem meg, és önök megtiltották, hogy erre válaszoljanak. Azért lett volna fontos, hogy ismerjük ezeket az adatokat, hogy van-e fertőzésveszély a hazaküldött embereknél, szükséges-e az önkormányzatok segítsége a betegellátásban, vagy legalább tisztább képet kapjunk itt az elmúlt időszak zavaros kommunikációja után. Ha önök mindent jól csináltak volna, akkor nem értem, hogy mitől félnek, miért nem adnak választ, akkor bátran nézzenek szembe az emberekkel, és mondják el az igazságot!

Azt kérem még egyszer, hogy kezdjék el a tömeges teszteléseket. Küldjenek maszkot minden magyar állampolgárnak! Állítsanak össze az időseknek egy védőcsomagot, fertőtlenítőszerrel, maszkot és védőkesztyűt biztosítsanak számukra! Segítsék a hazaküldött beteg emberek hozzátartozóit az ápolási díj kiterjesztésével és emelésével! Adjanak több pénzt a magyar kis- és középvállalkozásoknak, hosszabbítsák meg az álláskeresői időt 9 hónapra, és adjanak legalább nettó 100 ezer forintos ellátást számukra!

Kérem önöket, hogy tájékoztassák megfelelőképpen a magyar embereket, a magyar kisvállalkozókat, mert amit önök csinálnak, az egyszerűen azt mutatja, hogy van rejtegetnivalójuk. Tegyék meg ezeket a lépéseket közös jövőnkért, Magyarorszáért! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Nyilvánvalóan a világvilágárvánnyal szembeni védekezés sikere egész Magyarország és minden határon innen és túl élő magyar ember közös érdeke. Ezért egyetérték önnel abban, hogy meg kell nézni, hogy mi az, ami nehezíti a védekezést, mi az, ami szembemegy a védekezés sikerességével. A vádaskodás, a hazugságok terjesztése, a gyűlöletkeltés, a fake news, az egészségügyi dolgozóba vetett bizalom aláásása egészen biztosan nehezíti a védekezés sikerességét. Ezért arra kérem önöket, tisztelt képviselőtársaim - lehet, hogy naivnak tűnik ez a kérésem -, hogy működjenek velünk együtt abban, hogy az álhíreknek, a gyűlöletkeltésnek, a hangulatkeltésnek és hazugságoknak az időszakát le lehessen zárni a védekezés tekintetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök előtt itt az Országgyűlésben minden héten beszámolunk a védekezés állásáról. Az operatív törzs mindennap sajtótájékoztatót tart. Minden döntésünk nyilvános. Minden segítséget megadunk az egészségügyi intézményeknek, az egészségügyben dolgozóknak, a gazdasági szereplőknek, a kis, közepes, nagy magyar és külföldi vállalatoknak annak érdekében, hogy az egészségügyi védekezés és a gazdaságvédelmi akcióprogram is sikeres lehessen. De még egyszer mondom, ebben a hazugságok és a rémhírek terjesztése egyáltalán nem segít.

Tisztelettel tájékoztatom önt, frakcióvezető úr, és a magyar Országgyűlés valamennyi képviselőjét, hogy a teszteléseket az Egészségügyi Világszervezet előírásainak, ajánlásainak, útmutatásainak megfelelően végezzük el. A tesztelésekhez szükséges eszközök rendelkezésre állnak. Az előbb önöknek beszámolhattam

arról, hogy már az egymilliót is meghaladta a Magyarországra importált tesztek száma. Ezek döntő többsége klinikai, kisebb része pedig gyorsteszt.

Tehát az eszközök rendelkezésre állnak, és betartjuk a vonatkozó nemzetközi előírásokat. Mint ahogy az is természetes, tisztelt képviselő úr, hogy miközben az egész világon arról szólnak a hírek, hogy hogyan lazítják fel egyes országok az egészségügyi védekezés sikeressége érdekében meghozott korlátozó intézkedéseket, világos, hogy ha valamikor, akkor majd most lesz nagy nyomás az egészségügyi rendszereken. Hiszen az is világos, hogy az emberi kontaktusok számának és intenzitásának növekedésével reális a veszélye a vírus terjedési sebességének a növekedésére. Ez mit jelent? Hogy nyomás lesz az egészségügyi ellátórendszeren. Ez mit jelent? Hogy ágyakra lesz szükség, meg lélegeztetőgépekre lesz szükség annak érdekében, hogy el tudjuk látni a koronavírussal fertőzött betegeket. Önök, ha jól értem, azt kritizálják, hogy a magyar egészségügyi rendszert az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a miniszter személyesen felkészítette. De, tisztelt képviselőtársaim, önök lennének a lehangosabbak, ha mindez nem történt volna meg.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy a magyar vállalkozások támogatása érdekében életbe léptettünk több fontos intézkedést is, amelyekről biztosíthatom a frakcióvezető urat, hogy a teljes körű tájékoztatást megadtuk a vállalkozásoknak. A kieső munkaidőre egy állami bértámogatási rendszert indítottunk, és a folyamatos konzultáció eredménye, hogy az eredetileg kidolgozott rendszeren is hajtottunk végre módosításokat. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium, valamint mi magunk is összegyűjtöttük azokat a visszajelzéseket, amelyek a vállalatoktól, a mikro-, kis- és közepes vállalkozásoktól érkeztek, és ezeknek megfelelően egy módosított, speciálisan a magyar helyzetre kidolgozott bértámogatási rendszert vezettünk be, amelyeket a vállalatok a járási munkaügyi központokon keresztül igénybe vehetnek.

Emellett pedig tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy bár ilyenkor lenne nagyon könnyű engedni a csábításnak, erre - ha jól értem - van is inspiráció az önök részéről, hogy az ország eladósítása mellett minél magasabb adókat vessünk ki, de ez sem fog megtörténni. Sőt, továbbmegyünk az adócsökkentéssel, és 15,5 százalékra csökkentjük a szociális adót, pontosan azért, hogy a vállalatok számára a munkahelyek fenntartása ne okozzon aránytalan nehézségeket a jelenlegi körülmények között.

Egyúttal pedig tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy az újonnan indított beruházástámogatási rendszerünket épp csak meghirdettük, de már több mint 40 vállalat igényelt rá támogatást, tehát ennyit arról, hogy miről tudnak, vagy éppen miről nem tudnak a magyar gazdaság szereplői.

A jövőben is, tisztelt frakcióvezető úr, állunk természetesen az önök rendelkezésére, mint ahogy minden magyar ember rendelkezésére állunk a megfelelő

információkkal. Kicsit több együttműködést szeretnénk kérni önöktől a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! „Miért veszélyeztetnek több százezer embert?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Noha prognosztizálták már júniusra, sőt még későbbre is, de isten adja, hogy igaza legyen azoknak a kormányzati jóslatoknak, amelyek szerint majd valóban május 3-án tetőzik a koronavírus-járvány. Ugyan vezénylő tábornok úr nagy szigorúsággal tartja kordában a kormánypárti mamelukokat, de attól tartok, hogy ilyenformán nem fog tudni parancsolni a Covid-19-nek. Még ha a tetőzés egy hét múlva be is következik, és május 3-án délután 15 óra 23 perckor eléri a csúcst a ragály, a lecsengése akkor sem olyan lesz, mint egy tűzijátéké, ami elfüstölt, és volt, nincs. A tetőzés után még hosszú hetekig igen óvatosnak kell lenni, nehogy újra berobbanjon a járvány.

Éppen ezért tartjuk elfogadhatatlannak, hogy a kormányzat ilyen körülmények közepette rendezze meg az érettségét. Érthetetlen, hiszen az EMMI nemrég keltezett nyilatkozatában még azt mondják, hogy a kormány az érettségi vizsgák időpontját a járványügyi szempontok alapján határozza meg. Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, érthetetlen, hiszen ezzel a lépéssel a szélrózsa minden irányából az iskoláikba terelnének 83 ezer diákot, valamint sok ezer tanárt és technikai dolgozót, hogy ott órákon keresztül összezárva írják a dolgozatokat és felügyeljék az érettségét. Érthetetlen ez a lépés, hiszen nem mellesleg hitelteleníti a „Maradj otthon!” felhívását és a kijáráskorlátozási intézkedéseket is.

Égész ágazatok zuhantak be. Vállalkozások jutottak a tönk szélére. Áll a turizmus és a vendéglátás, kivéve, ha kormánypárti előkelőségek mennek kedvenc luxuséttermükbe kaviárt majszolgatni, bocsánat, lehet, hogy elvitelre csülkös pacalért, na mindegy. Naponta több ezren veszítik el az állásukat, és ezek a váltságos helyzetbe került dolgozók joggal kérdezik, hogy ha az érettségét le lehet vezényelni, akkor ők miért szenvedjenek a járvány miatt. 36 ezer kórházi ágyat szabadítanak fel, súlyos betegeket, stroke-osokat, rákbetegeket küldenek haza.

A járványügyi helyzet miatt beszűkülő egészségügyi rendszerben ellátatlanul maradt vagy késve ellátott betegek akár úgynevezett láthatatlan áldozattá is válhatnak, ahogyan a Magyar Orvosi Kamara írta állásfoglalásában. Akkor meg mire ez az egész - tesz fel a kérdést a kipaterolt betegek és a hozzátartozók -, hogyha egy hét múlva önök simán érettségét rendeznek?

(12.10)

Pedig lenne rugalmas és a kockázatokat minimalizáló megoldás az érettségire is, nem kellene 83 ezer diákot és sok ezer pedagógust, nem kellene az ő szüleit, nagyszüleit, családtagjaikat felesleges veszélynek kitenni.

Dr. Brenner Koloman, Csányi Tamás és Farkas Gergely képviselőtársaimmal benyújtottuk azt a határozati javaslatot, amelyik, ha a tanulók az érettségi helyett ezt választják, akkor a diákok eddigi eredményei alapján jegymegajánlással tenné lehetővé az érettségi kiváltását. Az ötletet mind a pedagógus-szakszervezetek, mind pedig a diákszervezetek támogatandónak találják. Ezért ma írásban kértük, hogy az Országgyűlés Kulturális bizottsága vegye azt holnapi napirendjére. Az ügy előremozdítása érdekében pedig online petíciót is indítottunk.

Fontos hangsúlyozni, nem azt akarjuk, hogy diákok tízezreit emésztő bizonytalanságban tartva lebegtessek az érettségi időpontját. Vannak nagyon jó nemzetközi példák, az UNESCO tizenegy olyan országot sorol föl, ahol nem lesz ilyenformán érettségi. Van olyan hely, ahol a tanári értékelés alapján megajánlott jegy lesz az érettségi helyett, Szlovákiában pedig a tanév végi osztályzatok átlaga adja majd az érettségi érdemjegyet, és így tovább.

Bizonyára még emlékeznek arra a napra, amelynek reggelén Orbán Viktor még azt mondta, hogy nem lesz iskolabezárás, mert akkor érvénytelenítik a tanévet, a tanárok pedig nem kapnak majd fizetést. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.)* Reméljük, a „csak azért se!” felelőtlenségét némi jobbi noszogatásra most is legyőzi majd a józan ész.

És a végére egy személyes történetet, ha megengednek képviselőtársaim. Miután képviselővé váltam, éveken keresztül, öt éven keresztül visszajártam egykori iskolámba, hogy társadalmi munkában ingyen érettségiztessek. Talán, ha valami érzékelteti, hogy mennyire fontosnak tartom a matúrát, és mennyire értékén kezelem, akkor ez az a dolog. Most viszont háború van, a magyar nemzet harcot vív a koronavírusról ellen. A háború olykor rugalmasságot követelne meg, és erre a rugalmasságra kérjük most önöket. Ha arról volt szó, és az érdekeik úgy kívánták, akkor önök simán átírták az Alaptörvényt, de jól emlékszünk arra is, amikor egyetlen nap alatt kivégezték a lakás-takarékpénztárakat.

Nagyon szépen kérjük, kormánypárti képviselőtársaim, ne hazardírozzanak magyar emberek százezreinek biztonságával, egészségével!

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor képviselő úr úgy kezdte el a felszólalását, hogy nem lehet lemondani magyarok százezreiről, magyarok millióiról, akkor először azt hittem, hogy végre a Jobbik mint egykori nemzeti párt, Szabó Timea múlt heti felszólalására fog reagálni, és el fog tőle határolódni, és azt fogja mondani, hogy Szabó Timea nem engedheti meg magának a magyar Országgyűlésben azt a hangot, amit megütött a határon túli magyarokkal szemben a múlt héten. De egy hete a Jobbik erről csak hallgat. Úgy látszik, a Jobbik lehet, hogy valaha nemzeti párt volt, de mára már inkább csak Gyurcsány Ferenc segédcapatává vált, és bizony úgy látszik, hogy Gyurcsány Ferenc háta mögött tilos egymással szemben bármit is megfogalmazni. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Ezért szó nélkül túri a Jobbik azt, hogy egyik képviselőtársunk olyan hangot üssön meg a budapesti parlamentben, amit a bukaresti parlamentben lehet esetlegesen elképzelni, de a magyar parlamentben elfogadhatatlan, hogy egy magyar parlamenti képviselő lényegében szinte *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Témára! - Az érettségiről beszélj!)* a magyarországi román nagykövet védelmében fejtí ki a tevékenységét, és ő védi meg az ő kijelentéseit, és a Jobbiknak mindegyre egyetlen árva szava sincsen, pedig itt lett volna a lehetőség a parlamentben. Nemhiába, hiszen az önök új pártelnöke, frakcióvezetője, aki szintén itt van, Jakab Péter, ő is úgy nyilatkozott a maszkok szétosztásáról, amelyeket a Jobbik osztott, hogy nem Szerbiában meg Horvátországban, ahogy a kormány teszi, hanem magyar emberek fogják megkapni. Tehát azok a magyarok, akik Szerbiában, a Vajdaságban vagy Horvátországban élnek, úgy látszik, a Jobbiknak nem magyarok, és ez az elhangzott felszólalás sem ütötte meg a Jobbik ingerküszöbét, tisztelt képviselő úr.

Arra kérem - ön említette a kórházi ágyak koronavírusos betegek számára való lehetővé tételét -, hogy a különböző álhírek híresztelésétől ön is tartózkodjon. A balliberális média óriási, vastag betűkkel szalagcímekben számolt be arról, hogy Oroszában az orosz kórházban megvan az első, ők úgy mondták, hogy halálos áldozata annak, hogy a kórházakban kellő számú ágyat szabadítunk föl azért, hogy koronavírusos betegeket ott el lehessen látni, és ki is derült utána a kórház megnyilatkozásából, hogy egyáltalán nem erről volt szó. Ott egy beteg számára felajánlották, hogy az ápolási osztályon maradhatna tovább, de végül ő nem ezt választotta, hanem hazament, tehát a saját döntése alapján ment haza, és sajnálatos módon elhunyt, hiszen nagyon súlyos betegsége volt korábban. Úgyhogy kérem szépen, hogy ilyesfajta álhíreket, amelyeket órákon belül megcáfolnak a kórházak, a kormányzat és az operatív törzs, ne terjesszen, és itt, a parlamenten belül se hivatkozzon ilyen esetekre.

Ami az érettségi illeti, tisztelt képviselő úr... *(Taps, derűltég és közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Na, végre! - Halljuk!)* Ami az érettségi illeti, tisztelt képviselő úr, a mai napon is már elhangzott, hogy számtalan olyan ország van, amely nemcsak az érettségi megtartását szervezi, hanem a teljes oktatás újranyitását is. Azok az országok, ahol még ebben a tanévben meg akarják nyitni az iskolákat az oktatás céljára, az Svájc, Románia, Csehország, Franciaország, Dánia, Norvégia és Németország. A világ negyedik legfertőzöttebb országa, Franciaország arra készül, hogy májusban újranyitja az iskolákat, Németországban naponta ezer fő fölött van a fertőzöttek és száz körül a halálos áldozatok száma, mindemellett mégis az iskolák újranyitása mellett döntöttek, és az érettségi megtartása mellett is döntöttek.

Szintén tervezi megtartani Olaszország ebben a tanévben az érettségi, csak szóbeli érettségi fognak tartani. A magyar sokkal biztonságosabb, hiszen nálunk csak írásbeli érettségi lesz, de ők ebben a tanévben - pedig láthattuk, hogy milyen kritikus volt az olasz helyzet - szóbeli érettségi tartanak, de ugyanígy Ausztria, Németország, Horvátország, Lengyelország, Csehország, Dánia és Írország szintén az érettségi megtartását szervezi.

Nagyon szigorú biztonsági körülmények között lehet ezt megtenni, nincs szóbeli, csak írásbeli vizsga, kivéve olyan tárgyaknál, amit csak szóban lehet megtenni, vagy a testnevelésnél. Nem nyolc, hanem kilenc órákor kezdődik, hogy ne a csúcsforgalom idején menjenek be a diákok az iskolákba, tíz főnél több egy teremben nem lehet, de nyilván a termék jó részében ennél jóval kevesebben lesznek, másfél méter távolságot meg kell tartani. Mivel a többi osztályteremben nincsen oktatás, ezért nyilván könnyebb újabb osztálytermeket most felszabadítani, mint talán máskor. Kézfertőtlenítő és maszk minden tanár és diák számára rendelkezésre fog állni. Akinek előző nap kell odamenni, külön, szeparált, egyedi kollégiumi elhelyezést biztosítunk. A szervezés során a csoportosulások elkerülésére nagy figyelmet fogunk fordítani, illetőleg aki nem most teszi le, az az őszi vizsgaidőszakban megteheti, hogy leteszi akkor az érettségijét.

Ezt a döntést a kormány a legnevesebb járványügyi szakértők és a szakmai szervezetek bevonása mellett hozta meg. A múlt héten ön is egy videokonferencián láthatta, ezt teljesen nyilvánosan mindenki meg is tehetné, Oroszi Beatrix epidemológus, járványügyi szakértő mondta, hogy jó döntés, egy megalapozott döntés az érettségi megszervezésére, és a védelmi intézkedések mellett a vírus terjedését nullára tudjuk csökkenteni. Jakab Ferenc virológus szintén azt mondta, hogy az érettségi megtartása lehetséges. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Emellett pedig, ön is tudja, az Országos Diáktanácsban a diákok, 19 résztvevőből 17 támogatta *(Kunhalmi Ágnes: 40-en vannak.)*, hogy tartsuk meg

most májusban az érettségiket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „30 év - különböző kormányok, különböző gazdaságpolitikák” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Hargitai János képviselő úr kér lehetőséget napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez az országgyűlési hét ennek a harminc évnek a jegyében is telik azzal, hogy a hét végén is az első szabadon választott Országgyűlésre fogunk emlékezni. Én a megszólalásomban is elsősorban gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkozva kívánok visszatekinteni erre a harminc évre. Ennek apropóját az adja, hogy egy soha nem látott válsaggal kell megküzdenünk, ami egy egészségügyi válság, egy vírus pusztítja a világot. Sokat nem tudunk még róla, bár az orvosok megfeszített módon dolgoznak a vírus ellen, de ennek gazdasági kihatásai is vannak.

Azt gondolom, hogy amikor itt a parlamentben erről az egészségügyi helyzetről, a vírus pusztításairól beszélünk, akkor nekünk illene visszafogottnak lennünk, hisz itt orvosi, orvosszakmai kérdésekről van szó, itt az orvosok viszik a prímét, a nővérek viszik a prímét, megjegyzem, nagyon jól is teljesítenek. A mi feladatunk az lenne a válságnak ebben a metszetében, hogy összefogást hirdessünk, hogy erősítsük a kormány törekvéseit, és egységet sugározzunk.

Ehelyett én azt látom, hogy az ellenzék, persze ilyen a természetrajza, megtesz mindent azért, hogy rombolja a kormány intézkedéseit, hogy bizalmatlanságot szítson, és a válság utáni időkre készülve az önmaga politikai céljainak megágyazni kíván.

(12.20)

A közvélemény-kutatási számok persze nem azt jelzik, hogy ezt sikeresen teszik, de tegyék.

De ha már a válság gazdasági hatásairól van szó, akkor itt persze érdemben beszélhetünk, hiszen 30 év alatt ilyen már megéltünk. Kettőt mindenképpen, amelyekre mindannyian emlékezünk, még Tordai Bence is, akinek - és a mögöttük lévőknek - politikai tőkéje csak annyi van, amennyi a torkában van, a hangja, és azon keresztül leckéztet itt minket, hogy hogyan kellene egy gazdasági válságot kezelni. Az a kettő válságkezelés, amelyre biztosan mindenki emlékszik itt a parlamentben és a magyar közvéleményben: 1995, Bokros-csomag, ekkor csúcsosodik, erről majd még beszélni fogok néhány szót; és 2008, ezt önök úgy szokták mondani, hogy a gazdasági világválság megérintette az országot. Hozzá szoktam mindig tenni, persze mi ennek rendesen megágyaztunk, hogy

ez a világválság majdnem elsöpörje az országot, tehát mindannyiunkat.

Érdekes helyzet az, hogy önök ennek a 30 évnek elsősorban az elején kormányoztak, mindig megvolt az a lehetőségük, hogy megágyazzanak ezeknek a válságoknak, sőt létrehozzák ezeket a válságokat, mert ha a Bokros-csomagra akarok utalni, akkor persze jól tudjuk, hogy nem az Antall-kormány ágyazott meg ennek, a Bokros-csomag egy következmény, de a válságot igazán a szocializmus összeomlása és a rendszerváltás hozta. A 2008-as válságot pedig az a lehetetlen gazdaságpolitika, amit a Medgyessy- és a Gyurcsány-kormány követett, ami gyakorlatilag abból állt: vegyünk fel a világ minden pénzét, mások pénzét, a külföldiek pénzét, azzal vásároljunk magunknak népszerűséget, és ha persze elfogy ez a pénz, akkor majd jön egy másik kormány, és megoldja ezt a helyzetet. Ez mindig az Orbán-kormányra várt. Így volt ez a Bokros-csomag után is, az Orbán-kormány akkor volt négy éve a válság kezelésére. Megjegyzem, ezt sikeresen tette, az államadósságot lehoztuk a csillagokból. És utána jön megint a szocialista kormány, és megcsinálja az ellenkezőjét.

Azt látom, hogy az önök válságkezelési technikája egy dologra jó: társadalmi képük nincs, igazán nem is tudják, hogy mit akarnak csinálni, hogy az országot honnan hova akarják eljuttatni, ezért nem is tudnak jó döntéseket hozni. Társadalmi vízió, filozófia nélkül ez nem megy, és azzal a fajta alázattal, ami önökben van; és ez az alázat csak arra terjed ki, hogy a nemzetek feletti erőközpontok gondolatait minden módon végighajtani ebben az országban, és az ő gondolataikat megvalósítani, legyen ez IMF, legyen ez Európai Bizottság vagy a DK által most már képviselt európai egyesült államok víziója.

Ezzel szemben mi azt mondjuk - és az Orbán-kormány ezt bizonyította -, munkaalapú társadalmat kell építeni, családtámogatási rendszert kell működtetni, nemzetben, Kárpát-Európában kell gondolkodni, és még egy válságot is ezekben a dimenziókban kell kezelni. Ezt 2008-ban sikerrel tettük, és azt gondolom, ha ezt a gondolkodási irányt tartjuk ennek a válságnak a kezelése kapcsán, akkor most is sikeresek lehetünk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdasági szempontból komoly kihívásokat tartogató időszakokban mindig felerősödik az a gazdaságfilozófiai vita, amelyet néha még békeidőben is meg-megszoktunk vívni itt az

Országgyűlésben, és amely vitát még békeidőben is előszeretettel vívja a hazai közgazdász-társadalom, amelynek egy jelentős része az ön által idézett időszakokban is folyamatosan azt szorgalmazta, hogy Magyarország vegyen fel minél több hitelt, a lehető legjobban adósodjon el, aztán a végén álljunk ott olcsó prédaként rosszindulatú emberek előtt, akiket a köznyelv spekulánsoknak nevez.

Ez a gazdaságfilozófiai vita két álláspont között zajlik. Az egyik álláspont azt mondja, hogy ilyen helyzetekben minél több hitelt kell felvenni, minél jobban el kell adósítani az országot, növelni kell az újraelosztás mértékét, és segélyeket kell adni az embereknek. A másik álláspont meg úgy szól, hogy ezekben az időszakokban adót kell csökkenteni, meg kell könnyíteni az emberek alkalmazását a vállalatok számára, meg kell könnyíteni a működési körülményeket a vállalatok számára, meg kell védeni a munkahelyeket, és olyan körülményeket kell teremteni, hogy folyamatosan lehessen új munkahelyeket létrehozni. Tehát az egyik gazdaságfilozófiai megközelítés az embereknek segélyt adna, a másik pedig munkát.

2010-ben, amikor a gazdasági világválság idején vehettük át az ország kormányzását, akkor úgy döntöttünk, hogy egy munkaalapú társadalmat hozunk létre, ahol folyamatosan csökkentjük a munkára rakódó adóterheket, és folyamatosan támogatást biztosítunk azon vállalatok számára, amelyek hajlandók nemcsak megvédeni az általuk korábban létrehozott munkahelyeket, hanem új munkahelyeket is hoznak létre. Így döntöttünk most is, amikor a gazdaságvédelmi akciótervet összeállítottuk, és aztán nyilvánosságra hoztuk, úgy döntöttünk, hogy ezúttal is a munkán keresztül juttatunk segítséget a magyar embereknek.

Azt halljuk, hogy az ön által idézett ellenzék folyamatosan segélyt követel tőlünk. Azt nem pontosan értjük, hogy miért nem követelnek újabb munkahelyeket, miért nem követelnek újabb beruházásokat. Ha ezt tennék, akkor a követeléseik azonnal célt is érnének. Ugyanis a gazdaságvédelmi akcióterv pontosan ezt foglalja magában: megvédeni a veszélybe sodródott munkahelyeket, és legalább annyi új munkahelyet létrehozni, mint amennyi munkahely ebben a válságban elveszik.

Azt látni kell, tisztelt képviselőtársaim, hogy a világgazdaság átalakulásának nyomán mára senki nem vonhatja ki magát a nemzetközi gazdasági folyamatok alól. A kérdés csak az, hogy ki az, aki a saját előnyére tudja fordítani az adott esetben még nehéz időszakokat is. Emlékezzünk rá, 2010-ben 85 százalék fölött volt az államadósság, 12 százalék fölött volt a munkanélküliség, 1,8 millió adófizetőre próbálták alapozni a 10 milliós nemzet gazdaságának fenntartását és így tovább, és így tovább. Ezen nehéz körülményeket is sikerült a magunk javára fordítani, és elértünk oda, hogy a korábban a már idézett és most is rendkívül magabiztos közgazdászok hiába mosolyogták meg azt a célkitűzésünket, hogy tíz esztendő alatt egymillió új

munkahelyet hozunk létre, ez sikerült, és hazánk mutatta fel a leggyorsabb gazdasági növekedési ütemet tavaly az Európai Unióban.

Tehát a nehéz helyzetet sikerült a magunk javára fordítani. És így kell tennünk most is! Látnunk kell, a magyar gazdaság a tizedik legnyitottabb gazdaság a világon, az export és a GDP aránya 86,5 százalékos, a magyar emberek versenyképes termékeket és szolgáltatásokat állítanak elő. Ezt tudnunk kell akkor, amikor a gazdaságvédelmi akciótérvet rakjuk össze. És továbbra is adót csökkentünk. A szociális adót 15,5 százalékra csökkentjük. Ez azt jelenti, hogy négy esztendő alatt majdnem a felére tudtuk lehozni az adómértéket. És továbbra is hazánkban kell fizetni a legalacsonyabb személyi jövedelemadót és társasági adót az egykulcsos adónak köszönhetően egész Európában.

Így tehát a mi célkitűzésünk nem az, hogy a magyar gazdaság csak egyszerűen túlélje a mostani helyzetet, a mi célkitűzésünk az, hogy a magyar gazdaság erősebb legyen a válság utáni időszakban, mint most. Ez volt a célkitűzésünk 2010-ben is, sokan megmosolyogták, de sikerrel jártunk. És sikerrel fogunk járni most is. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyek” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Böröcz László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány a fejlett nyugati civilizációt is felkészületlenül érte, és annak ellenére is még csak kereszük a megoldást, hogy az elmúlt száz évben az orvostudomány fejlődése minden képzeletet felülmúlt. De a járvány hatására gazdasági válság is kialakult, mely nem hasonlít egyetlen korábbi válsághoz sem, így az országok többségének nagyon komoly nehézségekkel kell szembenézni.

A válság összetett, hiszen egyszerre kell laposítani az úgynevezett járványgörbét, hogy az egészségügyi ellátórendszer kibírja a terhelést, és egyszerre kell fenntartani a gazdaság működését, hiszen annak leállása is beláthatatlan következményeket rejthet.

(12.30)

A jelenlegi helyzetben a gazdaságunk legtöbb ágazata komoly problémákkal néz szembe, és szinte minden szektor károkat fog szenvedni. Nehéz a vállalkozóknak, nehéz a befektetőknek, nehéz a pénzügyezeteknek, de a legnehezebb helyzetbe leginkább a munkavállalók kerülnek. Vannak olyan cégek, vállalatok, ahol valószínűleg a válság után sem tér vissza hosszú ideig a kereslet a termékeik és a szolgáltatásaik iránt, vagy a verseny erősödése miatt kevesebben maradnak talpon.

Ez elkerülhetetlen, így az a célunk, hogy ahány munkahely megszűnik, annyit hozunk létre.

A kormány elmúlt tízéves tevékenységének köszönhetően olyan vállalkozási, gazdasági környezetet sikerült létrehozni Magyarországon, ahova a jelenlegi helyzetben is szívesen hoznak akár egyre magasabb hozzáadott értékű beruházásokat. Például említhetjük a Jysk új magyarországi központját, mely 300 új álláshelyet teremt, vagy a Samsung új beruházását, mellyel újabb 2700 munkahely jöhet létre, és ahogy hallhattuk a miniszter urat, 40 vállalat jelentkezett be, hogy tárgyaljon magyarországi beruházásokról.

Természetesen lesznek olyanok is, akik remélhetőleg csak rövidebb ideig, de munka nélkül maradnak. Nekik átmeneti megoldást jelent a világ számos országában használt munkanélküliségély-rendszer, amely Magyarországon három hónapig biztosít támogatást az érintetteknek. De a munkahelyek megtartása, megvédése a legfontosabb, aminek érdekében munkahelymegtartó támogatásokkal, hitellel, garanciaeszközzel, tőkepótlással, valamint adóintézkedésekkel segítjük a vállalkozásokat.

Az adócsökkentésekkel és kedvezményekkel több mint 300 milliárd forint marad a vállalkozásoknál. 220 ezer munkavállaló érintett az adókönyvítésben, akik bére után csak személyi jövedelemadót és egy 7710 forintos maximális összegű egészségügyi járulékot kell levonni. A nehéz helyzetbe került vállalkozásoknak elég a járvány alatt a nettó bért kigazdálkodniuk, hiszen még a munkavállalótól levont járulékra és szja-ra is járhat kedvezmény. A cégeknek kérelmük pozitív elbírálása esetén akár 5 millió forinttal kevesebb adót kell megfizetniük.

De nemcsak a pénzügyi, hanem az adminisztratív terheken is könnyített a kormány, az adóhivatal pedig azzal segíti a cégeket, hogy a visszajáró áfát akár 30 nap alatt is elutalja. Egyszerűsödik a munkahelyvédelmi bértámogatások igénylése, és bővül a kedvezményezett köre, a bértámogatás napi kétórás foglalkoztatás után is kérhető. A vállalkozások ezen felül mindössze 0,1 százalékos kamattal, kilenchravi bérre két év futamidejű munkahelymegtartó hitelt is kérhetnek.

A kamarák és az érdekvédelmi képviseletek is egyetértenek abban, hogy a munkahelyvédelmi bértámogatás kiterjesztése alkalmas a munkahelyek megőrzésére. A bértámogatási intézkedéseknek köszönhetően pedig több százezer dolgozó munkahelyét védhetjük meg. Ez azt jelenti, hogy a kormány a bérköltségből több mint 100 ezer forintot vállalt át munkavállalónként, ez pedig fontos lépés ahhoz, hogy ne szociális segélyből, hanem munkából élhessenek meg az emberek.

Fontos megjegyezni, hogy a polgári kormányzat azt teszi, amit ígért, még ebben a nehéz helyzetben is. A korábbi megállapodásoknak megfelelően 17,5 százalékról 15,5 százalékra csökken a szociális hozzájárulási adó, és ezzel fél év alatt mintegy 160 milliárd forintot hagy a vállalkozások zsebében.

És csak emlékeztetőül mondom, hogy nem mindig volt ez így, hiszen volt olyan kormányzat, amely törvénybe iktatta az adócsökkentést, és a választások után adót emelt. És most egy rövid idézetet hadd mondjak el önöknek! Nem az őszödi beszédből fogok idézni, de a volt kormányfő mondta: aki járuléksökkentést akar adni, aki járuléksökkentésben látja Magyarországon a gazdaság lendítésének forrását, az csak azért mondhat ilyet, mert életében nem dolgozott - ezt mondta Gyurcsány Ferenc. Bár Gyurcsány Ferenc dolgozott, de ezt egy egész ország megszívta (*Derűltség. - Az elnök csenget.*), így lehet, hogy jobban jártunk volna, ha ez nem így lett volna.

Tehát a mi politikánk középpontjában a munkahelyek megvédése áll, és annyi munkahelyet fogunk létrehozni, amennyit a vírus tönkretesz. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányparti padsorokban. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem is lehet kérdés, hogy most az egyik legfontosabb feladata a kormánynak az egészségügyi védekezésen túl a gazdaságvédelmi akcióterv végrehajtása pontról pontra, annak biztosítása, hogy a veszélybe került munkahelyeket megvédjük, és legalább annyi új munkahelyet hozzunk létre, mint amennyit a válság veszélybe sodort.

Őn beszélt az adókönyvitésekről, beszélt a hitel-fizetési moratóriumról, illetve halasztásokról is. A legfontosabb feladat az, tisztelt képviselő úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar vállalkozások likviditását fenn tudjuk tartani, ugyanis ez elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy ezek a vállalatok meg tudják tartani a munkahelyeket, illetőleg újakat tudjanak létrehozni.

Bevezettük a kieső munkaidő után a speciálisan magyar bértámogatás rendszerét, amit igényelhetnek a munkaadók, illetve a munkavállalók számára a járási munkaügyi központokban. Ennek nyomán aztán azok a munkavállalók, akiknek a hét folyamán munkával eltöltött idejét csökkenteni kénytelenek a munkaadóik, két forrásból fogják megkapni a fizetésüket. Egyrészt a munkaadójuktól arra az időszakra, amit továbbra is munkában töltenek, egy részét pedig az államtól, ezt pedig a kieső munkaidőre vonatkozólag. Ezt a szabályozást a gazdasági szférával, a vállalatokkal, a magyar kis- és közepes vállalkozásokkal történt konzultációt követően végelegetettük.

Tisztelettel tájékoztatom önt arról is, hogy megindítottuk a magyar kis- és közepes vállalkozások szá-

mára az alacsony kamatozású, hosszú távú futamidejű forgóeszközhitel igénylésének lehetőségét, ami a legfontosabb lépés a likviditás fenntartásához, ennek nyomán magyar kis- és középvállalkozások az Eximbanktól éven belüli forgóeszközhitelt 0,1 százalékos kamattal vehetnek fel. Így fenn tudják tartani működési képességüket, fenn tudják tartani a munkahelyeiket, és annak érdekében, hogy ne veszítsenek piacot, külföldre, külpiacra történő értékesítés esetében az Eximbank akár egy évig húzódó fizetési halasztás esetén is biztosítással odaáll ezen vállalatok mögé.

Mint ahogyan biztosítjuk azt is, tisztelt képviselő úr, hogy az egyre nehezebb körülmények közepette a vállalatok fenn tudják tartani a kereskedelmi bankoktól korábban felvett vagy most felvenni szándékozott hiteleiket, ezért szintén az Eximbank egy olyan garanciaprogramot dolgozott ki, amelynek keretében az Eximbank maga áll a kis- és közepes vállalkozások mögé, és segít be a kereskedelmi bankok által támasztott biztosítéki követelményeknek való megfelelésben.

És arról is tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy elindítottuk azt a beruházásösztönzési programot, amelynek keretében a Magyarországon beruházást végrehajtó vállalatok a beruházásuk értékének akár 50 százalékát is készpénzben megkapják a magyar költségvetésből. Felhívom ellenzéki képviselőtársaim figyelmét, hogy nem európai uniós forrásról beszélek, hanem a magyar nemzeti költségvetés által biztosított forrásokról: maximum 800 ezer euró értékig a magyar állam ezt a beruházásösztönzési támogatást már adni tudja. Az Európai Bizottságnál kezdeményezett notifikációs, vagyis jóváhagyási eljárás lezárult, így a magyar vállalatok számára ennek a támogatási formának az igénybevétele immár lehetséges.

És még egyszer szeretném felhívni az ön figyelmét arra, tisztelt képviselő úr, hogy mi továbbra is abban hiszünk, hogy az embereknek nem segínyt, hanem munkát kell adnunk, ezért a munkára rakódó adóterheket kell folyamatosan csökkenteni, és ennek megfelelően a szociális hozzájárulási adó mértékét az idei esztendőben újabb 2 százalékponttal, 17,5-ről 15,5 százalékra fogjuk csökkenteni annak érdekében, hogy a magyar vállalatok számára, a magyar kis- és közepes vagy nagyobb vállalatok számára is lehetővé tegyük a veszélybe került munkahelyek megvédését és új munkahelyek létrehozását. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, a Jobbik-képviselőcsoportból; Ander Balázs kép-

viselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból; Simicskó István, az Országgyűlés jegyzője, a KDNP képviselőcsoportjából; Nyitrai Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából; Hoppál Péter képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából; Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP-ből; Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP-ből; Hajdu László képviselő úr, a DK-ből; Varju László képviselő úr, a DK-ből; Varga Zoltán képviselő úr, a DK-ből és Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbikból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most 12 óra 41 perc van, elkezdjük az azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mit gondol erről Miniszterelnök Úr!”** címmel. Jakab Péter frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön néhány héttel ezelőtt itt a parlamentben azt mondta, hogy ön ezt a válságot az ellenzék nélkül is meg fogja oldani. Higgycsém, a legkevesébe sem érdekel, hogy velünk oldja meg, vagy nélkülünk, csak oldaná meg. De láthatóan nem tudja; nem tudja, és ez már akkor kiderült, amikor a válság kezdetén olyan marhaságot mondott, hogy a dolgozók meg a munkaadók üljenek le egymással, aztán egyezzenek meg a hogyan továbbról. Miniszterelnök úr, ilyen csak olyasvalaki mond, aki soha az életében még egy percet nem dolgozott a Parlament falain kívül. Jól gondolom, ugye, hogy ön még nem dolgozott máshol? *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)* Jól gondolom, látszik.

Miniszterelnök úr, a való életben ez nem így működik; ez nem úgy működik, hogy a gyári melós odamegy a német multi vezéréhez, hogy Günther, egyezünk már meg abban, hogy nem fog kirúgni. Hát, Günthert nem a magyar melós érdekli, hanem a profit meg az a kétéves munkaidőkeret, amit megkapott önöktől ajándékba ahhoz, hogy majd a válság után orrvérzésig dolgoztathassa a magyar melóst rabszolgaként.

A magyar kis- és középvállalkozót, na, őt már érdeklí a dolgozójának a sorsa. Na de mit tud tenni, ha nincs se megtakarítása, se megrendelése, se bevétele? Ezek a vállalkozások arra vártak, hogy majd mentőövet fognak kapni a kormánytól, hogy menthessék a munkahelyeket és a munkavállalókat, de ez a mentőöv nem érkezett meg. Miniszterelnök úr, itt tömegével mennek tönkre a vállalkozások, és tömegével kerülnek az utcára azok a melósok, akik aztán majd három hónap álláskeresői járadék után ott lesznek az út szélén pénz meg jövedelem nélkül, számlákkal a nyakukon.

Ön azt mondta, hogy egyedül is megoldja a válságot, eközben meg az ön gazdasági tanácsadója maga ismerte el, hogy ebben az országban annyian mennek tönkre, hogy nem tudnak már velük mit kezdeni.

Miniszterelnök úr, ha ez így van, ha önök tényleg nem tudnak mit kezdeni a bajba jutott magyarok tömegeivel, akkor egyetlenegy kérdésem marad: mihez kellett önnek valójában a felhatalmazási törvény, a rendkívüli hatalom, a korona? Mihez, miniszterelnök úr?! Várom a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr kérdésére a válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedik, akkor most nem sorolom hosszan azokat a tényeket, amelyek arról szólnak, hogy Magyarországon egy olyan gazdasági rendszer működik, ahol a munkaadók meg a munkavállalók meg szoktak egymással állapodni. Ha önök erről nem tudnak, akkor javaslom, hogy ennek nézzenek utána. Minden év elején megállapodnak a nagy gyárak, a nagy munkaadók, a nagy munkavállalók, sőt mit több, meg szoktak állapodni például a minimálbér kérdésében is.

Azt az osztályharcos fölfogást, amely egymásnak akarja fordítani a munkaadókat meg a munkavállalókat, mi nem osztjuk. Azt értem, hogy önök most, hogy egy baloldali egységbe tömörültek a baloldali pártokkal, most értem, hogy önök miről beszélnek, de a mi fölfogásunk szerint nem osztályharcra, hanem meg egyezésekre van szükség a gazdaságban.

Ami pedig a válságot illeti, ott inkább a tényekre hívnám fel az ön figyelmét. Először is fölhívnám a figyelmét arra, hogy válság idején vádaskodás helyett a legfontosabb mégiscsak az ország érdeke volna. Önök nézhették volna a válság kezdetén azt is, hogy mi Magyarország érdeke, de meg kell állapítsam, hogy ezt egyetlen percig sem tették, sőt fittyet hánytak arra a közvélekedésre is, amely egyértelműen kirajzolódik Magyarországon, és azt mondja, hogy válság idején összefogásra és nem pártpolitikára van szükség.

Meggyőződése, hogy önök az elmúlt hónapokban, másfél hónapban csak egyetlen dolgot bizonyítottak be: ha az ország bajban van, akkor önökre nem lehet számítani. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Jakab Péter frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

JAKAB PÉTER (Jobbik): Miniszterelnök úr, egy valamit ne felejtsem azért el: a korlátlan hatalomhoz korlátlan felelősség is társul. Az ön eddigi felelőssége másfél hónap alatt 51 ezer munkanélküli. Ez egy brutális szám.

Miniszterelnök úr, ön ahhoz kért rendkívüli hatalmat, hogy hatékonyan tudja kezelni a válságot. Ehhez képest mi egyelőre annyit látunk, hogy miközben magyarok tömegei mennek tönkre, az ön veje, Tiborcz

István még most is kétmilliárdból építhet jachtkikötőt, az ön haverja, Mészáros Lőrinc húszmilliárdból építhet élményparkot. Miniszterelnök úr, rossz az irány. Most nem a családdal kell szolidárisnak lenni, meg a haverokkal, hanem a nemzettel kell szolidárisnak lenni.

Úgyhogy, igenis elvárjuk, hogy fizessenek rendkívüli adót, ha úgy tetszik, fizessenek Mészáros-adót mindazok, akik az elmúlt években kormányzati hátszéllel lettek piszok gazdagok. Miniszterelnök úr, ha ezt most bevezetjük, akkor holnaptól Mészáros Lőrinc, Tiborcz István meg a többiek vagyonából munkahelyek tömegeit fogjuk tudni megmenteni. Miniszterelnök úr, támogatja? Egy ország várja a válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzásra miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném emlékeztetni a képviselőtársamat arra, hogy a Jobbik az egyetlen olyan párt Magyarországon, amelyet kilóra megvettek *(Balczó Zoltán: De kicsoda? - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*, és erről mindenki tud és nyíltan beszél. Tehát ha mégis úgy gondolják, hogy szeretnének közadkozni, akkor beszéljék meg a gazdáikkal, hogy mégis hogyan és miképpen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiban: Egyre emelkedtebb a miniszterelnök elvtárs.)* Ha azonban ezt nem találnák elégségesnek, akkor az újdonsült szövetségeseik vörös báróival is válthatnának néhány szót.

Mindenesetre én csak annyit tudok leszűrni az ön szavaiból, hogy egyértelmű a válasz arra a kérdésre, hogy a Jobbik, amely korábban egy jobboldali párt volt, most miért viselkedik úgy, ahogyan viselkedik. A válasz egyszerű: önök régóta a baloldal szekerét tolják, valójában a Jobbik már nem is jobbik, hanem „ballik” *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*, és ön meg azzal dicsekedhet, hogy az ön vezetése alatt vált a Jobbik véglegesen baloldali párttá. Ehhez gratulálok. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A gazdaság újraépítéséről**” címmel. Mesterházy Attila képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Én azok közé tartozom, akik szurkolnak azért, hogy a magyar kormány intézkedései és lépései sikeresek legyenek, hiszen ha nem sikeresek ezek a lépések, akkor egyre több ember hal meg, és egyre több magyar család megy tönkre. Ezért mindenkinek azért

kell szurkolnia Magyarországon - bármennyire is mást gondolunk különböző kérdésekről a politikában -, hogy önök sikeresen kezeljék ezt a válságot.

Sokat beszélünk ebben a Házban a veszélyeiről ennek a válságnak, de a kínai nyelv nagyon szépen kifejezi azt, hogy egy válság sok esetben veszélyt és lehetőséget is jelent, és én most a lehetőségről szeretnék beszélni egypár szót, miniszterelnök úr. Én azt látom, hogy nagyon nem mindegy az ország szuverenitása vagy éppen nemzetbiztonsági kérdések szempontjából sem, hogy kitől mennyire függünk. Látjuk, hogy az egész világ Kínánál áll sorban, és ez bizony nagyon sok helyütt okoz komoly gyengeségeket és veszélyeket is egy ilyen válságkezelés során. De mondhatom a másik oldalát is ennek, hogy a kilábalás is egy verseny, egy nemzetközi verseny, hogy melyik ország hogyan és milyen erősen tud kilábalni ebből a válságból.

Éppen ezért itt van az ország előtt és előttünk egy lehetőség, hogy újratervezzük a magyar gazdaságot, újratervezzük Magyarországot is, hiszen fontos az, hogy Magyarország versenyképesebben - és ez a második szempontom - kerüljön ki ebből a válságból. Tehát magyarul, az önellátás és egy új gazdasági szerkezet lehet az, ami ezt a helyzetet segíti Magyarországon is kezelni, hiszen azt tudnunk kell, hogy a világ nem lesz ugyanolyan, mint amilyen volt eddig. Ez a vírus vagy egy másik vírus itt fog maradni velünk.

(12.50)

Tehát bármikor előfordulhat hasonló helyzet, mint ami most előfordult. Reméljük, hogy nem így történik, de ennek az esélyét nem lehet kizárni. Azt szokták mondani, hogy biztos, hogy lesz ilyen, csak még nem tudjuk, hogy mikor. Ez ügyben érdeklődnék a miniszterelnöknél, hogy mi a véleménye erről. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Kétségek nélkül zavarba hozott, hiszen azt mondta, hogy szurkol a válságkezelés sikere érdekében. Sajnálom, hogy az ellenzéken belül ön a szűk kisebbséghez tartozik, de azt beismerem, hogy az előbb, amikor önt egy kalap alá vettem a Jobbikkal, akkor túllöttem a célon, ezért elnézést kérek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Viszont örülök annak, amit hallhattam öntől, mert egyetérték a mondandójával a tekintetben, hogy számos, korábban lezártak tűnt kérdés nyílt ki újra. Van lehetőség, van szükség, sőt van kényszer, hogy újragondoljunk néhány, korábban evidensnek vett gazdasági összefüggést. Ahelyett, hogy itt most geostratégiai és geogazdasági ámokfutásba kezdenék a rendelkezésekre álló kevesebb, mint egy perc

alatt, szeretném jelezni, hogy a kormányzó párt és a kormány készen áll arra, hogy bármely ellenzéki párttal ezekről a kérdésekről, a magyar gazdaságstratégia jövőjéről egyeztessen és érdemi megbeszéléseket folytasson. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Mesterházy Attila képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Én arra szeretnék egy javaslatot megfogalmazni, azáltal is, amit ön elmondott, hogy ezekben a kérdésekben valóban nagyon komplex megközelítést kell alkalmazni. Itt nemcsak a gazdaságról van szó, szó van az oktatásról, az egészségügyi rendszerről, a szociális szféra újragondolásáról, hiszen olyan problémákat hozott ez a járvány, amiről hirtelen azt gondoltuk, hogy ilyen probléma nem is létezhet, és most mégis naponta dolgoznak sokan ezrek, tízezrek azon, hogy megoldjuk ezt a helyzetet, és köszönet nekik ezért a munkáért. Éppen ezért érdemes lenne előre gondolkodni, ahogy a miniszterelnök is jelezte, és ahogy én is gondolom.

Nem tudom, gondolkodott-e a miniszterelnök úr azon, hogy esetleg Magyarországon létrehozzunk egy „jövő bizottságát” vagy bármi hasonlót, ami valamilyen keretet adna annak a gondolkodásnak, amiről miniszterelnök úr is beszélt, nevezetesen a tudományos élet, a politikai élet, az érdekképviseletek bevonásával egy 20-30 éves távlatban, a kockázatokat is elemezve esetleg egy ilyen bizottság keretein belül lehetne talán konszenzusra is jutni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha a képviselő úr úgy érti, hogy ezt vegyük egy javaslatnak, akkor szívesen elfogadom, és ha van erre vonatkozó három gondolata, amit hajlandó papírra vetni, azt is szívesen elfogadom, és szívesen adok rá választ is, és akkor létrehozhatjuk ezt a valamit, amiről még nem tudjuk pontosan, hogy micsoda, de valószínűleg ártani nem fog, sőt az is lehet, hogy még segítséget is jelent a jövőt illetően. Az én kedvenc sportágamban az a szabály, hogy sohasem oda kell futni, ahol a labda van, hanem oda kell menni, ahol majd lesz, és egy ilyen bizottságnak éppen ez volna a feladata. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a

DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Hogyan gondolja Miniszterelnök úr?**” címmel. Arató Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Hadd kezdjem azzal, hogy a leghatározottabban visszautasítom azt a sugalmazását, hogy lenne bárki itt ebben a Házban, akármelyik oldalon, aki ne a sikeres válságkezelésnek *(Moraj és derűtlenség a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget. - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Csillár!)*, ne a gazdasági károk enyhítésének vagy ne a járvány által okozott károk enyhítésének drukkolna. Ez a legaljasabb és legócskább politikai trükk, ha ön erre utal.

Ugyanakkor azért vagyunk kénytelenek szólni, mert azt látjuk, hogy az önök válságkezelő intézkedései gyakran nem hatásosak, gyakran sok millió magyar állampolgárt hagynak az út szélén, hogy az ön által használt képet használjam én is. Hadd mondjak egy példát! A történelminek mondott munkahelymentő és gazdasági csomag - mondhatnám, inkább csomagocska - épphogy nem menti a munkahelyeket, hanem az történt az elmúlt időszakban, hogy amióta bejelentették a csomagot, azóta újabb ágazatokra és újabb vállalatokra terjedt át az elbocsátási hullám. A Bosch 800 dolgozót küldött el, a Wizz Air ezret, a Continental és a Hankook is több száz munkavállalót. Azt kell mondanom, hogy ezek egyébként a kormány stratégiai partnerei, akiknek önök számos kedvezményt adtak a magyar kisvállalkozások rovására, de úgy látszik, ez a fajta stratégiai együttműködés egyirányú utca, mert ők nem szolidárisak azzal, hogy mi történik a munkavállalóikkal.

Ezek után az történik, hogy még azt sem tudják megmondani, hogy hány munkanélküli van. A kiszivárgott minisztériumi anyag szerint 330 ezer munkanélküli van - ez 100 ezer fős növekedést jelent a decemberi adathoz képest -, Gulyás miniszter úr 50 ezerrel beszélt, volt olyan KSH-jelentés, ami 10 ezret mondott. Innentől kezdve azt kell mondanom, hogy persze értem, hogy önök ezt nem akarják nyilvánosságra hozni, mert ha bevallanák a munkanélküliség valódi mértékét, akkor számot kellene adniuk arról, hogy miért nem adnak érdemi támogatást a munka nélkül maradt magyar embereknek. De hogy akarnak önök hatékony gazdasági csomagot csinálni, ha be sem vallják az igazságot? *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Csábító, hogy egy erőteljes vitába bocsátkozzam önnel a munkahelyteremtést célzó politikák mibenlétéről, de ez olyan sportszerűtlenül jelentős körelőnyt jelentene a

számomra, hogy inkább nem teszem *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)*, hanem inkább csak arra az egyetlen tényre szeretném felhívni az ön figyelmét, hogy abban a kormányban is, ahol ön is szolgált, foglalkoztak gazdaságpolitikával, és 2010-ben Magyarországon 3 millió 600 ezer ember dolgozott az önök gazdaságpolitikájának eredményeként is, a mostani válság kitörése előtt pedig, tíz évvel a mi kormányzánk kezdete után 4,5 millió ember. Na, ezért nem érdemes részletetekbe menő munkahelyteremtési vitát folytatnunk egymással.

Ellenben az ön kérdésének van egy fontos pontja, amely talán érdeklődésre tart igényt mindenki részéről, ez pedig az, hogy milyen adatokból dolgozik a kormány. Ugyanazokból az adatokból dolgozunk, mint önök. Ennek az az oka, hogy az adatoknak európai összehasonlításban is meg kell állniuk a helyüket. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió által megadott módszertan, amely a KSH működésének alapját szolgálja, az a módszertan, amit mi elfogadunk, és mi a KSH tájékoztatása alapján hozzuk meg a döntéseinket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Miniszterelnök Úr! Nincs szánalmasabb, mint amikor valaki tíz év kormányzás után is még az előző kormányra mutogat vissza. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Öntől nem ezt várják el a választók, hanem azt, hogy a mai problémáikat oldja meg. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Azt persze értem, hogy van különbség az önök neokonzervatív, mondhatnám úgy is, hogy neoliborális gazdaságpolitikája és egy baloldali vagy balközép gazdaságpolitika között *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.)*, de azokat az embereket, akik elvesztették a munkahelyüket, akik el fogják veszíteni az albertletüket, mert nem tudják fizetni, akik nem tudják azt, hogy miből adnak enni a gyerekeknek, és akik ezek után nem számíthatnak önöktől csak Európa legszűkmarkúbb és legrövidebb ideig járó munkanélküli-ellátására, ez a vita nem érdeklő. Őket az érdekli, hogy ők miért nem kaphatnak direkt, közvetlen támogatást, miért nem kaphatnak magasabb összegű munkanélküli-segélyt úgy, mint ahogy ez egyébként az önök által lesajnált Nyugat-Európában vagy akár a V4-ekhez tartozó Csehországban történik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Orbán Viktor miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Szeretném megismételni a kormánynak azt a vállalását, hogy

amennyi munkahelyet a vírus tönkretesz, mi annyi munkahelyet fogunk létrehozni.

Hogy szánalmas dolog-e a múlt felidézése egy most zajló vitában, arra csak azt tudom mondani, hogy itt kétségkívül mi vagyunk körhátrányban önhöz képest, mert mi nem tudjuk a múltat végképp eltörölni. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* S miután eltörölni nem tudjuk, viszont szívesen felidézük, személyesen is azt tudom mondani, hogy ön itt ült a parlamentben, amikor elvették a 13. havi bért, és igennel szavazott; itt ült, amikor elvették a 13. havi nyugdíjat, és igennel szavazott; három évről két évre csökkentették a gyst, ön itt ült, és igennel szavazott; a fizetős egészségügy bevezetésekor itt ült, igennel szavazott; az ingatlanadó bevezetésekor itt ült, és igennel szavazott; a tandíjnál itt ült, és igennel szavazott; és az áfaemelés 5 százalékos mértékénél is itt ült, és igennel szavazott. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Keresztes László képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Ki vállalja a felelősséget Miniszterelnök úr?**” címmel. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Szeretnék visszautalni az iménti kérdésre, ugyanis arra érdemi válasz nem érkezett. Egy politikai csatározásnak lehattunk tanúi, de én azt gondolom, a helyzet sokkal súlyosabb annál, mint hogy erre fecséröljük az Országgyűlés idejét.

Miniszterelnök úr említette, hogy a kormány ezakt adatokból dolgozik, KSH-adatokból dolgozik. Az ön minisztere, pénzügyminisztere a napokban elismerte, hogy sokkal rosszabb lesz, sokkal rosszabbak a gazdasági kilátások, és a kormánynak is gyakorlatilag újra kell tervezni. Pontosan tudjuk, hogy példátlan lesz, példátlanul mély lesz az a gazdasági válság, amivel szembesülünk, és azt is látjuk, hogy már kibontakozóban van egy társadalmi tragédia. Elhangzottak már ezek a számok, hogy a hivatalos statisztikák szerint is már 50-60 ezer ember lett egy-másfél hónap alatt munkanélküli, és sajnos arról is szólnak ezek az előrejelzések, hogy újabb 100 ezer ember kerülhet ilyen helyzetbe. Tudjuk azt különböző felmérésekből, hogy a magyar cégvezetők jelentős többsége úgy nyilatkozott, hogy körülbelül kettő hónapra tudja tartani a jelenlegi foglalkoztatási helyzetet, ugyanakkor olyan kilátásokkal szembesülnek, hogy minimum hat hónapot kell ahhoz várni, hogy visszatérjenek majdan a bevételei, tehát hogy érdemben egyáltalán, arra utalva,

amit ön is mondott, le tudjanak ülni tárgyalni. Most jelen helyzetben a munkáltatók sincsenek olyan helyzetben, hogy tárgyaljanak a munkavállalókkal, ezért alakul ki ez a társadalmi tragédia. Azt már egyébként a kormányhoz közeli szakemberek is elismerik, hogy gyenge ez a történelminek nevezett gazdasági csomag, és ezért is alakulhatott ki ez a döbbenetes mértékű munkanélküliség.

Az a kérdésem, miniszterelnök úr, az elmúlt hetekben ön nem volt jelen ezeken a vitákon, itt próbáltuk az ön beosztott minisztereitől kérdezni, hogy a kormány miért nem foglalkozik ezzel a legsúlyosabb problémával, tehát azokkal, akik már nehéz helyzetbe kerültek, azokkal, akik már elveszítették a megélhetésüket. Miniszterelnök úr, az ön személyes politikai utasítása-e, hogy ezt a jelenlegi problémát nem kívánják érdemben kezelni, és hogy számíthatunk-e arra, számíthatnak-e a magyar emberek arra, hogy átgondolják ezt a politikát, és meghosszabbítsák az önhibájukon kívül a munkájukat elvesztett emberek álláskeresési járadékát, és megnöveljék azt az összeget, ami ebben az átmeneti időszakban szükséges ahhoz, hogy a családok túl tudjanak élni? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És higgye el, miniszterelnök úr, ezek az emberek dolgozni szeretnének, de most egy rendkívül mély gazdasági válsággal szembesül mindenki. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Több kérdést érintett. Ha megengedi, most akkor nem bocsátkoznék bele abba az egyébként izgalmas kérdésbe, hogy ennek a válságnak, ennek a járványnak a gazdasági következményeit ki hogyan látja orvosolhatónak, és hogy mit mond erről a Magyar Nemzeti Bank, mit mond a pénzügyminiszter és mit mond a miniszterelnök. Ha megengedi, csak egyetlen elemére összpontosítanék annak, amit ön mondott, ez pedig a munkanélküli-segély és a munka problémája. Szeretnék nagyon világosan fogalmazni. Aki elveszti az állását, az Magyarországon három hónapon keresztül munkanélküli-segélyt kap, amit álláskeresési támogatásnak neveznek. Mire az lejár, mindenkinek lesz munkája, nem lesz olyan ember Magyarországon, aki alól miután kifutott a háromhavi munkanélküli-segély, ne kapna munkajánlatot a gazdaságból vagy a magyar államtól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Képviselő úr, viszonzásra öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a választát. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én nagyon bízom benne, hogy így lesz. Ugyanakkor, ha mégsem, és ha negatív forgatókönyvek válnak valóra, mint amire egyébként sok jel alapján számíthatunk, akkor számíthatunk-e egy olyan kormányzati lépésre, hogy ha mégsem tudják ezt a vállalatot teljesíteni, akkor a három hónap lejárta után meghosszabbítják az álláskeresési járadékot. Tudjuk azt, hogy vannak, akik már amúgy is elveszítették a munkahelyüket, és azt gondolom, ön sem gondolja komolyan, hogy a következő időszakban, amikor most kezd csak kibontakozni a mély gazdasági válság, lesz lehetőség ilyen rövid idő alatt ennyi munkahelyet teremteni.

S még egy utalást szeretnék tenni, egy kicsit visszautalva vagy emlékezve Mesterházy Attila képviselő úr gondolataira, hogy már a jövőt is tervezni kell. Miniszterelnök úr, önök a munkahelyek védelmére, a bérkiegészítésre 200-300 milliárd forintot szánnak, ugyanakkor a költségvetésben is benne van, és előtünk is van, az Országgyűlés előtt egy olyan döntés, amiben hosszabb távon ezermilliárd forintot kívánunk egy vasútfejlesztésre, a Budapest-Belgrád vasútfejlesztési projektre fordítani. Meggyőződésem szerint, bár most nyilván nem lesz időm kifejtetni, ez nem szolgálja hosszú távon a nemzet érdekeit. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Én azt kérem, miniszterelnök úr, hogy a szigorítások feloldása helyett *(Az elnök ismét csengőt.)* ezeket a beruházásokat hagyják el, s ezeket a hatalmas, költségvetésben meglévő pénzeket a nehéz helyzetben lévő magyar családok támogatására fordítsák. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, az időkerete erősen lejárt. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ez is egy olyan fölvetés és vitapont, amely több figyelmet érdemelne, mint egy egyperces viszonzás, vagyis hogyan kell gondolkodnunk a nagyberuházásokról gazdasági válság, illetve egészségügyi járványhelyzet idején. Láthatóan különböző módon gondolkodunk. Visszautalnék egy korábbi kérdésre: meggyőződésem, hogy ha valamikor, akkor most kell megvalósítani azokat a nagy stratégiai beruházásokat, amelyek megalapozzák a magyar gazdaság sikerét és versenyelőnyét a következő évekre, és ezeket a beruházásokat nem lemondani kell, hanem föl kell gyorsítani, és a számukat pedig inkább növelni kellene.

Visszont szeretném - visszatérve az ön kezdeti kérdésére - megerősíteni, nincsen B-forgatókönyvünk munkahelyteremtés-ügyben; A-forgatókönyvünk van, azt fogjuk megvalósítani. Akinek nincs munkája, és kimint alóla a munkanélküli-segély, annak munkalehetőséget fogunk teremteni vagy a piacon, vagy pedig az állami szférában. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Képviselő úr, Ön a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön nemrég bemutatta gazdaságélénkítő programját, de úgy tűnik, hogy nagyon sok olyan magyar ember van, akit ez a program nem segít érdemben. Több tucat, több száz magyar dolgozó keresett meg minket az elmúlt hetekben, mert nem értik, hogy a kormány miért nem segít nekik. (Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Zaj.) Kérték, hogy kérdezzük meg, ezért engedje meg, hogy ezzel kapcsolatban konkrét kérdéseim legyenek.

Hogyan segíti az ön programja Dórit, aki a filmiparban dolgozott világsztárként, katás vállalkozóként március eleje óta nincs bevétele, nincs megrendelése, nem tudott számlázni? Egyébként nyugdíjas szüleivel lakik, tehát hosszú távon sem tudják őt segíteni. Hogyan segíti az ön programja Attilát, aki a vendéglátásban dolgozik pincérként, illetve dolgozott, mert áprilisban már fizetés nélküli szabadságon van? Egyébként párjával laknak együtt, és gyerekvállalás előtt állnak. Hogyan segíti az ön programja Zsuzsát, aki a turizmusban dolgozott, idegenvezető volt, két nyelven beszél nagyon jól, felső szinten, katásként márciusban számlázott utoljára? Egyébként elvált, egy gyerekkel lakik otthon.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Milyen segítséget ajánl az ön gazdasági terve ezeknek az embereknek, akik a tartalékaik végén járnak? Ráadásul a két vállalkozót a katás kedvezmény sem érinti, pont kimaradtak ebből a kedvezményből.

Tisztelettel arra kérem miniszterelnök urat, hogy ne gyurcsányozzon, ne sorosozzon, ne brüsszelezzon, és még csak ne is migránsozzon! Arra válaszoljon, hogy a több ezer, több tízezer Dóri, Attila és Zsuzsa milyen segítséget kap az ön programjától! Köszönöm válaszát. (Taps a Párbeszéd és az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A monotóniaturó képesség fontos előfeltétele az én munkámnak, és jól láthatóan ön az előbb valószínűleg nem volt itt, hiszen ezt a kérdést kaptam, és a választ megadtam. Ezt a választ az ön kedvéért megismétlem.

Tehát, aki elveszti a munkáját, annak Magyarországon három hónapon keresztül álláskeresési támogatásra van jogosultsága, hiszen korábban ennek megfizette a díját. Amikor ez kiszalad alóla, ez elfogy, és még mindig nincsen munkája, akkor álláslehetőséget és munkalehetőséget fog kapni, vagy a piacról,

vagy pedig a magyar kormánytól. Lesz mindenkinek munkája, higgye el nekem! (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Felhívom miniszterelnök úr figyelmét, hogy egy katás vállalkozónak nem minden esetben jár munkanélküli-segély, ha egy új vállalkozó volt, akkor például erre nem jogosult. Sok tízezer Dóra, Attila és Zsuzsa várja, hogy segítsenek nekik. Ha nincs bevételek, akkor ezek az adókedvezmények, amiket önök adnak, nem sokat érnek.

Ön azt mondta a legújabb kampányfilmjében, hogy egyetlen magyar sincs egyedül. Miniszterelnök úr, ön a válaszában éppen hogy ezeket a Dórához, Attilához, Zsuzsához hasonló cipőben járó magyarokat hagyja egyedül!

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

(13.10)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Amit megértettem az ön viszonválaszából, az az, hogy vannak olyanok, akik nemcsak munkavállalók, hanem munkaadók is, mondjuk, vállalkozók, és ők is kerülhettek nehéz helyzetbe a mostani járvány miatt, ha jól értettem.

Szerintem ebben a Házban legalább egy tucatszor mondta el a gazdaságért felelős miniszterünk valamilyen, legutóbb éppen Szijjártó Péter, hogy azon vállalkozók számára, akik a mostani járványhelyzet miatt nehéz helyzetbe kerültek, most egy 50 milliárdos alapot nyitottunk meg, ami ha kifogy, egyébként képesek és hajlandóak vagyunk emelni. Ha odafordulnak, ezek a vállalkozások onnan támogatást kaphatnak, különösképpen azután, hogy az Unió, ha pénzt nem is adott, azt megengedte, hogy az ilyen vállalkozókat magyar költségvetési pénzből támogassuk. Ezt fogjuk tenni. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Milyen felelősség terhel az intézményfenntartó önkormányzatokat a koronavírus elleni védekezésben?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Dunai Mónika: Igen.) Igen. Ön a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Vészterhes időket él a világ, s benne

hazánk is ebben az emberpróbáló időszakban, mely nemcsak a döntéshozók, hanem az állampolgárok válára is hatalmas terheket ró. Egy olyan láthatatlan ellenséggel állunk szemben, melyet óriási erőfeszítések árán, de le tudunk győzni, ha vigyázunk egymásra. Éppen ezért fontos, hogy kellő időben kellő intézkedéseket hozzanak meg döntéshozóink.

Lesújtó hírként értek mindenkit a Pesti úti időotthonban történt események. Sajnálatos módon az időotthon járványügyi gócponttá vált. A járvány kiterjedése óta legalább 287 lakó és 22 dolgozó fertőződött meg. Eddig 29 idős honfitársunk veszítette életét. Ez a szívsszorító helyzet elkerülhető lett volna, ha a Karácsony Gergely vezette Fővárosi Önkormányzat mint intézményfenntartó betartja a hatóságok által előírt járványügyi intézkedéseket, és még idejében biztosítja az otthon számára a védőfelszereléseket és fertőtlenítőszereseket. Ezt a hiányosságot, tisztelt képviselőtársaim, a kormányhivatal volt kénytelen pótolni. A helyzet súlyosságát jelzi az is, hogy az országos tisztifőorvosnak személyesen a helyszínen kellett kézbe vennie a szakmai irányítást. Köszönet a gyors intézkedésért. A Magyar Honvédség tagjainak is köszönettel tartozunk a szükséges vegyvédelmi fertőtlenítés elvégzéséért.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amíg Karácsonyék arról beszélnek, hogy folyamatos volt az orvosi ellátás az otthonban, azóta kiderült, hogy nem igaz. A szűrőpróbaszerű vizsgálatok is ezt támasztják alá. Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem az elhangzottakra való tekintettel, hogy milyen felelősség terheli az intézményfenntartó önkormányzatokat a koronavírus elleni védekezésben. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Minden fenntartó felelőssége, hogy az intézményeiben megóvja az ott élőket, gondoskodik a megfelelő szintű ellátásukról, és egy járványhelyzet idején is beszerezze a védőfelszereléseket, megvédje az ott lakókat a fertőzéstől. Magyarország Kormánya 6 milliárd forintot ad a fővárosnak arra, hogy az időotthonokban megfelelő ellátást biztosítson; 6 milliárd forintot ebben az esztendőben is. Mindemellett pedig, amikor már látható volt, hogy a Fővárosi Önkormányzat nem alkalmas a saját intézményeinek megvédésére, akkor további védőfelszereléseket is biztosítottunk, hiszen ha megnézi ön az országos adatokat, akkor azt láthatja, hogy minden hetedik-nyolcadik magyarországi beteg ebből az egy intézményből került ki.

Éppen ezért volt fontos számunkra, hogy ha már az önkormányzat nem tette meg, mi 5700 maszkot és

4500 pár gumikesztyűt biztosítottunk az ott levő ellátottak, gondozottak és dolgozók számára. Tettük ezt azért is, mert jól láthatóan nem a jó gazda gondosságával, hanem teljesen gondatlanul járt el a Fővárosi Önkormányzat. Bár a honvédség is ott volt és segített, bár ott volt a tisztifőorvos asszony is, Karácsony Gergely legfeljebb Facebook-posztokban említette meg ezt az intézményt, de személyesen nem próbált a helyszínen tenni a helyzet javításáért. Öt szűrőpróbaszerű vizsgálatból négyszer nem találtak ott orvost.

Csak papíron volt orvos az intézményben abban az időszakban, amikor a koronavírus bejutott az intézménybe és terjedt ellátotról ellátottra. Nem volt ott orvos, aki észre tudta volna venni különböző jelekből, hogy kik mutatják a koronavírus-betegség külső jeleit, őket izolálni tudta volna, pedig erre van már jó pár hete egy országos protokoll, amelyet a tisztifőorvos adott ki, hogy ilyenkor mit kell tenni, hogyan kell eljárni. De nem volt ott egyetlenegy orvos sem a szűrőpróbaszerű ellenőrzések alkalmával sem, aki ezeket a külső jeleket észlelni tudta volna, el tudta volna különíteni a betegeket, és meg tudta volna előzni azt a tömeges megbetegedést, amely gócponttá tette ezt az intézményt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön válaszát elfogadom, de nem fogadom el azt a magatartást, amelyet a Karácsony Gergely által vezetett Fővárosi Önkormányzat ebben az ügyben tesz. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Az, hogy a magyarországi összes fertőzött 13 százaléka ebből az egy otthonból kerül ki és az a tény, hogy sajnálatos módon az elhunytak számának is a 10 százaléka ebből az egy otthonból kerül ki, elfogadhatatlan. *(Közbekiáltások a kormánypárti padsorokból: Így van!)* Most persze az összefogáson van a hangsúly *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, ezt várjuk főpolgármester úrtól is, hogy végre cselekedjen, és ne üzengessen a sajtón *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* és a Facebookon keresztül. Azt várja el minden budapesti, az egész ország is, de különösen a budapestiek, hogy végre nyújtson jobb kezét vagy bal kezét - amije van, főleg valószínűleg bal keze - a bajbajutottaknak.

Mi ezt nyújtjuk, mi jobb kezét nyújtunk, békejobbot mindenkinek. Elvárjuk, hogy mindenki tegye a kötelességét és feladatát. A felelősségre vonás megtermészetesen nem maradhat el. *(Dr. Brenner Koloman: Szégyelld magad!)* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, amit láttunk Karácsony Gergely részéről, az a felelőtlenség és a vergődés között van valahol félúton (*Dr. Varga-Damm Andrea: A kormányhivatal mit csinált?*), egyáltalán nem vállalja a felelősséget, mindenki másra mutogat. Ebben az ügyben már mindenkiről kiírta a Facebookon, hogy felelős; felelős a tisztiorvos, a kormány, a kormányhivatal, mindenki más felelős ebben az ügyben, csak ő nem azért, hogy gócponttá alakult ez az időszak nagyon sajnálatos módon. Nem a felelősség hártásával kellene foglalkozni, hanem az itt levő emberek gondozásával, vagy esetleg egy orvosi állandó felügyelet biztosításával.

Kiderült már, hogy különböző meghamisított vagy legalábbis olyan levelek kerülnek fel az internetre, amelyeken néha a főjegyző fejléce van és Karácsony Gergely aláírása, az adatlapon kiderül, hogy Gál Zoltán egykori vitéz baloldali tollnok közbeavatkozásával, az ő módosításaival került fel a honlapra és ő is társszerzője ennek, amit elvileg egy szociális intézmény vezetője írt. Kiderült, hogy van, akit doktornak írnak, de nem doktor az ilyen fővárosi operatív törzsi levelezésben, tisztelt képviselő hölgyek és urak, minden már megtörtént, ami a felelősséget hártani próbálja.

Vége a felelősséget vállalni kellene, és utána cselekedni kellene Karácsony Gergelynek, de ez láthatóan nem megy. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Steinmetz Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Igen vagy nem?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azt gondolom, sok közös van bennünk. Ön is szereti a sportot, ön is sportolt versenyszerűen (*Orbán Viktor: Szerettem volna.*), ön is járt olimpián, és míg ön jobb lábbal rúgja a labdát, én jobb kézzel dobom azt. Tehát mindketten jobbosok vagyunk. (*Derűltég.*) Korábban én is gondoltam, hogy miként lehetne a szabályokat átírni; igaz, a vízilabdával kapcsolatban és azzal a céllal, hogy hogyan lehetne még szerethetőbbé tenni azt a sportágat, amelynek oly sokat köszönhetek. Nekem azonban az nem jutott eszembe, hogy a mérkőzés addig tartson, ameddig csak én akarom.

De a miniszterelnök úr korlátlan felhatalmazást kapott, többek között saját magának köszönhetően, és ezért most ön határozhatja meg a játékszabályokat.

(13.20)

Például azt, hogy ezeket küld haza a kórházainkból, olyan beteg embereket, akiknek az ellátása otthon

nem megfelelően megoldott. De hagyjuk is most a kritikát, kap ön abból eleget!

Mivel ön is szeret nyerni és én is, ezért javasolom, induljunk el egy közös győzelem irányába. Egyetértünk abban, hogy a sportot kiemelten kell támogatni, de szeretett sportágainknál fontosabb a magyar emberek egészsége. Meg kell óvnunk az egészségüket, mert egészség nélkül nincs sport, nincs gazdaság és nincs jövő. Ugye, egyetért velem, miniszterelnök úr?

Tisztelettel kérdezem ezért, támogatja-e azt a javaslatot, hogy a társasági adót a látványsportágak mellett az állami egészségügyi intézményeknek is fel lehessen ajánlani. Igen vagy nem? Várjuk válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Megadom a szót a miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is, tisztelt képviselőtársam, a korlátlan felhatalmazás ügyében úgy állunk, hogy arról nem én fogok dönteni, hanem ön, vagy ha én is döntök róla, nekem is csak egy szavazatom lesz majd, mert ebben a kérdésben a parlamentet illeti meg a döntés joga, ahol önnel is van egy szavazata. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Csak nem mindegy, hogy milyenek az arányok!*) Értem én, hogy az arányok nem kedvezőek az önök számára, de a magyar választópolgárok elmentek, szavaztak és ezeket az arányokat állapították meg. Legyenek kedvesek ezzel a ténnyel együtt élni a következő választásokig. (*Zaj az ellenzéki oldalon.*) Nem akarok viccelődni, de a mostani szám tűnik majd még nagynak az önök számára. (*Derűltég a kormánypárti oldalon.*)

De ami a konkrét kérdést illeti: gondolja át még egyszer, hogy valóban szeretné-e azt, amit itt kért. Mert mi a tao? Az a társasági nyereségadó. A társasági nyereségadót a kormány begyűjti, majd utána közcélokra, például az egészségügynek odaadja. Most például több mint 2 milliárd euró értékben hoztunk létre járványügyi alapot. Ha nem szedjük be, akkor az máshova fog menni. A sportnál és korábban a kultúránál, de most már csak a sportnál erről az állam lemond azért, hogy ne a költségvetésbe jöjjön pénz, hanem a sportegyesületekhez menjen. Ha ön azt akarja, hogy a taopénzt ne a kormány ossza szét az egészségügyi intézmények, például a kórházak között, hanem azt a vállalkozók tehessek meg, abból létre fog jönni egy olyan kaotikus helyzet, hogy az egyik kórháznak több pénze lesz, a másinak meg kevesebb. (*Zaj az ellenzéki oldalon. - Dr. Varga-Damm Andrea: Most is így van.*) De ha önök azt akarják és komolyan gondolják, hogy a cégek adóit ne a kormány ossza szét a kórházak között, hanem a vállalkozók maguk tegyék ezt meg, akkor nyújtsák be az erre vonatkozó javaslatukat, és beszéljük meg komolyan. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Miniszterelnök úr, mint azt ön is tudja, a magyar egészségügy forráshiánnyal küzd. Ön ezt pontosan jól tudja, mert ha nem így lenne, akkor nem kellene Marcaliban 15 hónapot várni egy szemvizsgálatra, nem kellene a kórházaink adósságait minden évben törleszteni, lenne a falon csempe, és működne a lift. Tehát a taopénzeknek igenis lenne helyük az egészségügyben.

S mivel ön nem válaszolt egészen pontosan az én kérdésekre, ezért engedje meg, hogy újra feltegyem. Támogatja-e azt a javaslatot, hogy a társasági adót a látványsportágak mellett az állami egészségügyi intézményeknek is fel lehessen ajánlani? Mi már három héttel ezelőtt benyújtottuk ezt a javaslatot, amit az összes ellenzéki párt jó szívvvel tud támogatni. Úgyhogy kérem, miniszterelnök úr, tegye világossá: igen vagy nem? A magyar emberek várják megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg a miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Érdeklődéssel várom a javaslatról szóló parlamenti bizottsági vitát, ahol e tekintetben az összes érvet meghallgathatjuk, és készen állunk arra, hogy megfontoljuk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Simicskó István, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: **„A jelenlegi európai tendenciákra való tekintettel várható-e, hogy magyar állampolgárok korlátozások nélkül utazhatnak külföldre munkavállalási célból, továbbá a magyarországi cégek szállíthatnak-e árut megszorításoktól mentesen?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! 2020 valószínűleg örökre emlékezetes év marad mindannyiunk számára, hiszen száz éve ilyen mértékű világjárvánnyal nem találkozhatunk. A XXI. századi globalizáció, a technikai, technológiai változás, a fokozódó gazdasági verseny, az emberek életmódváltozása, a világ globális faluvá válása megmutatta, hogy egy vírus a távoli Vuhanból néhány hét, néhány hónap leforgása alatt világjárványt tud okozni.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, hogy a magyar kormány időben hozta meg a járvány megfékezésére

vonatkozó szigorú intézkedéseit, fontos és helyes döntéseket hozott. A 2001. évi CXXVIII. katasztrófavédelmi törvény 49. §-a alapján megtehető intézkedéseket, amelyeket veszélyhelyzetben megtehet a kormány, a végrehajtó hatalom, megtette a szükséges és kellő mértékben. Ezek az intézkedések szerintem fontosak voltak mindannyiunk számára. Kijárási korlátozások, rendezvények betiltása, az oktatás átalakítása, a közúti, a légi úti, a vasúti és vízi forgalom korlátozása, illetve megtiltása mind-mind fontos döntés volt, hogy a járványt megfékezze a magyar kormány.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt miniszter úr, hogy megköszönjem a Külügyminisztérium erőfeszítéseit, és elismeréssel adózom mind a magyar állampolgárok hazahozatala, mind a védőfelszerelések beszerzése vonatkozásában. Még nincs vége ennek a járványnak, de nagyon sokan kérdeznak meg engem is a választókerületemből, mégpedig, tisztelt miniszter úr, hogy a jelenlegi európai tendenciákra való tekintettel mi várható a magyar állampolgárok munkavállalási céllal történő külföldi utazásaival kapcsolatban, valamint hogy a magyarországi cégek áruszállítása külföldre milyen korlátozásokkal történhet majd a következő hetekben, hónapokban. A válaszát előre is köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szögezzük le, hogy mindazok a korlátozó intézkedések, amelyeket az európai országok hoztak a saját szárazföldi határaikon a személyforgalom tekintetében, azok mind-mind legitimek, hiszen az első számú feladatunk és kötelességünk az emberi élet és egészség megvédése. Márpedig pontosan tudjuk, hogy a kontaktszámok csökkentésével a vírus terjedésének a sebességét is csökkenteni lehet, ehhez a célkitűzéshez pedig hozzájárult az, hogy Magyarországra a személyforgalomban kizárólag magyar állampolgárok léphetnek be, kivéve a tranzitforgalmat.

Ugyanakkor azt is világossá kell tennünk, hogy a nemzetközi áruforgalom folyamatos, lassítás és korlátozás nélküli biztosítása alapvető gazdasági érdekünk, hiszen a magyar gazdaság működőképességének fenntartásához és a magyar emberek ellátásához erre alapvető szükség van. Magyarország a tavalyi esztendőben 43 milliárd eurónyi kereskedelmi forgalmat bonyolított le a szomszédos országokkal, így nyilvánvalóan érdekünk a nemzetközi áruforgalom folyamatossága.

Ugyanakkor érdekünk az is, hogy a határ menti közösségek között kialakított rendkívül sűrű szövetői kapcsolati háló fennmaradjon, hiszen ezért dolgoztunk

hosszú éveken keresztül. Ezért a hét szomszédos országból hattal, tisztelt képviselő úr, sikerült megállapodnunk abban, hogy az ingázás lehetőségét a magyar állampolgárok és a szomszédos országok polgárai számára megnyitjuk. Így Ukrajna kivételével ez hat szomszédos országgal már működik, Horvátország esetében mind a hét határátkelőhelyünkön, Szlovákia, Ausztria és Románia vonatkozásában tíz-tíz határátkelőhelyen.

Jó hír, hogy az elmúlt héten Szerbiával is sikerült megállapodnunk, így a három, nemzetközi teherforgalomra nyitott határátkelőhelyen, Hercegszántónál, Tompánál és Röszkénél lehetővé vált az ingázó szerb és magyar állampolgárok határátlépése. A helyi közösségek kérésére pedig az elmúlt héten Ausztria felé is kettővel növeltük azon átkelőhelyek számát, amelyek igénybe vehetők az ingázók számára (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), így a páneurópai pikniknél lévő határátkelőhelyen és a régi hegyeshalmi határátkelőhelyen is most már mind magyar, mind osztrák állampolgárok munkavállalási és földművelési céllal átléphetnek a határátkelőhelyen. Köszönöm a türelmét, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Tisztelt miniszter úr, köszönöm szépen a választ. Valóban nagyon sok, a határ környékén élő embert érint az ingázás elősegítése, a kishatármenti forgalom újraélesztése. Ez is az élet továbbvitelét jelenti. Nagyon fontosak ezek a döntések, és örülök annak, hogy ilyen körültekintően jár el a külügyminiszter úr is ebben a kérdésben.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a járvány természetesen még nem múlt el. Láthatunk különböző enyhítő intézkedéseket különböző országokban. Szeretnék rámutatni Szingapúr példájára, ahol talán egy kicsit korábban léptek, és a vendégmunkások ismét visszahozták a vírust a városállamba.

(13.30)

Mindenképpen a körültekintő óvatosság és a fokozatosság elvét javaslom. Mindazonáltal még egy gondolatot hadd tegyek hozzá, a kungfuból jól ismert elvet, amelyet én 26 éve gyakorolok: ez nem más, mint az egyidejű védekezés és támadás elve. Örülök annak, hogy a kormány ezt is alkalmazza, hiszen nemcsak hogy beszerezte a védőfelszereléseket, hanem egyben támadást indított a járvánnyal szemben, hiszen vakcina előállítására is komoly kísérleteket tesz. Bízom benne, hogy ezek is sikeresek lesznek.

További erőt, egészséget kívánok önnek a küzdelmes munkájához. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Képviselő Úr! Korábban számtalanszor elhangzott, hogy micsoda versenyhátrányt jelent az Közép-Európa számára, hogy míg a kontinens nyugati felében 2,5-3 kilométerenként lehet legálisan átlépni a határt, addig ebben a térségben a határátkelőhelyek átlagos távolsága 40 kilométer felett van.

Most viszont valóban óvatosnak kell lennünk, hiszen a vírus terjedési sebességét csökkenteni kell, ugyanakkor lehetővé kell tenni a magyar és a szomszédos államok polgárai számára a munkavégzés, illetve földművelés célú ingázást.

Ezért tisztelettel tájékoztatom önt arról, hogy jelenleg is folytatunk tárgyalásokat újabb átkelőhelyek megnyitásáról erre a célra. Kifejezetten a helyi közösségek kérése alapján a letkési határátkelőhelyet, valamint a tornanádaskai határátkelőhelyet kérjük a szlovák kollégáktól megnyitni ingázás tekintetében, és nem adtuk fel a harcot, amit ön is említett, arra vonatkozólag, hogy az ukrán kollégákkal is meg tudjunk állapodni abban, hogy legalább egy átkelőhelyen Magyarország és Ukrajna, Magyarország és Kárpátalja között biztosítsuk a magyar, illetve ukrán állampolgársággal rendelkező személyek számára a határ átlépésének lehetőségét. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor független képviselő azonnali kérdést kíván feltenni miniszterelnök úrnak: „**Mikor adnak pénzt az embereknek?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Magyarországon már a járvány kitörése előtt is szociális válság volt, de ez most egyre súlyosabb. Áprilusra már egyes számok szerint 320 ezerre nőtt az álláskereső száma Magyarországon, ami az aktív munkaképes népesség 7-8 százalékát jelenti. A leépítések tehát megkezdődtek a vészhelyzet kihirdetése és a korlátozó intézkedések után.

Valószínűleg el fogjuk érni, és talán meg is haladjuk majd a 10 százalékos munkanélküliséget is. Ha igaz lenne, amit önök az elmúlt tíz évben mondtak, hogy itt van a gazdasági Kánaán, és Magyarországon még sose volt jobb a munkavállalóknak, akkor most a magyar lakosság szépen átvészelné a tartalékaiból - amire önök olyan sokszor hivatkoznak - a válságot, és a vész elmúltával minden mehetne tovább. Csakhogy erről szó sincsen. Pártállástól függetlenül sok százezer, akár millió magyar ember nem tudja, hogy mit fognak hozni számára a következő hónapok, akár évek.

A szociális összeomlás láncreakciójának megállítása érdekében pénzt kell adni az embereknek. A fenyegető egészségügyi, munkaügyi, oktatási, lakhatási és más katasztrófák enyhítése kizárólag jövedelmi intézkedésekkel lehetséges, ez a napnál is világosabb.

Kérdezem a miniszterelnök urat, hogy az Igen Szolidaritás javaslatát megfontolva mikor adnak azoknak a rászoruló embereknek, akik erre rászorulnak, megfelelő minimumjövedelmet, azaz havi nettó 100 ezer forintot, ezenfelül mikor lesz a családi pótlék végre 37 500 forint, és mikor érjük el, hogy a minimálbér 200 ezer forint legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azon gondolkodom, hogy én nem voltam itt a megelőző percekben, vagy ön nem volt itt. Ezt a kérdést most negyedszer fogjuk megbeszélni, amely arról szól, hogy mi a kormány gazdasági válságkezelési stratégiája. Önök folyamatosan arról beszélnek, hogy pénzt kellene osztani munkafedezet nélkül, mi pedig folyamatosan arról beszélünk, hogy munkahelyeket fogunk teremteni, ahol az emberek megkereshetik azt a jövedelmet, amire a megélhetésükhöz nekik és a családjuknak szükségük van; az egyik arra visz, a másik erre visz.

Hiába kérdezik meg tőlem tízszer, hogy miért nem arra megyünk, ha mi nem segélyalapú gazdaságot akarunk, hanem munkaalapú gazdaságot. Mi ebbe az irányba fogunk menni, és lehet, hogy talán túlzásnak tűnik a részemről, de mégis arra kérem önt, hogy habár nem értünk egyet, és ön láthatóan inkább segélyeket akar osztogatni, mi pedig munkahelyeket akarunk létrehozni, mégis, ha teheti, támogassa a mi gazdaságpolitikánkat és válságkezelő megoldásainkat. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (független): Miniszterelnök úr, sajnos azt kell hogy mondjam, hogy ezt nagyon nehezen tudnám megtenni, hiszen ön egy olyan kormánynak a miniszterelnöke, aki az elmúlt tíz évben itt dolgozott, és azt érte el, hogy a tűzoltóknak hétvégként villanyt kell szerelni, az ápolónőknek három műszakban kell dolgozni, a tanárnőknek pedig takarítani kell menni hétvégén, hogy el tudják látni a családtagjaikat, tudják fizetni a költségeiket.

Én ezért kérdeztem, nem a járványhoz kapcsolódóan, hanem hogy egyáltalán mikor lesz ebben az országban - ön mit gondol arról, hogy mikor érjük el azt -, hogy az emberek normális munkáért normális béreket tudnak kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót miniszterelnök úrnak. Köszönöm, miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Ön nem ma kezdte a szakmát. Egy impozáns listát tudnék ismertetni, hogy mikor, melyik pártban fordult meg. De ezt most nem gúnyolódásból mondom, hanem azért mondom, mert ez egy tényszerű kérdés, hogy ön végig tudta követni az elmúlt 15-20 év gazdaságpolitikai vitáit, kétségkívül a baloldali kormányokat támogató emberként. De talán a pártszimpátiát az az egyszerű tény mégiscsak felülírhatná, hogy 2010-ben, amikor az ön által is támogatott kormányok átadták a kormányzati hatalmat, akkor Magyarországon a munkanélküliség 12 százalék volt. A mostani koronavírus-járványt megelőzően pedig Magyarországon a munkanélküliség 3,3 százalék volt.

Ez elég evidens különbség, és legalább azt az alapot megteremti a számunkra, hogy hadd hihessük és hadd próbáljuk azzal a módszerrel orvosolni a gazdasági válságot, amit az elmúlt tíz évben tettünk, és a munkanélküliségi adatokból kitűnően sikeresen tettük. Nincs okunk, hogy változtassunk a munkaalapú gazdaság felépítését célul kitűző politikánkon. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Aktuális kérdésekről**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Miniszterelnök úr, valóban jó lenne együttműködni válság idején, de azért ennek vannak alapvető feltételei. Például az, hogy a kormány nem él vissza a hatalmával, hogy tisztességesen politizál, és hogy igazat mond. Úgyhogy kérem, egy-két kérdésben segítsen a dolgokat tisztába tenni.

Mindjárt itt van az első kérdés, a Pesti úti tragédia, amit önök szemlátomást politikai eszközt használnak politikai ellenfelük lejáratására. Ha nem így lenne, miniszterelnök úr, akkor például a tatabányai állami kórházban történt tragédia miatt vagy éppen a mezőszilasi állami fenntartású intézményben most éppen zajló tragédia miatt ön vállalná személyesen a felelősséget, és biztos nyomozás lenne éppen a kormány és tagjai ellen. Egyiket sem gondolom, hogy normális lenne; miközben az önt és önöket támogató média effektíve ma már gyilkosozzák, kimondottan, szó szerint gyilkosozzák a főpolgármestert.

Miniszterelnök úr, arról volt szó, hogy magánraktárakban nincs semmi. Mi elmentünk megnézni, azért van magánraktárakban egy csomó minden, ráadásul hetek óta. Ön szakfanderben meg a lehető legnagyobb védeltséget adó maszkban járja a kórházat, mintegy PR-videókat készítve, bizonyára ezeket

is otthon varrta, mint azt a múltkor elmondta, de közben ma akadt ki éppen egy nyugat-magyarországi orvos, aki elmondta, hogy három darab maszkot kaptak, miniszterelnök úr, a többi az AliExpressen vették meg, meg saját költségen vásárolták be. Ez nincsen rendben, miniszterelnök úr.

Őn azt mondja, hogy nem adósítják el az országot, de mégis azt látjuk, hogy 750 milliárd forintnyi kínai hitelt vesz föl. Azt látjuk, hogy a múlt héten 700 milliárd forintnyi kötvényt bocsátottak ki, ebben sem látom, hogy igazat mondana.

Végezetül ön azt mondja, hogy egyedül nem megy, az önkormányzatokkal közösen lehet csak ezt megoldani. Akkor miért vesz el tőlük pénzt, miniszterelnök úr, amikor ők pont ugyanolyan frontvonalban vannak, mint ahogy a kórházak és a szociális otthonok? Tehát pénzre lenne szükségük, nem elvételre. Várom válaszát. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Pedig már olyan békésen csordogált... Tisztelt Képviselő Úr! Én mindent megteszek annak érdekében, hogy a Pesti úti szabálytalanságok ne uralják el a belpolitikát egész addig, amíg a járványon nem vagyunk túl. Ezért azt javaslom, hogy minden esetben, ahogyan eddig is történt, a hatóságok végezzék a dolgukat, tárják fel az eseményeket, az ország bármely pontjáról is legyen szó, politikai vitát pedig majd akkor folytassunk a felelősség kérdéséről, ha túl vagyunk a járványon.

De talán érthetővé teszi ezt a helyzetet az a tény, hogy mégiscsak egyetlen intézményből, a Pesti úti intézményből került ki az elhalálozott betegek 10 százaléka.

(13.40)

Ezért azt gondolom, hogy írjuk fel magunknak, hogy lesz itt erről majd mit beszélni a válság végén. A hatóságok tegyék a dolgukat, a politikusok pedig próbálják megtalálni az együttműködésnek a lehetőségét.

Ami a kórházakban lévő felszereléseket illeti, azt tudom mondani önnek teljes felelősséggel, hogy minden egyes kórházban a védekezéshez szükséges összes eszköz egyheti mennyisége a raktárban rendelkezésre áll. Ezt mindennap ellenőrzöm, mindennap meghallgatom a kórházparancsnokok összesített jelentését, amiből világos, hogy minden egyes kórházban a védekezéshez szükséges egyheti készlet - most már nem is egyheti, hanem tíznapi készlet - rendelkezésre áll. Minden ezzel ellentétes állítás tényszerűen hamis. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Azért egy kicsit erős, amikor egy miniszterelnök lehozogozza az orvosokat, lehozogozza *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* a szociális munkásokat, lehozogozza a házi orvosokat. Ezeket ők mondták, nem mi. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Miniszterelnök Úr! Többet hallottuk a Pesti úti eseményt és annak az utólagos politikai boszorkányüldözését, mint a vízállásjelentést. Ha ön szerint ez nem politikai cirkusz, akkor vajon mi lehet az?

Őn elmondta-e Dunai Mónika képviselőtársának - ön a Fidesz elnöke is -, hogy ma talán nem kéne azonnali kérdéssel ezt a témát itt boncolgatni, politikai felelősségre vonást meg, gondolom, egyéb más hozni *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*, ha ön ezt őszintén gondolná?

Végezetül, miniszterelnök úr: tudja, az a legnagyobb baj, ami nagyon sokunkban a kérdőjelet felteszi az őszinte együttműködésre, hogy még mindig azok a hírek jönnek, hogy éppen a Balatont kezdik el szét-hordani; hogy továbbra is a parlamentben Budapest-Belgrád vasútvonalról hoznak törvényeket; hogy egyébként mindenki *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* felmerül a kérdés, hogy a 80-90 millió, meg nem tudom, mennyi védőeszközzel *(Az elnök ismét csenget.)* történik-e bizniszelés ebben az országban vagy nem, és ha nem, akkor valójában mikor kerül az emberekhez. Ez a baj, miniszterelnök úr. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg a miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem az első alkalom, hogy szót váltunk itt a képviselő úrral, és megfigyeltem, hogy szinte minden alkalommal a hitelesség-hiteltelenség kérdése körül forognak a gondolatai. Ez nem lep meg; most idézem szó szerint önt egy napilapnak adott interjújából:

„Ez a párt 2002 és 2010 között kormányon csinált mindent, meg annak az ellenkezőjét is, és ezt a választók nem felejtették el. Ráadásul kormányzásunk utolsó harmadában a legnagyobb hibát elkövetjük, amit politikai párt elkövethet: saját szavazóinkat árultuk el.” - mondja ön. „Amíg kifelé nem tudunk elszámolni, senki sem hallgat ránk.” Ne csodálkozzon, ha én sem! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a miniszterelnök úr válaszát. Varga Zoltán, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hány magyar élete, nyomorúsága szárad az Orbán-kormány lelkén?”** címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel.

Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét... *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr. *(Több képviselő elhagyja az üléstermet.)* Egyben kérem a képviselőtársaimat, amennyiben el akarják hagyni az üléstermet, szíveskedjenek csendben tenni azt. Köszönöm a megértésüket. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, abban egyetérthetünk, hogy az elmúlt napokban mélyszéles felháborodást és hatalmas riadalmat keltett a kormány döntése, miszerint magyar betegek ezreit küldik haza a kórházakból. Hivatalosan persze tudjuk erre a választ a koronavírus kapcsán, azonban mindenki tudja, hogy ez a válasz talmi, nem igaz.

Tudjuk, hogy daganatos, lebénult, amputált vagy frissen operált betegek kerültek az utcára, olyanok, akiket a legnagyobb akarat ellenére is képtelenség ott-hon szakszerűen ellátni. És számtalan más esetet is ismerünk, amikor különösebb mérlegelés nélkül küldtek haza súlyos betegeket, lehetetlen, kétségbeejtő, sokszor életveszélyes és tragikus helyzetet teremtve ezzel.

Ez egyértelműen az önök bűne, az önök felelősége. És látjuk, hogy ahogy érzékelték azt, hogy a társadalom mekkora jogos felháborodással fogadja mindezt, jött a többször újratervezett pártpropaganda, jöttek a setesuta magyarázkodások. Előbb az, hogy majd az orvosok döntenek el, kiket küldenek haza, ami, valljuk be, azért magyarázatnak elég halvány. Aztán számmisztikával kezdtek foglalkozni, és azt mondták, hogy alapvetően csak 1300 beteget kellett kidobni a kórházból. Csak 1300-at.

Államtitkár úr, ez 1300 életet jelent, vagy egy adott pillanatban ugyanennyi halált, és mindenképpen 1300 cserben hagyott, kétségbeesett magyar családot. 1300: ez az új topic önöknek. Csak ott a gond, hogy ezt már senki nem hiszi el. Azt sem hiszik el, amit kérdeznek. Az önök lelkét, kérem, emberi életek terhelik. Az önök lelkén magyar emberek nyomorúsága szárad.

Államtitkár úr, ezért kérdezem én öntől: hány magyar embert tettek ki valójában a kórházakból, tételesen melyik kórházból, milyen településeken? Hazaküldés előtt végeztek-e a betegeken bármilyen vírustesztet? Tájékoztatták-e a betegek lakóhelye szerinti önkormányzatot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* vagy háziorvosokat, hogy ezeket a betegeket hazaküldik? Hány emberről tudnak, hogy meghalt az ellátás hiányában, hányan kerültek már vissza a kórházakba, mert súlyosabb lett az állapotuk? *(Az elnök ismét csengtet.)* Tisztában vannak-e azzal, hogy arra kényszerítenek orvosokat, hogy a hippokratészi esküjüket megtagadják, és döntsenek arról, hogy vagy a betegeket rakják ki, vagy pedig a munkahelyüket veszítik el? Várom őszinte, beismerő válaszát. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom önt, hogy kettő perc áll rendelkezésre az azonnali kérdés elmondására. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez a számonkérés bátor felszólalás egy olyan párt képviselőjétől, amelynek a vezetője kórházakat zárt be *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*, 16 ezer kórházi ágyat épített le, és mindemellett elvett egyhavi fizetést az összes egészségügyi dolgozótól Magyarországon. Amikor a Schöpf-Merei Kórházat vagy a Budai Gyermekkorházat bezárták, akkor ugyanezeket a kérdéseket feltette, képviselő úr? Amikor az OPNI-t bezárták, elgondolkodott ön vagy bármelyik párttársa ezeken a kérdéseken, amiket most nekünk föltett?

Azt, hogy Magyarországon a kórházakban a koronavírus-járvány alatt milyen szakmai döntést, orvosi döntést hoznak, minden esetben a kezelőorvos dönti el. Azért, hogy ők segítséget kapjanak, ön is az ÁEEK honlapján, mint mindenki más is, teljesen nyilvánosan olvashatja azt a 62 szakmai kollégiumi állásfoglalást, amely az Egészségügyi Tudományos Tanács iránymutatásai nyomán elmondja minden kezelőorvosnak, leírja minden kezelőorvosnak, hogy pontosan milyen kezelést kell alkalmazni, ki az elbocsátható, és ki az, aki további kezelésre szorul. Nem a kormány, nem bárki más mondja ezt el, hanem 62 szakmai kollégium részletesen az orvosok számára írja le a koronavírus-járvány alatti teendőket. Ez teljesen nyilvános, mindenki elolvashatja, hetek óta elolvashatja, fenn vannak az ÁEEK honlapján.

Abban az esetben, ha valaki mégsem ezek szerint a szakmai elvárások szerint járt volna el, és olyan beteget bocsátott el a kórházból, akit nem lett volna szabad elbocsátani, hanem a kórházban tovább kellett volna kezelni, akkor fordulhat a kórház főigazgatójához - kérjük is tőle, forduljon a kórház igazgatójához -, forduljon a betegjogi képviselőhöz. Én a betegjogi képviselőknél a vezetőjével a múlt héten egyeztettem; nemcsak arra törekednek, hogy kivizsgálják az eseteket, hanem akár már időközben is intézkedést fognak kérni, ha olyan esetet tapasztalnak, amikor valakit nem megfelelő orvosi indoklás alapján bocsátottak el a kórházból; és fordulhat a tisztiorvosi szolgálatokhoz, pontosan azért, hogy ha valahol hiba történt, az korrigálható legyen. De mindenki számára biztosítjuk a kórházi ellátást, aki számára ez szükséges, ezért is hoztuk nyilvánosságra ezt a 62 szakmai kollégiumi állásfoglalást.

Tisztelt Képviselő Úr! Azért is nőtt a szabad és éppen ezért *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a koronavírusos betegek számára használható kórházi ágyak száma, mert a tervezett műtétet elhalasztottuk, illetve nagyon sok mindenki maga is kérte, hogy a későbbiekben végezzék el rajta a

beavatkozást. Innen folytatom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Viszonzás illeti meg a képviselő urat egy percben. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A miniszterelnök úr többször rácsodálkozott arra, hogy az éppen kérdező kollégám itt volt-e vagy nem. Most én is rácsodálkozom önre: itt volt egyáltalán, amikor kérdeztem? Több kérdést tettem fel, egyetlennyel kérdésre nem adott választ. Ön megint elővette ezt a régi, ócska, recsegő cétdét, a tíz éve elmúlt nyolc évet. Az a helyzet, hogy ezzel már nagyon nehéz védekezni.

(13-50)

Nagyon nehéz megmagyarázni azoknak a kórházigazgatóknak, akiket különben önök rúgtak ki, pontosan amiatt, mert nem voltak hajlandóak végrehajtani azokat a katonai terveket, amelyeket önök oktrojáltak rájuk. Azt hiszem, hogy előbb-utóbb önöknek nem velem, nem a kórházigazgatókkal, hanem a magyar társadalommal kell elszámolniuk. Azokkal az emberekkel, akik most kétségbeesetten azon gondolkoznak, hogy a kirakott beteg szüleiket, nagyszüleiket hogy fogják tudni kezelni, amikor nincsen meg hozzá a kellő képesítésük. Államtitkár úr, erre készüljön, ne pedig arra, hogy a parlamentben „elmúltnyolcévezzen”! Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Akár harmincnyedjére is szívesen elmondom, tisztelt képviselő úr: akinek kórházi ellátásra van szüksége, azok számára továbbra is biztosítani kell ezt a kórházi ellátást, és ez teljes mértékben természetes.

És azt is kérem önöktől, hogy azokat az álhíreket, mint Orosháza esetében, amikor öles betűkkel írták ki és felháborodtak, hogy valaki elhunyt azért, mert a kórházból elbocsátották, már hogy mint beteget nem látták el, kérem, hogy ezeket az álhíreket ne terjessze, hiszen kiderült, hogy az illetőnek felajánlották, hogy az ápolási osztályon tovább folytatják az ő kórházi kezelését, de ezt ő maga utasította vissza. És ezek után önök öles betűkkel kiáltották, hogy itt van egy halálos áldozat, pontosan azért, mert a koronavírusos betegek számára a kórházakban az állam kórházi ágyakat kíván biztosítani.

De azért, mivel úgy látom, a felszólalásomból önt leginkább a saját kormányzásukra vonatkozó időszak

érdekelte, ezért hadd mondjam el önnek, hogy az ön frakciójából csökkentette az orvosok és az ápolók fizetését itt a saját szavazatával: Arató Gergely, Gyurcsány Ferenc, Oláh Lajos és Vadai Ágnes, valamint az ön mellett ülő padsorokból Hiller István, Korózs Lajos, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Molnár Zsolt és Burány Sándor. Ők elvettek minden Magyarországon dolgozó orvostól és ápolótól *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* egy-egy havi bért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Ne az emberek legyenek a kormány rossz döntéseinek kárvalottjai”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt tíz évben megszoktuk, hogy mindig van a Fidesznek egy ellenségképe, és sajnos azt tapasztaljuk, hogy az aktuális ellenség az önkormányzatokban öltött testet az elmúlt időszakban. Ugyanis az elmúlt időszakban döntések sora sújtotta az önkormányzatokat. Ennek pénzügyi eredménye csak a 23 budapesti kerület esetében meghaladja a 21 milliárd forintos bevételkiesést. És azt gondolom, hogy itt nem álltak meg, mert ahol fűrészelnek, ott hullik a forgács, tartja a mondás. Gyakorlatilag Budapest XII. kerületében, a Pokorni Zoltán által vezetett kerület által megrendelt védőfelszereléseket foglalták le állami célra, pedig pontosan tudjuk, hogy az ellátórendszer után a védekezés legerősebb lába az önkormányzat. Az önkormányzat, amelyik a köztéri fertőtlenítést, a karanténban lévő betegek ellátását, az idősellátást biztosítja.

És azt gondolom, hogy ha az önkormányzatokat partnerként kezelnék, mert egy sikeres önkormányzatot partnerként kell kezelni, akkor meg kellene hogy dícsérjék a ferencvárosi rendkívüli járadékot, a józsefvárosi szociális alapot; megdícsérhetnék akár a budavári vállalkozási támogatásokat, és igen, megdícsérhetnék a fideszes vezetésű belvárosi önkormányzat tartósélelmiszer-beszerezési programját is.

Ezzel szemben önök bevételeket vesznek el az önkormányzatoktól, és joggal merül fel a kérdés, hogy számíthatnak-e az önkormányzatok bármilyen segítségre az állam részéről. Bármilyen segítségre, hiszen pontosan tudjuk, hogy a védekezésből, ahogy elmondtam már, az idősellátásból, a betegellátásból, a valószínűleg beteg, karanténba helyezett ellátásból és jól láthatóan a szociális rendszer működtetéséből az önkormányzatok vastagon kiveszik a részüket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Várom tiszteletteljes választát, illetve tiszteletteljesen várom választát. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igyekszem a válasz kapcsán az igényének megfelelni, de szeretném már az elején jelezni, az, hogy az elmúlt tíz évben meg kellett tapasztalnunk, hogy sokan ellenséggként tekintenek ránk, az nem jelenti azt, hogy mi is bárki másra ellenséggként tekintenénk. Vannak politikai ellenfeleink, és úgy gondoljuk, hogy az ország érdeke, hogy lehetőleg ne egy olyan rendkívül sokszínű kormánykoalíció jöjjön létre az országban, ami sok mindenre lehet alkalmas, de az országot kormányozni biztosan nem, de sosem tévesztettük össze az ellenfeleket az ellenségekkel.

Ami a védekezést és ebben az önkormányzatok szerepvállalását illeti, szeretném tájékoztatni képviselő urat, hogy több alkalommal is a XII. kerületi önkormányzatnak juttattunk maszkokat, én pedig Pokorni polgármester úrral és Simicskó miniszter úrral közösen osztottam is maszkot a XII. kerületben. Tehát ha jó példáját szeretné látni az együttműködésnek, akkor javaslom, hogy a XII. kerületi gyakorlatra pillantson.

Ami az önkormányzati feladatellátást illeti, nemcsak én mondtam el több alkalommal, de miniszterelnök úr is világosan elmondta, hogy szövetségesként számítunk a járvány elleni védekezésben az önkormányzatokra, és ez nyilván azt jelenti, hogy terheket is közösen vállalunk.

Akkor, amikor a kereskedelmi szektor leállása hetente 200 milliárd forint GDP-kiesést jelent, akkor olyan túlzottnak az talán nem tekinthető, hogy eddig mintegy 34 milliárd forinttal az önkormányzatok is hozzájárultak a védekezéshez, ez a gépjárműadó, illetve a parkolás. De azért legyünk őszinték, az pedig része a védekezésnek - és szerintem egy bevált, helyes intézkedésnek nevezhetjük most már két hét tapasztalataival -, hogy kevesebben ülnek buszokon és olyan közösségi közlekedési eszközökön, ahol a fertőzés veszélye sokkal nagyobb.

Úgy gondolom, hogy a kormány egyáltalán nem helyezett olyan aránytalan terhet az önkormányzatokra, amelyet azok ne tudnának elviselni, és különösképpen nem helyezett olyan terhet, amelynél jóval nagyobb teher ne hárulna a kormányra a gazdasági válság kezelése kapcsán. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon szépen hangzanak

a mondatai, de ugye, megtanultuk miniszterelnök úrtól, hogy ne azt nézzük, amit mondanak, hanem azt nézzük, amit csinálnak, és amit csinálnak, az egyértelműen az önkormányzatok ellehetetlenítése pénzügyi szempontból. Mert a gépjárműadón túl a parkolás leállítására szerintem szakmailag egy hibás döntés volt, túl azon, hogy egyébként a helyben élőknek okoz nehézséget.

Ami helyes döntés volt, az a Fővárosi Önkormányzat által elrendelt kötelező maszkhasználat a BKV járatain, és azt gondolom, hogy ez egy helyes döntés. Ugyanakkor szeretném nagy tisztelettel megkérdezni, hogy ha a fideszes vezetésű XII. kerületben önök osztottak maszkokat - állami forrásból, mert ha jól értettem, erről tájékoztatott engem -, mikor számíthat a maradék 22 kerület arra, hogy önök segítik majd a szociális és védekezési munkában a kerületeket. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr, azt tudom mondani, hogy az önkormányzati hozzájárulás mértéke 34 milliárd forint úgy, hogy egyébként az önkormányzatok költségvetése az elmúlt években több száz milliárd forinttal nőtt meg, és most mintegy 1800 milliárd forint az, amiből az önkormányzatok évente gazdálkodnak. Ez tehát túlzottnak nem tekinthető.

A parkolási ügyben: én is kocsival járok Budapesten, ilyen könnyen parkolni nagyon rég lehetett, mint mostanság, tehát olyan nagyon nagy nehézséget nem okoz. Sokkal nehezebb parkolni egyébként bármikor, amikor nincs ilyen válsághelyzet, és amikor az autójukat is sokkal többen használják.

Az pedig szerintem közös érdek, és ebben jó, hogyha egyetértünk - úgy vettem ki a szavaiból, hogy ez talán fennáll -, hogy ha a BKV-n minél kevesebben vannak, annál kisebb a fertőzés veszélye. Főpolgármester úr felhívott, és tájékoztatott az ő terveiről, ami a maszkviselés szabályozására vonatkozik a boltokban és a Budapesti Közlekedési Vállalat esetében. Én jeleztem, hogy ezekkel mi egyetértünk, és ezt tudjuk támogatni.

Ennek a döntésnek a jogi alapjait sem tartom vizsgálандónak, hiszen van egy összefogás és egy közös védekezés, ezért a legfontosabb az, hogy most az állam, a kormány, és ahol ez indokolt és a jogi kereteken belül marad, ott *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a helyhatóságok döntéseit is a polgárok a legnagyobb feyelemmel hajtsák végre. Köszönetet szeretnék mondani azért, hogy az elmúlt másfél hónapban ez többnyire így történt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Miniszter úr a távolléte miatt válaszára Tállai András miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Elfogadom.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kérdezem öntől, hogy miért volt szükség a devizakötvény-kibocsátás keretének duplájára emelésére, ezt 2 milliárd euróról 4 milliárd euróra emelni.

(14.00)

Miért bocsátott ki az Államadósság Kezelő április 23-án 2 milliárd euró értékben államkötvényt? Ezt azért kérdezem, mert az elmúlt időszakban nagyon sokszor lehetett hallani azt, hogy a magyar gazdaság erős, sőt a legerősebb Európában, hiszen képes 5 százalékos gazdasági növekedés elérésére, a magyar gazdaság versenyképes, a magas növekedési ütem nem fenyegeti a külső egyensúly megbomlását, a külkereskedelmi mérleg és a fizetési mérleg abszolút rendben van. Azt is sokszor hallottuk - a miniszterelnök úr is többször mondta -, hogy nemkívánatos, hogy a költségvetés devizában adósodjon el, mert akkor ki vagyunk téve a külpiazi körülményeknek, sőt a spekulációnak.

Na most, hogyha így áll a dolog, akkor a válság miatti költségvetési többletkiadásokat egyértelműen forintkötvények kibocsátásával lenne kívánatos finanszírozni - nemde? Ez következik a kormányzati logikából. Azonban mégsem ez látszik. Tehát miért van szükség akkor mégis devizakötvények kibocsátására? Vagy talán időközben kiderült, hogy mégsem olyan erős és olyan versenyképes a magyar gazdaság, és netán romlik a külkereskedelmi mérleg és a folyó fizetési mérleg? Azért, mert az export túlnyomó többségét adó külföldi tulajdonú többségi vállalkozások, az autógyárak most nem nagyon termelnek, mert a külföldön dolgozók nem nagyon tudnak pénzeket hazautalni, mert az EU-s források is vékonyabban csörgedeznek. Tehát mégsem olyan erős a magyar gazdaság? Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egy mondattal el

tudnám intézni a dolgot. Nem lett volna szükség deviza-államkötvény kibocsátására, ha nem jön a világválság. Akkor most megindokolom önnek részletesebben, hogy miért van erre szükség. A világválság Európára, Magyarországra is hat. Hat nem csak egészségügyileg - első a védekezés természetesen, az emberek egészsége és élete -, gazdaságilag is hat.

A kormány meghozta első körben a szükséges lépéseket. Ennek az eredménye a következő. Létrehozott két alapot, egy gazdaságvédelmi alapot és egy egészségvédelmi alapot, amely több mint 2000 milliárd forintot mozgatott meg a költségvetésben. Ennek a következménye az, hogy a tervezett 1 százalékos költségvetési hiány mértékét 2,7 százalékra kellett emelni. Nyilvánvalóan itt finanszírozási igény is fellép. Figyelembe kellett venni azt is, hogy a piacon milyen helyzet alakult ki.

A kormány az a célja - és a mai napig nem mondott le róla -, hogy a devizakötvénységet csökkenteni szükséges. Ennek eredménye a következő eddig: 2011-ben 53 százalék volt, most pedig 20 százalék alatt, 17,7 százalék. Egyébként ezzel a kibocsátással jelentősen nem növekszik a költetés, nem növekszik a százalékos arány. Tehát amikor finanszírozási igény lép fel, figyelembe kell venni azt, hogy a magánszemélyek az államkötvényt nem vásárolják, vagy csökkentett értékben. Ezért volt szükség végiggondolni azt, hogy kilépünk a nemzetközi piacra mindenféle európai uniós banki támogatás nélkül, és egyszerűen megnézzük azt, hogy a magyar gazdaság elfogadottsága milyen, a magyar állam hitelessége milyen, a magyar költségvetésben bíznak-e a nemzetközi befektetők, és mi lesz az eredmény. Az eredmény az lesz, hogy 2 milliárd kötvényt jegyeztek le. A válasz az, hogy igen, bíznak.

És folytatom azzal, hogy miért volt ez még ráadásul pénzügyileg is kedvező az állam számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én nem azt kérdőjeleztem meg, hogy ez a 2 milliárd euró értékű államkötvény-kibocsátás sikeres volt-e vagy nem, vagy szükséges volt-e vagy nem. Én azt gondolom, hogy igen, szükséges volt, és azt is gondolom, hogy sikeres volt. A kérdésem nem erre vonatkozott, hanem arra vonatkozott, hogy ha annyira erős a magyar gazdaság, és annyira nincs külpiazi egyensúlyi probléma, akkor miért kellett ezt devizában kibocsátani, és miért nem forintban lett kibocsátva.

Nyilvánvalóan itt arról van szó, hogy nincs elég magyar megtakarítás, tehát a megtakarítások jelentős mértékben csökkentek. Ha ugyanakkor 3 százalékos államháztartási hiány lesz, az azt jelenti, hogy mivel nincsen a háztartásoknak megtakarítása, a vállalati

szférától pedig nem lenne kívánatos várni azt, hogy legyen megtakarítása, így az egész államháztartási hiány a külkereskedelmi mérleg egyensúlyhiányát fogja előidézni.

Ebben a szituációban, amikor ráadásul a forint gyengül, akkor igenis szükség van arra, hogy devizában bocsássák ki az állampapírokat, az államkötvényeket, vagyis ez egy beismerése annak, hogy sajnos még mindig igen gyenge lábakon áll a magyar gazdaság. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Gyenge lábakon akkor állna a magyar gazdaság, ha nem jegyezték volna le a kötvényt. Pontosan az ellenkezője történt, pontosan a piacon lévő nemzetközi befektetők ebben a helyzetben is, egy világjárvány idején, gazdasági válság idején is bíznak a magyar államban, és ezért jegyezték le a 2 milliárd euró értékű kötvényt. Egyébként pedig a magyar államnak, a költségvetésnek igenis euróban is vannak kiadásai. Tehát nyilvánvalóan ez egy biztonssági tartalék, a finanszírozás több lábon állását bizonyítja és biztosítja.

Őn akkor állhatott volna itt fel jogosan, ha a magyar állam megjelenik a piacon az eurókötvény-kibocsátási lehetőséggel, és azt egyébként nem jegyzik le. Akkor felállhatott volna, és mondhatta volna, hogy gondolkodjunk el, hogy mi is történik. Most egyébként, ha végiggondolja, a kötvénykibocsátás, a finanszírozási több lábon állás szükséges volt, és ez nem jelenti azt, hogy a magyar állam lemond a devizakitettségek csökkentéséről és az államadósság csökkentéséről is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: „**Tervezi-e a Kormány a jelenlegi beruházásöztönzési rendszert bővíteni?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt héten örömmel értesültünk a hírről, miszerint az egyik vezető amerikai szolgáltató cég, a Support Services Group regionális ügyfélszolgálati irodát fog létesíteni Magyarországon, az S2G Kft. így az idei év végére több mint 300 munkavállalót fog tudni foglalkoztatni. Ez a beruházás különösen pozitív fejlemény annak tekintetében, hogy egy olyan cégről beszélünk, amely eddig csak az amerikai kontinensen létesített központokat.

Az a tény, hogy egy vezető amerikai cég éppen Budapestet választotta első európai egysége helyszínéül, jelentős eredmény a magyar gazdaság számára. Ez ugyanis egy objektív visszajelzés arról, hogy Magyarország vonzó célpont a külföldi befektetők számára. Megerősítése annak, hogy a kormány egy évtizednyi fegyelmezett, kompetens gazdaságpolitikájának hála, a mélyrepülésből visszahozott magyar gazdaság ma már egy válság idején is képes kellő stabilitást mutatni.

Emiatt is tartom ironikusnak, hogy ma pont azok bírálják a lehangosabban a kormány gazdaságpolitikáját, akiknek a kormányzása egyszer már az államcsőd szélére sodorta az országot, akik segélyek osztását követelik a kormánytól, miközben ők maguk 2008-ban csak durva megszorításokkal, 300 milliárdos költségsökkentéssel, bérbefagyasztással tudták elkerülni a legrosszabbat. A jelenlegi kormánynak innen kellett felemelnie az országot.

Szerencsére a fiskális fegyelem és a munkaalapú társadalomra való átállás meghozta a gyümölcsét. A kormány ma már megteheti, hogy olyan akciótervet készítsen, melynek köszönhetően a következő években 9200 milliárd forint kerül a gazdaságba.

Minderre való tekintettel, szeretném kérdezni, tervezi-e a kormány a jelenleg fennálló beruházásöztönzési rendszert kibővíteni, számíthatunk-e továbbá arra, hogy további külföldi nagyvállalatok döntenek magyarországi befektetésről. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a világjárvány ellenére az idei esztendő első negyedévében 17 olyan beruházói döntést regisztrálhatunk, amelyek a beruházásöztönzéssel foglalkozó ügynökségen keresztül jöttek létre és magyarországi beruházásokról, Magyarországon létrehozandó új gyárakról, új központokról, új munkahelyekről szólnak.

(14.10)

Az első negyedév adatai alapján ez a 17 új beruházás összesen 112 milliárd forintos értékben valósult meg Magyarországon, és ezek eredményeként 1434 új munkahely jön létre. Ezen beruházási döntések jelentős része már akkor született, amikor a világjárvány sajnos velünk volt.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy bár a legtöbb beruházási volumen az idei esztendő első negyedévében német vállalatok hozták Magyarországra,

de a létrehozott munkahelyek több mint fele keleti, dél-koreai, illetőleg indiai beruházókhoz kötődik. A járműipari szektort, az autóipart sokan szokták lesajnálani, ehhez képest az első negyedévben beérkezett beruházások kétharmada az autóiparhoz kötődik, a maradék része, nagy többsége pedig a kifejezetten magas hozzáadott értéket képviselő, több nyelven beszélő diplomás fiatalokat alkalmazó üzleti szolgáltató szektorban érkezett Magyarországra.

Szeretném önt tájékoztatni arról is, tisztelt képviselő úr, hogy igen, egy új beruházásösztönzési rendszert is szolgálatba állítottunk a már működő mellett, egy újat, amelynek keretében 800 ezer euróig adhatunk támogatást európai uniós vizsgálat nélkül a beruházni szándékozó vállalatoknak úgy, hogy a beruházott összeg felét is elérheti a támogatás intenzitása. Ennek az új pályázati lehetőségnek az európai uniós notifikációja lezárult. Tisztelettel tájékoztatom önt, hogy már eddig is negyven vállalat pályázott erre a teljesen új beruházástámogatási lehetőségre, ami világosan mutatja, hogy működik az a fajta gazdaságfilozófia, amely a munkahelyteremtésen keresztül kívánja kezelni a gazdasági kihívásokat ebben a nehéz helyzetben. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszonválasz illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, miniszter úr, a válaszát, és köszönöm azt, hogy hétről hétre beszámol az eredményekről. Itt az ellenzékétől, azt hiszem, többször is hallottuk ma is, hogy ezt egyfajta termelési értekezletnek tekintik. Azt gondolom, hogy termelési értekezletről akkor lehet beszélni, amikor eredmények vannak, és igenis, eredmények vannak. Úgyhogy akkor, amikor az ellenzék ezt mondja, azt én egyfajta dicséretnek fogom fel. Az ő idejükben eredményekről nem nagyon lehetett beszélni, megszorításokról, kudarcokról.

Külön szeretném megköszönni a kormánynak és a külügyi tárának, hogy mind a védőeszközök beszerzésében, mind a gazdaság újraindításában ilyen sikeresen tudnak részt venni. További jó termelési értekezleteket kívánok! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszter urat, öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt is kérdezte tőlem, hogy várható-e újabb nagyberuházások. Erre a válasz az, hogy igen. Tisztelt Képviselő Úr! Több olyan nagy nemzetközi vállalattal tárgyalunk újabb magyarországi tömeges munkahelyteremtő beruházásról,

akik már részben itt vannak Magyarországon, részben pedig új szereplőként tűnhetnek fel. Egyáltalán nem adjuk fel azt a célunkat, hogy a jelenlegi körülmények közepette is Közép-Európa legvonzóbb befektetési körülményeit kínáljuk a nemzetközi és magyar vállalatok számára.

Annak érdekében, hogy ehhez a megfelelő pénzügyi ösztönzők is rendelkezésre álljanak, elindítottunk egy újabb notifikációt az Európai Bizottságnál, amelynek keretében azt kérjük, hogy 800 ezer euró fölött is adhassunk európai uniós vizsgálat nélkül beruházásösztönzési támogatásokat a koronavírus tombolásának ideje alatt.

Azt gondolom, itt van az ideje annak, hogy az Európai Bizottság végre megadja a lehetőséget a tagállamoknak arra, hogy államilag támogassanak beruházásokat most, amikor arra van szükség, hogy veszélyben lévő munkahelyeket megmentsünk, illetve újakat hozzunk létre az elveszettek helyett. Reméljük, hogy az Európai Bizottság osztani fogja ezt az álláspontunkat. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csányi Tamás és Lukács László György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Ez lenne a megoldás?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól...

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönjük szépen, de megvárnánk miniszter urat, amennyiben még marad miniszter. *(Derűtség és taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy miniszter úrnak a második **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Egy másodperc türelmüket kérem. *(Az iratai között lapoz.)* Potocskáné Kőrösi Anita, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszternek: „**Mit gondol erről Miniszter Asszony?**” címmel. Miniszter asszony távolléte miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor nézzük is, hogy kik és mire használják fű alatt a veszélyhelyzetet! A kormányközeli oligarchák a kempingek és a szállodák felvásárlásával már nem elégszenek meg, most a balatoni vitorlás kikötőkön van a szemük. Látható, az elmúlt hetekben kettőmilliárd forintot kaptak Mészáros Lőrinc és Tiborcz István

cégei balatoni vitorlaskikötők fejlesztésére, közben pedig a magyar embereknek nem jut védőfelszerelés.

Önök hangoztatják, hogy a Balaton mindenkié, és közben a Balatoni Hajózási Zrt. szétarabolásával egy újabb mérföldkőhöz érkeztek. Lassan-lassan eljutunk odáig, hogy a Balatoni Hajózási Zrt. esetében, amely egy 170 éves múltra visszatekintő vállalat, egy teljes lenyúlás következik be. Láthatjuk, hogy az önkormányzatoknál, amikor még nem telt el két év, és kizárólagosan az önkormányzatok tulajdonában volt ez a társaság, addig az egyben tartás volt a cél, az önkormányzatok erre tették le a voksukat. Most pedig még két év sem telt el, hogy önök 75 százalékos tulajdoni hányadot szereztek ebben a társaságban, és már is azt gondolják, hogy bármit megtehetnek. Bármit megtehetnek, és ne jöjjenek azzal, hogy az önkormányzatok miért nem teljesítették a tőkeemelési kötelezettségüket! Mindannyian nagyon jól tudjuk, nem vagyunk vakok, látjuk a forгатókönyvet, akkor is ez lett volna a cél. Ez a reorganizációs terv, amely most a Balatoni Hajózási Zrt. közgyűlése előtt fekszik, nem szól másról, csak a balatoni vitorlaskikötők lenyúlásáról.

Beszélhetünk arról, hogy majd észszerűsítene, meg hogy így majd jobb lesz a balatoni hajózásnak. Higgyék el, nem! Itt semmi másról nincsen szó, ez a reorganizációs terv a balatoni hajózás halálos ítélete. Ehhez asszisztálnak önök, államtitkár úr? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: *(Hangosítás nélkül kezdi meg válaszát.)* Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a kérdést, mint a kormány egyetlen hajóépítő asztalos tagja... *(Közbeszólások: Nem működik a mikrofon. - Nem lehet hallani.)*

ELNÖK: Elnézést kérek, államtitkár úr, nincs hang.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Jelentem, működöm.

ELNÖK: Működik, igen, rendben. Kérem az órát visszaállítani. Öné a szó, parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Köszönöm a kérdést úgy is, mint a kormány egyetlen csónaképítő asztalos tagja, szívemhez közel áll a hajózás. Köszönöm úgy is a kérdést, mert ha körülnézek itt a patkóban, akkor úgy látom, hogy ketten vagyunk itt,

akik '98-ban ott voltunk azon a kihelyezett kormányülésen, amikor a kormány Balatonfüreden alapvető kérdésekben döntött, így a balatoni hajózás kérdésében, a balatoni halászat tekintetében és a balatoni idegenforgalom távlatos dolgaiban.

Akkor a kormány, éppen meghallgatva az önkormányzatokat, úgy döntött, hogy a balatoni hajózási társaságot az önkormányzatok kezébe adja. Az önkormányzatok ezért - és kérem, ne mondja, hogy erről ne beszéljünk, beszéljünk róla! - cserébe vállalták, hogy a hajózási társaságot fenntartják, működtetik és fejlesztik. Erre nem került sor. Nem került sor, és kérem, ne mondja azt, hogy azért, mert az önkormányzatok eladósodtak! Igen, eladósodtak anno az önök mostani barátai ideje alatt; a jelenlegi kormány az önkormányzatokat szanálta, és gyakorlatilag 1300-1350 milliárd forinttal működőképessé tette. Tehát az önkormányzatoknak volt választási szabadsága, és volt lehetősége arra, hogy eldöntsék, hogy mire fordítják a pénzüket. Nem költötték a balatoni hajózási társaságra.

(14.20)

Utána többéves tárgyalás következett az önkormányzatokkal. Mindezek után, látva a helyzetét a hajózási társaságnak, a kormány felhatalmazta az állami vagyonért felelős minisztert, a miniszter pedig a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőt, hogy állapodjon meg az önkormányzatokkal, hogy az 1 milliárd 424 millió forint elmaradt tőkejuttatás fejében visszaadják a részvényeket.

Így került vissza a hajózási társaság az állam rendelkezése alá, amelynek kezelésére a Magyar Turisztikai Ügynökséget jelölte ki. Én ebben semmilyen kivételről nem látok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő aszszonyoknak. Parancsoljon!

POTCSKÁNE KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm. Államtitkár úr, ezek hangzatos szavak, de mindenki tudja, hogy mi van emögött: semmi más, csak az, hogy a balatoni vitorlaskikötőket önök átjátsszák a kormányközeli oligarchákhoz. Lehet itt illúziókról beszélni, de látjuk, hogy mi történik.

Közben pedig polgármesterek emelik fel a hangjukat, mint például Lengyel Róbert, Siófok - amely a Mahart székhelyét adja - polgármestere. Ő is elmondta, nem lehet ezt hagyni, hogy a Mahart Zrt.-t szétarabolják, mert ez a legnyereségesebb, a legjövedelmezőbb üzletága ennek a társaságnak. Ha ezt kivesszük, akkor a Balatoni Hajózási Zrt.-nek vége van; mert nem ez a cél. És lehet azt mondani, hogy miért nem teljesítették a tőkeemelést. Azért, mert nem volt

rá forrásuk. De a cél mindenképpen az volt, hogy egyben maradjon ez a társaság.

Lengyel Róbert polgármester úrral kértük a Balatoni Szövetséget, hogy álljanak ki, és mondják azt, hogy ennek a reorganizációs tervnek legalább egyes intézkedései felülvizsgálatra szorulnak. És most kérem Rig Lajos és Steinmetz Ádám képviselőtársaimmal együtt a balatoni kormánypárti országgyűlési képviselőket, Witzmann Mihályt, Kontrát Károlyt, Móring József Attilát, Fenyvesi Zoltánt és Manninger Jenőt, hogy ők is álljanak ki a balatoni hajósok mellett, és ne asszisztáljanak a szétdaraboláshoz, ne asszisztáljanak a balatoni vitorlásokkötő kormányközeli oligarchákhoz való átvándorlásához.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzásért illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. A kezemen lévő lista 30 balatoni kikötőt sorol fel, mind a 30 kikötő állami tulajdonban van. Minden más, képviselő asszony, egy feltételezés és egy olyan hipotézis, amelynek jelenleg nincs alapja.

Az egy másik kérdés, hogy a Mahart ezzel együtt - függetlenül az elmúlt két évtized történéseitől -, hasonlóan máshoz, természetesen küzd azzal, hogy például az idei szezont meg sem tudta az ismert körülmények miatt kezdeni; ismert, hogy ezekkel a gazdasági nehézségekkel meg kell küzdenie; ismert, hogy ehhez fejlesztési elképzelésekkel rendelkezik.

Pontosan az a síófoki kikötő, amelyet ön emleget, az egy évszázados Csipkerózsika-álmom után fejlesztés alatt áll, beleértve a Sió-csatornát, amely a Balaton mindennapi léte és működése, vízminősége és használata miatt létfontosságú.

Úgyhogy, kérem, ne jósoljon katasztrófát a Balatonnak és az ott működő cégeknek. Jövője van mind a kettőnek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Aradszki András, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Mekkora a koronavírus elleni védekezés pénzügyi alapja?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elfogadom természetesen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az elmúlt időszak mindannyiunk életét megkeseríti abból a szempontból, hogy egy koronavírus elleni küzdelemben vagyunk benne. Ez egy sorsfordító időszak, hazánk a rendszerváltoztatás óta talán az egyik legnagyobb kihívásával néz szembe.

A Fidesz-KDNP-kormányának elsősorban a világvjárvány közvetlen életveszélyt okozó hatásait kell elhárítania, mert a legfontosabb az emberélet. Másrészt fontos feladat a gazdaság újraindítása, a munkahelyek lehetőség szerinti megtartása és újak teremtése, meg kell erősítenünk a családok, a vállalkozások és a munkavállalók helyzetét. Ezzel kapcsolatban születnek gazdaságvédelmi intézkedések. Emellett azonnali pénzügyi döntéseket is meg kellett hozni. Ilyenek voltak a hiteltörlesztési moratórium, a végrehajtások, árverések felfüggesztése és azoknak az ágazatoknak a megsegítése, amelyek a járvány következtében rögtön bajba kerültek.

A kormány eddigi járványügyi és gazdaságvédelmi intézkedései a költségvetésre komoly hatást gyakoroltak. Kiemelkedő összeget tett ki az egészségügyi eszközök beszerzése, így a védőmaszkok, védőeszközök, lélegeztetőgépek vásárlása és az egészségügyi ellátórendszerünk megerősítése. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar kormány munkájához a magunk részéről, a Kereszténydemokrata Néppárt nevében mondhatom, megadjuk a támogatást, és a jövőben is meg fogjuk adni.

Az elmúlt hetekben sok információ jelent meg a sajtóban a járvánnyal kapcsolatos költségekről, ezek forrásairól és arról, hogy ez hogyan érinti a magyar költségvetést. A feladat óriási, ahogy az elvárás is az, így úrrá kell lennünk mindezen a vírusjárványon, hogy az eddig elért közös eredményeink ne vesszenek el. Ezért kérdezem tisztelettel, mekkora a koronavírus elleni védekezés pénzügyi alapja. Ehhez biztosítottak-e a bevételek? Hogy áll most a költségvetés helyzete? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, a kormány időben hozott hathatós döntéseket azzal kapcsolatosan, hogy mit lehet tenni a járvány elleni védekezés kapcsán. Egyrészt egészségügyi szempontból a kormány létrehozta a járvány elleni védekezési alapot, másrészt pedig a gazdasági kihatásait is vizsgálta, és első körben létrehozta a gazdaságvédelmi alapot. Itt szeretnék megnevezni még egy, nevében létező alapot, ez az Európai Uniótól érkező, járvány elleni támogatás alapja, amelyre szívszakadva várjuk a pénzt

az Európai Uniótól. És ha megengedi, mondanék egy negyedik alapot is, ez pedig az adócsökkentés által a vállalkozásoknál maradt pénzforrás összege.

Tisztelt Képviselő Úr! A költségvetés hiányát a kormány 1 százalékról 2,7 százalékra emelte fel. Fontos, hogy jelenleg is 3 százalék alatt maradt a kormány, így megfelelünk az Európai Unió elvárásainak, és remélhetőleg a nemzetközi befektetők is tolerálják ezt az erőfeszítést a kormányonak.

A kormány 630 milliárd forint összeggel hozta létre a járvány elleni védekezési alapot, amelynek jelentős részét védőeszközök beszerzésére már elköltötte. Mindemellett az Országvédelmi Alapot, amely a költségvetés jelentős része, egy úgynevezett járvány elleni védekezési központi tartalékká alakította át.

Végveszély esetén, amennyiben a meghozott döntések nem elégségesek, akkor a járvány elleni védekezés központi tartaléka az, amely további finanszírozást biztosít a védekezés ellen. Mert ne feledjük el: még mindig a járvány elleni védekezés szakaszában vagyunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel hallok, hogy a kormány tovább folytatja azt a fegyelmezett költségvetési politikát, amely az elmúlt évtizedben a sajátunk volt; amely biztosítékát adta annak a gazdaságpolitikának, amely munkahelyet teremtett, amely a gazdasági növekedés bázisául is szolgált.

Úgy gondolom, hogy ez a fegyelmezett költségvetési politika nem akadályoz meg minket abban, hogy - munkahelyvédelmi akciótervünket továbbra is fenntartva - a munkahelyek védelmét szolgáló intézkedéseket tegyünk. Ennek fontos része az az adócsökkentési politika, amely párhuzamosan az előbb említett költségvetési politikával, együtt mutatja azt, hogy a magyar gazdaság ereje megvan ahhoz, hogy a munkahelyeket megvédje, és emellett biztosítsa a fedezetet a felülről nyitott védelmi alap finanszírozásához. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Folytatnám a gazdaságvédelmi alappal, amelyet szintén létrehozott a kormány; 1345 milliárd forint van benne jelenleg. A Nemzeti Foglalkoztatási Alap bevételei egy az egyben átkerültek, és más költségvetési átcsoportosítások is növelik 1345 milliárdra a gazdaságvédelmi alapot.

(14.30)

A költségvetés által - mert van más gazdaságvédelmi lehetőség is - öt programot finanszíroz. Ezek közül kiemelkedik a munkahelymegőrző program, amely azt jelenti, hogy a rövidített munkavégzés bevezetése esetén, amely 15 százaléktól 75 százalékig terjedő munkaidő-csökkentés esetén kerül támogatásra a kormány által, mégpedig a kieső bérnek a 70 százalékát finanszírozza közvetlen módon a kormányzat.

Itt szeretném elmondani, hogy július 1-jétől tovább csökken a szociális hozzájárulási adó további 2 százalékponttal, és tudnám folytatni, de mivel az egy perc letelt, így most ezt a felsorolást be kell hogy fejezzem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mikor nyújtja be a lemondását?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr, de semmi pénzért nem hagynám ki, hogy miniszter urat meghallgathassam. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, tájékoztatom önt, hogy miniszter úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. *(Balczó Zoltán közbeszól.)*

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Hány embernek kell meghalnia?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Nem fogadom el. *(Taps és közbeszólások az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom a képviselő urat, hogy miniszter úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Ki segít az elszegényedő nyugdíjasokon?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Gurmai Zita jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az idősek jelentős része nemcsak egészségügyi szempontból veszélyeztetett, hanem anyagilag is rendkívül kiszolgáltatott. Különösen nehéz helyzetben van az a körülbelül másfél millió idős, akinek a havi nyugdíja a 150 ezer forintot sem éri el, és még nehezebb azoknak az élete, akik 100 ezer forintot kapnak. Számuk mintegy 600 ezer, jelentős részük nő.

A koronavírus-járvány idején fokozott figyelmet kell fordítani az idősekre, ezért számukra nagyobb biztonságot, védelmet kell biztosítani. Látom, hogy a kormány ezért eltökélte a 13. havi nyugdíj visszavezetését. Ennek az első részlete azonban csak jövőre érkezik, a járvánnyal kapcsolatos extrakiadások pedig most jelentkeznek. Ráadásul a nyugdíjat nem az infláció mértékével emelték, miközben ezt ígérték.

Különösen nehéz azoknak a nőknek a helyzete, akiknek az alacsony bérük után járó nyugdíjuk is alacsony. Önök jövőre 70 milliárddal, 2024-ben pedig 280 milliárd forinttal többet fognak fordítani nyugdíjkiadásokra. Most, a járvány idején a legveszélyeztetettebb korosztály elszegényedő tagjaira mennyit kívánnak költeni? Remélem, nem semmit.

A 300 ezer tagot tömörítő Nyugdíjas Szervezetek Egyeztető Tanácsa már március elején figyelmeztetett a küszöbönálló veszélyekre, és kidolgozta legfontosabb javaslatait. Önök válaszra sem méltatták a nyugdíjasokat. Tisztában vagyunk azzal, hogy most a gazdaságnak is szüksége van támogatásra, hogy termelési képessége a járvány után helyreálljon. Mégis azt gondoljuk, a kormányzat számára is fontos megoldást találni a legnehezebb helyzetben levő idősek érdekében, amivel egy esetleges jövőbeni katasztrófa kerülhető el.

A fentiekre tekintettel kérdezem: van-e lehetőség egyszeri, 50 ezer forintos juttatás kifizetésére a 150 ezer forint alatti ellátásban részesülők számára? Várható-e az alultervezett infláció miatti januári 2,8 százalékos éves nyugdíjemeléssel korrekciója november helyett azonnal és a különbözet visszamenőleges kifizetésével? Indokoltnak látja-e a minisztérium a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetésében a segélyezésre fordítható méltányossági keret érzékelhető emelését? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy összehasonlítsam két kormány nyugdíjpolitikáját. Az egyik az önöké volt, akik nyolcéves kormányzásuk ideje alatt több évben nem tudták biztosítani a nyugdíjak reálértékét, és a nyugdíjasok - bár többen nem úgy érezték, mégis - lényegesen

rosszabbul jártak, hiszen a nyugdíjuk nem tudta követni az inflációt, az áremelkedés mértékét.

Ugyanakkor a polgári kormány 2010-től azt ígérte, hogy meg fogja óvni a nyugdíjak vásárlóértékét, legyen bármilyen nehéz gazdasági helyzet. És ezt a kormány teljesítette. Teljesítette, hiszen 2011 és 2019 között a nyugdíjak 34,2 százalékkal nőttek, és a tartósan alacsony inflációnak köszönhetően pedig a vásárlóerejük közel 10 százalékkal javult, tehát nemhogy megőrizte, hanem 10 százalékkal javította a kormány. Ha az általános fogyasztói árindex alapján nézzük, 10,3; ha a nyugdíjasinflációt vesszük figyelembe, 9,8 százalék ez a szám.

Azért az összehasonlítás része az is, hogy a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok alatt 2005 és 2010 között 10 százalékkal csökkent a nyugdíjak vásárlóértéke. Azt gondolom, hogy ez a gondolkodás kifejezi a jelenlegi nyugdíjpolitika lényegét is. A jelenlegi kormány nem ígérget ötvenezreket, százezreket; azt ígéri, hogy bármilyen helyzet lesz - tehát ebben a gazdasági helyzetben is, ami még nem tudjuk, mit hoz -, meg fogja óvni a nyugdíjak vásárlóértékét. És nemhogy meg fogja óvni, hanem ahogy bejelentésre került, 2021 februárjától folyamatosan, négy év alatt vissza fogják kapni azt az egyhavi plusznyugdíjat, amit éppen az önök kormánya vett el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ha valakinek feltesznek egy konkrét kérdést, akkor konkrétan kérem válaszolni arra, amit föl tettem!

Egészen egyértelmű és pontos javaslatokat tettem a most nélkülöző nyugdíjasok érdekében. Kérem, ne vessék el ezeket a javaslatokat! Fontosnak tartom, hogy legyen egyeztetés a legszélesebb körben az érintettekkel, az idősügyi szervezetekkel. Az infláció már tavaly is elszállt, és az idei 2,8 százalék - pontosan tudjuk - nem felel meg a valóságnak, elsősorban az élelmiszer tekintetében ma már jóval magasabb. Amit válaszolt, egyáltalán nem segít a nyugdíjasokon.

Mi lenne, ha egyszer átérezné annak a felelősségét, hogy önök kormányoznak? Mert ez azt jelenti, hogy önök vannak abban a helyzetben, hogy tegyenek valamit a nyugdíjasokért. Ha nem képesek segíteni a nyugdíjasokon, akkor tegyék le a kormányzás terhét! Ha viszont csak arról van szó, hogy nem akarnak segíteni a nyugdíjasokon, akkor mondják meg nekik egyenesen! Egyébként csöndben jelzem: egy hónapja elment a levél, amiben a Pénzügyminisztériumból úgy válaszolt valaki, hogy nincs aláírva! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kérem szépen, vállalkozásfejlesztésnek válaszolt, nem a nyugdíjasoknak! Úgyhogy némi kupleráj van!

ELNÖK: Képviselő asszony, egy perc ideje van. Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg a miniszterhelyettes urat, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azért az ellenzéki képviselőt semmi nem gátolja abban, hogy meghallgassa azt, amit a kormánypárti képviselő mond. Meg kellene hallgatni, és utána kellene indulatosan vagy esetleg indulat nélkül válaszolni, hiszen ön azt gondolja, hogy a kormánynak most át kellene állni az ön által elmondott nyugdíjpolitikára. Amíg önök kormányoztak, 8 év alatt 10 százalékkal csökkent a nyugdíjak vásárlóértéke, most pedig javaslatokat tesz, hogy emeljük 50 ezerrel meg 150 ezer forinttal a nyugdíjakat egyszerű módon.

Szeretném elmondani, hogy az egyszeri juttatások sem ismeretlenek a jelenlegi kormány számára, hiszen nyugdíjprémiummal, az Erzsébet-utalvánnyal vagy a rezsitartalvánnyal ugyanezt a módszert követte azzal, hogy az alapelv az, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke nem szabad, hogy csökkenjen. És ugyanez igaz az alultervezett inflációra. Higgye el, hogy a jelenlegi nyugdíjmelés-számítási módszer biztosítani fogja a nyugdíjasok számára azt, hogy ne csökkenjen a nyugdíjak vásárlóértéke.

Kérem, ezt jegyezze meg, hogy ez a kormány meg fogja őrizni a nyugdíjak vásárlóértékét, bármilyen ilyen népszerű javaslatot tud ön tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bósz Anett, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Mire mennek ketten együtt?**” címmel. miniszter úr távolléte miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jogosította fel. Kérem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

BÓSZ ANETT (DK): Elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

(14.40)

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A járvány megpróbáltatás az egész országnak, ebben bizonyára nincs köztünk vita. Azonban ahogyan az ország küzd a vírussal, azt látjuk, hogy a kormány a munka oroslánrészét áthelyezi az önkormányzatokra, így a járvány megfékezése gyakorlatilag a helyi vezetéseken múlik.

Önök szerint például a tesztelés nem fontos, holott látjuk, hogy azok a társadalmak járnak élen a járvány megfékezésében, amelyek sokat teszteltek. A budapesti önkormányzat például saját szakállára vásárolt emiatt

most húszezer tesztet, nem kapott érdemi segítséget a kormánytól. A karanténban rekedt idős honfitársainkról, valamint a rászorulókról szintén az önkormányzatok kötelesek gondoskodni.

A kormány a kezelésre szoruló, magatehetetlen ápoltakat olyan családokra bízta, akik sok esetben nem készültek fel az otthoni ápolásra, és segítség nélkül hagyja őket. Emiatt például DK-s polgármesterek a városaik pénzéből nyújtanak ezeknek a családoknak ötvenezer forintos támogatást havonta, hogy legalább részben enyhítsék a terheiket.

Vállalkozások tízezrei mennek tönkre, munkavállalók százezrei veszítik el a munkáikat, de leginkább az önkormányzatokra támaszkodhatnak, és ilyen feltételrendszer mellett a kormány tovább súlyosbította ezeknek a helyi vezetéseknek a költségvetését a gépjárműadó elvételeivel, azzal, hogy nem segít; például, amit a Liberálisok és a Demokratikus Koalíció közösen javasolt, a kieső helyiiparűzésiadó-bevételek pótlására nem hajlandó a kormány.

Arany János éneklie meg az egyszeri szőlősgazdát, aki, amikor a jég elveri a szőlőt, egy doronggal neki esik, és azt mondja: „én uram isten! / Csak rajta! hadd lám: mire megyünk ketten!” Hát, én azt mondom, hogy önök most nem Istennel, hanem a koronavírussal fogtak össze, és a helyi önkormányzatok tönkretételére szövetkeztek. Nem ezt kellene tenniük a járványügyi helyzetben. Államtitkár úr, kérem: mire mennek a koronavírussal ketten?

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az európai országok közül Magyarország az elsők között lépett a koronavírus-fertőzés megelőzése érdekében. Már januárban felállítottuk az operatív törzset, akkor, amikor még csak szórványos esetek voltak Európában. Az operatív törzs létrehozásáról szóló kormányhatározat értelmében a testületet a belügyminiszter az emberi erőforrások miniszterének bevonásával vezeti. A koronavírus elleni védekezés keretében miniszterelnök úr tíz akciócsoportot állított fel, a kollektív védekezést megszerveztük, a betegszámhoz képest korábban hoztuk meg a szigorító intézkedéseket, mint más országok, ennek köszönhetően sikerült lassítani a járvány terjedését Magyarországon.

Ezeket az eredményeket közösen értük el. Azt mondjuk, hogy az összefogás segíthet ebben a helyzetben, és mi ezt komolyan gondoljuk, és ezt a gyakorlatot követjük. 663 milliárd forintos járványügyi alapot hoztunk létre, a védekezés központi tartaléka azonban felülről nyitott.

Az egészségügyi beszerzések folyamatosak, erről külgazdasági és külügyminiszter úr minden héten

hétfőn beszámol az Országgyűlésnek, ez ma is megtörtént, köszönjük. Március 16-án megkezdődött egy járványkórház felépítése Kiskunhalason, amely két és fél hét alatt megépült. Március 16-án éjféltől lezártuk Magyarország határait a személyforgalom elől, csak magyar állampolgárok léphetnek be az ország területére. A kormány kijárási korlátozást rendelt el Magyarország egész területére, majd meghosszabbította azt. Az esetleges további hosszabbításokról hetente mérlegel és dönt a kormány.

A jelenlegi korlátozó szabályok május 3-áig maradnak hatályban. A korlátozó intézkedések betartását a rendőrség ellenőrzi. Számos intézkedés született az idősek védelmében.

A hiteles tájékoztatás érdekében az operatív törzs mindennap sajtótájékoztatót tart, a parlamenti frakciók pedig a Belügyminisztériumtól mindennap napi jelentést kapnak. A lakosság felé tízpontos felhívást tettünk közzé, és széles körű kampányt indítottunk a vírus megelőzésével kapcsolatban.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az eredmények ismertek. Folytatjuk a küzdelmet Magyarország, a magyar emberek egészségének és életének megvédése érdekében. Számítunk az önök támogatására is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

BŐSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, nem az volt az állításom, hogy a kormány semmit sem tett, hanem az, hogy azok az intézkedések, amelyeket tettek, túlzottan is egy irányba mutatnak, és rendkívül rossz következményekkel járnak a helyi önkormányzatok finanszírozását tekintve. Túlterhelték őket abban a tekintetben, hogy megnövelték a hatáskörüket; ezzel nincs is semmi baj, csak ha nem áll rendelkezésre elegendő forrásbiztosítás, akkor az fog történni, hogy egyszerűen nem fogják tudni tartani a lépést.

Mondok egy példát: Érden az elmúlt hat hétben több mint 50 millió forintos többletköltség jelentkezett az idősek, illetve a karanténban rekedt rászoruló ellátásával kapcsolatban. A gépjárműadó elvonása azonban közel 250 millió forintos mínuszt eredményezett a városnak.

De mondhatnám például Budaörsöt, amelyről ugyanúgy vonják le a szolidaritási hozzájárulást, mintha mi sem történt volna, holott a helyiiparüzési adóbevétel-kiesés őket is sújtja.

Tehát ezért mondom, hogy a helyi közösségeket súlyosan érinti a válság, és számíthatnak önökre, ugyanis önök számíthatnak rájuk, változatlanul. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, az intézkedések egy irányba mutatnak, az az irány, hogy megvédjük a magyar emberek életét, egészségét, ezért dolgozunk, ezért dolgoznak az egészségügyben szolgálatot teljesítő orvosok, ápolók, a rendőrök, a katonák a maguk területén, mindenki, aki ebben feladatot lát el. Köszönetet mondunk ezért a munkáért, és ezt a munkát folytatjuk is.

A védekezés során mindenkivel, a szomszédos országokkal konzultálunk. Csak együtt lehet sikeres a járvány elleni küzdelem. Egyetlen magyar ember sincs egyedül, nem mondunk le egyetlen beteg emberről sem, mindenkiért harcolni fogunk. Én azt gondolom, hogy az elmúlt hónapok védekezése így hozhatott eredményt, hogy ezt a gyakorlatot követjük.

Mi az önkormányzatokat sem hagytuk egyedül. 2012-13-14-ben 1300 milliárd adósságot engedett el a kormány, vagy vállalt át az önkormányzatoktól. S tudja, képviselő asszony, addig, amíg a Czeglédy Ügyvédi Irodának, Czeglédy Csabának jut pénz, forrás, addig az önök kérdései nem megalapozottak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. 14 óra 46 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy egyetlen frakció sem kért elhangzásra kérdést, ezen napirendi pont tárgyalására nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a „**Magyarország népképviselői rendszerének harminc évvel ezelőtti visszaállításáról**” című politikai nyilatkozat összevont vitája. Az Orbán Viktor, Fidesz; Kövér László, Fidesz; Harrach Péter, KDNP; Kocsis Máté, Fidesz; Kósa Lajos, Fidesz; Varga Mihály, Fidesz; Németh Zsolt, Fidesz; Hörcsik Richárd, Fidesz, képviselők által előterjesztett javaslat P/10189. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat vitájában az előterjesztők nevében az exozét megosztva, először Kocsis Máté frakcióvezető úr, Fidesz, majd Harrach Péter frakcióvezető úr, KDNP *(Jelzésre:)*, bocsánat, az én forgatókönyvem szerint így volt; tehát először Harrach Péter frakcióvezető úr, KDNP, azt követően Kocsis Máté frakcióvezető úr, Fidesz, ismerteti. Felhívom az előterjesztők figyelmét, hogy a nyitóbeszédre, a vita közbeni felszólalásra és a viszonzás elmondására összesen 20 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak.

HARRACH PÉTER (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk levő, ünnepélyes hangú nyilatkozat egy korszakváltásról szól. Nemzetünk történetében sok korszak volt; volt jelentős, kevésbé jelentős,

pozitív, negatív, és talán a legnagyobb az a korszak és korszakváltás volt, ami államalapító királyunk nevéhez fűződik, Szent Istvánhoz; erre utal egyébként a szöveg is. Viszont a leggyalázatosabb ilyen korszakváltás a Rákosi-féle hatalomátvétel volt, ami azt jelentette, hogy egy idegen hatalom segítségével és a népakarat ellenében jutottak hatalomhoz. S hogy mi következett azután? Meghurcolások, kitelepítések, koncepciók perек.

(14.50)

Itt talán érdemes megemlíteni azt, ami minden korszakváltással együtt jár, hogy vannak értékek, és vannak személyek, akik ebben részt vesznek. Talán nem veszik rossz néven, ha a Kereszténydemokrata Néppárt elődpártjára utalok, a Demokrata Néppártra, amely pártnak 62 fős frakciójából egyetlen ember sem volt hajlandó Rákosi csábításának engedni, vállalták a börtönt vagy az emigrációt.

A '89-90-es rendszerváltás hozta meg a fordulatot, ahhoz a rendszerhez viszonyítva, ami '56 után a nyomásban engedett, de a rendszer maga nem változott meg, és ennek a rendszernek a lényege az volt, hogy egy szűk hatalmi csoport uralkodott. Ha a rendszerrel magáról beszélünk, mit hozott ez a változás? Demokratikus és jogállami berendezkedést. Itt megint csak egy pillanatra meg kell állnom, amikor a demokráciadeficitről beszélnek külső erők. Azt kell mondanunk, hogy a népakarat dönti el, hogy egy rendszer demokratikusan működik vagy nem, és a választások eredménye ma meghatározza, hogy ki vezeti az országot.

Három értéket említ ez az anyag, a szabadságot, az alkotmányosságot és a nemzeti önrendelkezést. Ha megengednek a szabadságról néhány mondatot. A diktatúra idején sérült a személyes szabadság, most viszont azt látjuk, hogy sok esetben tévútra mennek azok, akik a szabadságban gondolkodnak. Úgy gondolom, hogy csak az érti meg, és csak az értékeli magát a szabadságot, az emberi személy legnagyobb ajándékát, aki úgy tudja felfogni a szabadságot, hogy a felelősséggel párban említi, ezzel együtt értelmezi, és ha valakinek jobban tetszik, hát mondjon jogokat és kötelességeket, de ez ugyanaz. És van még egy szempont, amit fontosnak tartok a szabadsággal kapcsolatban kiemelni, ez pedig a normák kereteiben megvalósuló szabadság. Akkor teljesedik ki a mi szabadságunk, ha képesek vagyunk a jót és rosszat megkülönböztetni, és a jót választani.

Nemzeti önrendelkezésről is kell néhány szót szólnunk, hiszen az értékek között említi ez az anyag ennek a korszakváltásnak az értékeit. A létező szocializmus idején, tudjuk, hogy nemzeti önrendelkezésről nem volt szó, hiszen kívülről döntötték el a lépéseinket. Ma pedig azt tudjuk, hogy szuverenitásunk egy részét közösen gyakoroljuk, és a maradékra féltékenyen vigyázunk, érthető módon ragaszkodunk hozzá.

Azt is látjuk, hogy ebben a témában is nagy külső nyomásnak vagyunk kitéve, a birodalompartiak nyomásának, és sajnos néha belső támogatóik is akadnak. Hadd említsem meg aktualitásként, hogy olyan veszélyek ellen is, mint a járványveszély, a legjobb megoldás a nemzetállami megoldás, és nem a birodalmi. És természetesen a helyi közösségek ereje. Ezt hívjuk mi szubszidiaritásnak.

Ha megengedik, még egy tiszteletteljes kérés az ellenzékhez, hogy most kivételesen ne fanyalogjanak, hanem örüljenek és ünnepeljenek. (*Moraj az ellenzéki pártok soraiban.*) Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis Máté frakcióvezető úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Harminc évvel ezelőtt a magyarok a saját kezükbe vették a sorsukat, immáron sokadikára hazánk történetében, és ez a politikai nyilatkozat, amely önök előtt hever, illetve amely reményeink szerint még a héten minél nagyobb összhangban elfogadásra kerül a magyar Országgyűlésben, mégiscsak egy ünnepre hív mindannyiunkat; ha nem is feltétlenül az újonnan, 40 év elnyomó kommunista diktatúra után megalakult, szabadon választott parlament alakuló ülésének ünnepére, hanem a szabadság, a szuverenitás, illetve az alkotmányosság és a demokrácia ünnepére hív bennünket.

Fontos ez azért is, mert egyidejűleg emlékezünk meg azokról, akik megalapozták ezt az eredményt, megalapozták hazánk történetében azt az újabb fordulópontot, amely bevezette Magyarországot az újkorba, bevezette úgy a modern korba, hogy az európai kontinens szívében megtaláljuk újra a jogállami keretek között is a helyünket. Felhívja a figyelmet azokra is, akiknek a helytállása, hűsége és bátorsága elengedhetetlen volt ehhez, és felhívja a figyelmet azokra is, akik még a vértanúságot is vállalták a nemzetiszocialista vagy a kommunista időkben azért, hogy a megszálló hatalmak ellen fellépjenek.

Arra is felhívja a figyelmünket, hogy a magyarok mindig hittek abban, még a legnehezebb időkben is, még a legnehezebb idők végén is, hogy részt kell venniük az ország megújításában, és ez a hit volt nélkülözhetetlen ahhoz, hogy ezt a demokratikus forradalmat végigvigyék. Éppen ezért köszönet és tisztelet jár a felsoroltakon túl, a vértanúságot, az áldozatot, a személyes felelősséget vállalókon túl azoknak is, akik hazánk sorsát a kezükbe vették, így köszönet és tisztelet jár sok más mellett a lakitelkieknek, az Ellenzéki Kerakasztal résztvevőinek és a szabadon választott Országgyűlés 1990. május 2-án megalakuló ülése tagjainak is.

Fontos kiemelnünk, hogy hosszú évtizedek után az első demokratikusan kinyilvánított szabad akarattól jött létre ismét ez a testület, és fontos ezt kiemelni azért is, mert 1949 környékén, amikor Magyarország kiiratkozott Európából, és a szovjet érdekszférába való évtizedes betagozódása által elvesztette a függetlenségét, 1989-90-ben szakítottunk ezzel, és mielőtt a feledés homályába vész, egyáltalán nem természetes, ami történt. Hiszen a kommunisták több mint négy évtizednyi uralma során lepusztított és elszegényített, súlyos adóssággal terhelt és szellemileg, lelkileg is megnyomorított ország helyreállítása történelmi súlyú kihívást jelentett, és történelmi léptékű döntést jelentett az ezzel való leszámolás is.

Ugyanakkor arra is szeretném a vitában felhívni a figyelmet, hogy bár a rendszerváltozás ténye olyan eredmény, amire minden, hazánk szuverenitását, szabadságát, demokráciáját, alkotmányosságát komolyan vevő ember büszke lehet, a rendszerváltozás utáni eredménytelenséget az élet néhány területén sok ideig még viták övezték, sőt talán még övezik ma is. Ennek egyik fontos fordulópontja volt, hogy az 1989-ben átmeneti alkotmányként elfogadott szabályozás, amely mögött választott népakarat nem lehetett, még nem tudott leszámolni az 1949. évi XX. törvénnyel, a sokáig még hatályban lévő alkotmánnyal, éppen ezért fordulópontnak tekinthetjük a rendszerváltozás óta eltelt időszakban az új magyar Alaptörvény megalkotását is, ami teljesen világossá tette, hogy milyen magyarországi értékek, hazánk története iránti milyen tisztelet és milyen egymás iránti hűség mellett akarjuk élni az életünket a XXI. században.

Arra is szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az új Alaptörvényünk immár méltóképpen fogalmazza meg a Nemzeti hitvallásunkat, és méltóképpen fejezi ki minden magyar ember összetartozását és Magyarország felelősségét a nemzet valamennyi tagja iránt. Ideértve természetesen azt is, hogy az új alkotmány kifejezi, hogy a határon kívül élő magyarság nemzetünk teljes értékű része, és kifejezi azt is, hogy mindannyian felelősek vagyunk a jövőnkért, éppen ezért bátran mondhatjuk, hogy az 1990-es eredmény és az annak az évfordulójára való emlékezés nem egy önmagában megálló ünnep, hanem felhívás arra is, hogy mindazok a vívmányok, amelyeket az 1990 előtti rövid időszakban és azóta a magyar demokrácia, a magyar parlamentarizmus elért, azok megóvandó értékek is.

(15.00)

Tehát mindannyiunk, akik ma tagjai vagyunk a magyar Országgyűlésnek, közös felelősséggel kell hogy tekintsünk a szabadság, szuverenitás, alkotmányosság és demokrácia értékeire.

Ugyanakkor arra is szeretném felhívni a figyelmet, és bízom benne, hogy túl nagy politikai vitákat nem vált ki ez a javaslat, hogy a rendszerváltozás

utáni időszak politikai megosztottságából következően, illetve a kommunista és az egykori szocialista diktatúra fenntartóinak munkásságából következően azért az eredmények jelentős részben elmaradtak. Tehát amikor egy pillanatra belekényelmesednénk abba, hogy nem kell a rendszerváltozás értékeinek megóvásáért újra és újra megküzdenünk, akkor azért jó arra emlékeznünk, hogy nemcsak a rendszerváltozás utáni egy évtizedben, hanem jóformán azóta is köztünk élnek azok, akik micisapkának titulálták a Szent Koronát, és köztünk éltek azok, akik a privatizáció trükkjein keresztül olyan pártállami vagyonokat mentettek át, amelyek a demokratikus, az európai hagyományokat figyelembe vevő demokratikus átalakulást nehezítették.

Éppen ezért a mi számunkra, és engedjék meg, hogy most, a legvégén talán személyes oldalról is beszéljek, az én korosztályom számára az 1990-es értékek kivívása vagy az arra való emlékezés nemcsak egy ünnep, hanem az arra való helytállásra is felhívás, hogy mindezekért meg kell küzdenünk. Nem vagyunk nyugodtak afelől, hogy mindenki, aki ma a magyar Országgyűlésbe vagy a politikai elitbe tartozik - és nem szeretnék messzire visszautogatni az utódpartokra -, meg van arról győződve, hogy ez a demokratikus átalakulási folyamat számukra is megfelelő. Mi viszont arról vagyunk meggyőződve, hogy Magyarország jövője, Magyarország hagyományainak tisztelete, Magyarország tradícióinak erősítése, Magyarország nemzeti hitvallása, a határon túl élő magyarokkal való teljes nemzetközösség vállalása jövőnk egyetlen záloga, és mindannyian mindent meg fogunk tenni a mai kormányoldalon azért, hogy ez a következő évszázadokban is így maradjon.

Személyesen is büszke vagyok arra, hogy az 1990. május 2-án megalakuló Országgyűlés két frakciót alakítani tudó partja ma adja a magyar kormányzó szövetséget, arra is személyesen büszke vagyok, hogy tagja lehetek a nagyobbik kormánypártnak. Én akkoriban, 1990. május 2-án szinte napra pontosan 9 éves voltam, éppen ezért legfőképpen a történelmi ismereteimből vagy olvasmányélményeimből tájékozódhattam, de büszke vagyok arra is, és erre hívom minden korosztályombeli vagy nálam fiatalabb magyar polgártársamat, hogy legyen büszke arra, hogy ma még köztünk élnek azok az emberek, akikre nemcsak példaképként tekinthetünk, hanem akik azért is rengeteget tettek személyes munkájukkal, áldozatvállalásukkal, hogy mi már egy szabad, alkotmányos, szuverén országban élhessünk.

Éppen ezért én azt szeretném kérni a magyar Országgyűlés valamennyi tagjától, hogy ezt a politikai nyilatkozatot ne csak ünnepnek tekintse, hanem a jövő évekre, évtizedekre való felhívásnak is, annak megerősítéséeként álljunk hozzá, fogjuk fel, hogy ez az a küzdelem, a hazánkért folytatott küzdelem, a hazánk értékeiért folytatott küzdelem, amely egy politikust elsősorban mindig, mindenkoron kell hogy

motiváljon, és bizony, minekutána még köztünk élnek az előbb említettek nagy számban, akikre támaszkodhatunk, akik példaképként járnak előttünk, éppen ezért fordulhatunk hozzájuk is bizalommal, ha hazánkról, ha a hazánk sorsáról való vitákban tanácsokról van szó.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Én kérek minden parlamenti frakciót, hogy elismerve hazánk közös értékeit, az 1990-es szabadon választott Országgyűlés megalakulásának évfordulójára való emlékezés jegyében fogadják el ezt a politikai nyilatkozatot, és legyünk mindannyian büszkék arra, hogy ma már egy olyan Magyarországon élhetünk, amelyről apáink, nagyapáink még talán nem is álmodhattak, csak reménykedhettek benne, és megtehettek érte mindent. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e most valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Orbán Balázs államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! 1990-ben, az első szabadon választott Országgyűlés alakuló ülésén Varga Béla katolikus pap, későbbi emigráns, a Magyar Érdemrend nagykeresztjének tulajdonosa, aki 1946-ban a Nemzetgyűlés elnöki tisztségét töltötte be, így szólt a jelenlévőkhöz, idézet: „Gondoljunk arra, amire én sokszor gondolok, hogy ami e teremben történik, nemcsak egy negyvenegynéhány esztendő fájdalmas fejezet vége, hanem a második magyar ezerév kezdete.” Eddig az idézet.

Később a fenti szavak közvetett optimizmusát elfedték a rendszerváltoztatás nehézségei; az akkori ellenzéki oldal egymás ellen fordulása, a széles körű létbizonytalanság, amit a gazdasági szerkezetváltás okozott, illetve a hatalmukat átmenteni igyekvő régi elit mesterkedései, ami megkérdőjelezte mindazt, amiért a rendszer ellenzéke harcolt. A rendszerváltoztatást követő években, évtizedekben nehéz volt bizalommal tekinteni a jövő felé, s talán ezért történt, hogy Varga Béla gondolatai elvesztek a politikai viták zajában. Pedig lett volna mire odafigyelni.

Gondoljunk csak arra, hogy a honfoglalás is egyfajta nemzetgyűléssel zárult le Pusztaszeren. Majd az a gyakorlat, hogy a magyarok szervezett és rendezett formában vitatják meg a nemzet ügyeit, élő hagyományként maradt jelen a magyarság egész történelmében. Ezért is van az, hogy Magyarországon a magyarok beleegyezésével sosem, csak külső nyomásra

tudott kialakulni abszolút hatalom. De még a legnagyobb, kívülről érkező elnyomás ideje alatt is volt a nemzetnek olyan fóruma vagy fórumai, amelyen a megmaradt és ellenálló magyarok végig tudták vitatni, meg tudták beszélni közös ügyeinket. Ezen mechanizmuson keresztül vált a magyar Országgyűlés a magyar nemzet szuverenitásának legfőbb letéteményesévé és egyben szimbólumává.

Ha a nemzet gyűlést tart magának, akkor még van erő a magyarságban arra, hogy sorsát a saját kezébe vegye, vagy éppen ott tartsa. Századok során pedig egyre bővült azoknak a köre, akik tagjai lehettek e gyűlésnek, s egyre több magyar ember dönthetett arról, hogy kik képviseljék a nemzetet. Mindennek jelentőségét nem lehet túlbecsülni. Az Országgyűlés tagjai egyenként mindannyian a nemzet egészét képviselik. A népképviselőben feloldódnak a partikuláris érdekek, és egyébként például a faj, szín, nem, nyelv, politikai vélemény, társadalmi származás, vagyoni helyzet, amivel összefüggésben a különbségtétel az Alaptörvény alapján tilos, s a nemzet valódi közössége jön létre egy szimbolikus térben. Ennek a térnek a leképeződése pedig ez az ülésterem s a benne helyet foglaló honatyák, illetőleg honanyák.

Ezt a szimbolikát kell szem előtt tartanunk, ha meg akarjuk érteni, hogy mi is történt 30 éve az Országgyűlés akkori alakuló ülésén. Abban a negyvenegynéhány fájdalmas esztendőben, amelyről Varga Béla is megemlékezett, de facto nem létezett népképviselő Magyarországon. Mindez nemcsak a kommunista elnyomás sajátosságaiból következett, hanem a kommunista államjogi dogmatikában is kódolva volt. A kommunista parlament tagjai, akiknek egyébként valódi ráhatása nem is volt az ország ügyeire, még papíron sem a nemzet egészét képviselték, hanem csak azt a szűk közösséget, amely az adott képviselőt delegálta: választókerület, üzemi tanács, szakszervezet.

A kommunista eszme és jogi gondolkodás egész egyszerűen képtelen volt nemzetben gondolkodni, ellenben nagyon is képes volt a partikuláris érdekek mentén felosztani és egymás ellen fordítani a magyarokat. Nem csoda tehát, hogy hazánk, ahogy az előttünk fekvő javaslat is fogalmaz, nem a saját tengelye körül forgott, olyan hatalom uralkodott, olyan döntések születtek, amelyek nem erősítették, hanem gyengítették a magyar nemzet pozícióit a világban és a Kárpát-medencében, s amelyek nem javították, hanem rontották az emberek életlehetőségeit, aláásták a hosszú távú boldogulás esélyét.

Harminc évvel ezelőtt a népképviselő megteremtésével a nemzet szimbolikusan egyesült, s ezáltal visszanyerte azon képességét, hogy sorsát ismét ön-maga kezébe vegye, és ellenálljon a külső nyomásnak. Amíg ez az Országgyűlés ülésezik, amíg a Parlament falai között magyar emberek magyarul, szabad akaratukból, szabad belátásuk szerint tanácskoznak és döntenek a nemzet ügyeiről, jó okunk van bizalommal

tekinteni a jövőre. Jó lenne, ha ciklusoktól függetlenül ezt egyetlen képviselő sem felejtene el soha, sem kormánypárti, sem ellenzéki, s nem keverné össze a Bukarestből jövő dicséretet az itthonról jövővel.

A második évezredben ránk váró kihívások ugyanis semmivel se mutatkoznak könnyebbnek, mint amivel eleinknek meg kellett küzdeni, de végre negyvenvalahány év elnyomását s az átmenet keserves évtizedeit követően elmondhatjuk, hogy most már igazán oda tudunk figyelni arra, amit harminc évvel ezelőtt Varga Béla mondott, s most már csak rajtunk múlik, hogy a második magyar évezred milyen sikereket tartogat számunkra.

(15.10)

Erre garancia az Országgyűlés és a parlamentarizmus eleven hagyománya Magyarországon, a Parlament épületében elhelyezett Szent Korona, valamint a felelős magyar kormány, amelynek nevében ezúton szeretném a javaslatot támogatásról biztosítani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy vita közbeni további felszólalására, mint a kormány képviselőjének felszólalására 4 perc 30 másodperc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatva a munkánkat, most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Fazekas Sándor képviselő urat, a Törvényalkotási bizottság előadóját illeti a szó. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. április 23-án tartott ülésén megtárgyalta a „Magyarország népképviseleti rendszerének harminc évvel ezelőtti visszaállításáról” című, P/10189. számú politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslatot. Az összegző jelentést a bizottság a házszabály 82. §-a alapján 25 igen szavazattal, 9 nem és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 1990. május 2-a jeles nap történelmünkben, melyet hazánk új demokráciájának és alkotmányos rendjének kezdeteként tartunk számon. Alaptörvényünk is kifejezi, hogy hazánk 1944. március 19-én elveszített állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május 2-ától, a szabad választás jogától évtizedeken át megfosztott magyar állampolgárok demokratikusan kinyilvánított akaratából az első alkalommal szabadon választott népképviselet megalakulásától számítjuk.

Tisztelt Ház! Antall József, Magyarország első demokratikusan megválasztott miniszterelnökének szavait idézném: „Azt hiszem, most olyan történelmi

órához érkeztünk, amikor megkísérelhetjük sorsunkat saját kezünkbe venni.” A kommunista rezsim négy évtizednyi uralma egy súlyos morális és gazdasági válsaggal terhelt, megtört országot hagyott örökül. Az első szabadon választott Országgyűlés tagjai bátran vállalták a történelmi kihívást, hogy felépítsék a demokratikus és jogállami berendezkedést, megalkossák a piacgazdaság jogi kereteit, kialakítsák hazánk új nemzetközi kapcsolatait, valamint hogy a határon túli magyar közösségekért való felelősségvállalást a nemzetpolitika részévé tegyék. Főhajtással adózunk mindazoknak, akik az elnyomó rezsimtől meg nem rettenve, munkát és fáradságot nem sajnálva, erőfeszítéseikkel, tehetségükkel, valamint szorgalmukkal hozzájárultak Magyarország polgári életbe való visszatéréséhez. A nemzetiszocialista, illetve kommunista diktatúra és az idegen megszállás ellen küzdő, vértanúságot is vállaló honfitársaink hazaszeretete és az 1956-os hősök szabadságvágya emlékeztet bennünket arra, hogy csakis egy önmagára értéként tekintő, hagyományait ápoló nemzet képes a szabad akaratnyilvánításra és szuverenitásának megőrzésére. Ezt az örökséget pedig tovább kell adnunk a jövőendő idők generációinak is.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslattal a megbízatását töltő Országgyűlés tagjai méltó módon kívánunk emléket állítani azoknak, akik harminc esztendővel ezelőtt országépítő munkára vállalkoztak, egyúttal újjólag is elkötelezik magukat a rendszerváltoztatás célját és értelmét adó alkotmányos értékek mellett. Ilyen módon a benyújtott javaslat támogandó. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 2 perc áll rendelkezésükre. Vita közben a kétperces hozzászólásokat bele kell számítani az időtartamba. Elsőként Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője mondhatja el véleményét. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Harmincéves a magyar demokrácia. A magyar rendszerváltozásnak számos kitüntetett pillanata volt, de talán ma már némi távlatból bátran kijelenthetjük, hogy '90. május 2-a, az első szabadon választott magyar Országgyűlés megalakulásának időpontja kiemelkedik közülük. Ez a nap a magyar rendszerváltozás csúcspontja volt. Ez az időpont egyben az ország formális, jogi értelemben vett szuverenitása helyreállításának is a pillanata, ahogy ezt a 2012-ben hatályba lépő Alaptörvényünk is tükrözi.

Természetesen a szuverenitás nem pusztán jogi fogalom. '90-ben kezdetét vette a szuverenitás megteremtése, és ezt a folyamatot a mi felfogásunk szerint

az Alaptörvény teljesítette be. Noha az Alaptörvény körüli belpolitikai egyetértés kialakulása még várat magára, abban talán konszenzus van a Ház falai között, hogy szuverenitásunk szünetelése '44. március 19-e és '90. május 2-a közé tehető, amit jogszabályi szinten az Alaptörvény rögzít. Nyilvánvalóan a szuverenitásunk megszerzése ezzel nem fejeződött be, hiszen az azóta eltelt időben is folyamatos és szerteágazó erőfeszítést igényel annak védelme. Sőt, bátran állíthatjuk, hogy éppen ez a magyar Országgyűlés legfontosabb és legáltalánosabb feladata és felelőssége. Fontosnak tartom hangsúlyozni, amint az előttünk levő politikai nyilatkozat is teszi, hogy a náciizmus és a kommunizmus számos közös jellemvonása sorában a legfontosabb, hogy mindkét diktatúra éppen a szuverenitást vette el tőlünk, magyaroktól, s minden sajátos vagy közös bűnük csak ennek a fő bűnnek a következménye volt.

A '90-es szabad választás az első és legfontosabb lépést képezte a szuverenitás visszaszerzése és a múlttal való őszinte szembenézés irányába. A nyilatkozat emelkedett hangnemben emlékezik és hajt fejet a diktatúrák ismert és ismeretlen, kiemelkedő vagy hétköznapi áldozatait, mártírjait és hősei előtt. Országgyűlési képviselők lévén talán indokolt kiemelni egy néhány képviselőtársunk nevét, aki hidat képezett a háború utáni, az '56-os, majd a rendszerváltozást követő korszak, a nemzetiszocialista- és a kommunistaellenes, illetve a hazai és az emigrációs ellenzéki tevékenységek között. Igen, Horváth János, a 2010-es és '14-es parlament korelnöke, az Interparlamentáris Unió elnöke mondta - idézem -: „Ami van, az lehetséges.” És valóban, ami teljességgel lehetetlennek tűnt sokaknak sokáig, az bekövetkezett.

A rendszerváltozás hosszú folyamatában a sok változó esemény és szereplő mellett fontosnak tartom kihangsúlyozni egy állandó tényező jelentőségét, a keresztényiségét. A volt kommunista országok mind-egyikében, noha eltérő mértékben, kitüntetett jelentősége volt az egyházaknak. Ennek talán legfőbb oka az volt, hogy a totális diktatúrákban az egyházak voltak az alternatív intézményes létezésnek, gondolkodásnak és életvitelnek, bár korlátok között, de az egyedüli letéteményesei. Különösen igaz volt ez a külföldi magyar közösségek életében, akik kettős elnyomásnak voltak kitérve országaikban. Mindkét diktatúra idején bőségesen megtapasztalhattuk a keresztényiség nemzetmegtartó erejét, összhangban szintén az Alaptörvényünkkel.

Nagyrabecsüléssel és hálával emlékezünk a keresztény mártírokra, hitüket vállaló egyházakra és világiakra, mert ahogy a Fidesz székháza, az egykori ÁEH falán írva van a boldog mondás: „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.”

Hatalmas felelőssége volt az első kormánynak, amelynek újra kellett építenie a demokrácia alapjait, politikai előélet és tapasztalat nélkül. Antall József

miniszterelnök - hangozzék el újra az ő neve is - számos tekintetben párját ritkító radikalizmussal számolt le a diktatórikus kommunista örökséggel, lerakva ezzel az önálló magyar külpolitika és a szuverén magyar állam alapjait. A teljesség igénye nélkül: a Varsói Szerződés feloszlásának kezdeményezése, az EU- és NATO-csatlakozás meghirdetése, a szovjet csapatkivonás vagy a Bős-Nagymaros vízlépcső építésének a leállítása.

Harminc éve a nemzeti kerekasztal körül közös volt az akarat a plurális demokrácia létrehozására. Akkor ott ezt közösen akartuk, ebben nem volt különbség, és a siker, összehasonlítva a többi hasonló utat járó országgal, ennek is köszönhető.

(15.20)

Az, hogy azután és azóta sokfélék a nézeteink arról, hogy a fennálló problémák orvoslása érdekében szocialista, liberális vagy kereszténydemokráciát kell-e építenünk, a demokrácia szépségének a velejárója. De a mai nap és ez a nyilatkozat nem a harminc év értékelése, hanem az első szabad Országgyűlés jelentőségének az értékelése. Sajnálatos és lesújtó, hogy ennek a közös sikertörténetnek a közös megünneplésére, egy közös nyilatkozat elfogadására minden jel szerint mi, magyar képviselők nem vagyunk képesek 2020-ban.

Befejezésül, a Horváth János-i nyomvonalon a „Lehetséges, mert van” egyik legszebb eredménye ne maradjon említés nélkül, nevezetesen, hogy 2014-ben az Országgyűlés nemzetgyűléssé is vált a száz éve elcsatolt Kárpát-medencei magyarok jogi egyesítésével, nemzetpolitikai szempontjaik hangsúlyos megjelenésével a Ház falai között. Lélekben jelen vannak ma is, és büszkén fővárosuknak tekintik Budapestet, elsősorban e hely és intézmény miatt, amit magyar Országgyűlésnek nevezünk. Immáron tehát nemcsak az ország, hanem az egész nemzet részese a harmincéves demokrácia építésének, amiből ki-ki a maga mértékében vette, veszi ki a részét. Tevékenységünk nyomán nemcsak Magyarország, hanem minden magyar szuverenitása, éljen bárhol, erősödik és gyarapodik.

Az előterjesztés betérjesztői között hat olyan képviselő neve szerepel, akik harminc éve folyamatosan látjuk el képviselői feladatainkat. Közös meggyőződésünk, mint ahogy Alaptörvényünk is egyértelműnek tekinti, az Országgyűlés legfőbb célkitűzése - ismét Antall József legelső miniszterelnöki felszólalása nyomán - az egységes magyar nemzet érdekeinek képviselete. Kívánok ehhez bátorságot, hűséget, hitet, erőt és áldást minden képviselőtársamnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik-frakció tagja következik. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Házelnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik mint nemzeti néppárt természetesen tisztelettel emlékezik meg a kommunista egypárti uralom utáni első szabadon választott magyar parlament 1990. május 2-ai megalakulásáról, amely hazánknak egy új polgári és demokratikus berendezést ígért. Ugyanakkor a mi pártunk a megalakulása óta azért küzd, hogy ezek az akkori remények, amelyekre én nagyon jól emlékszem - frakcióvezető úrral ellentétben -, végre valósággá válhassanak.

Ezért is nyújtottunk be Jakab Péter elnök úrral közösen egy olyan határozati javaslatot - úgy is, mint az Országgyűlés legnagyobb ellenzéki ereje -, amely visszatükrözi a mi gondolatainkat ezzel a benyújtott határozati javaslattal szemben, amely - és ezt április 26-án mondhatom, hiszen tíz éve élünk ebben a kormányzati ciklusban - gyakorlatilag szimbolikus módon ellene mond annak, ami harminc éve történik hazánkban. Hiszen mi emlékszünk arra, hogy az első, Antall-kormány valóban egy olyan időszakban vette át hazánk kormányzását, amely időszakban már javában zajlott a korábbi kommunista egypárti rendszer hatalom- és vagyonátmentése. Jelenleg pedig tíz éve zajlik az egypárti fideszes túlhatalom vagyon- és hatalomkoncentrációja. Szimbolikus egy nap a mai.

Annak idején az Antall-kormány teljesítette azt a történelmi küldetését, hogy megteremtette a demokratikus és jogállami berendezkedés formális alapjait. Ugyanakkor a magyar polgárok számára az elmúlt harminc év nem hozta el azt, amire annak idején mindannyian vágytunk: az elvárt jólétet és biztonságot. Elmaradt a mai napig hatóan az egypárti kommunista rendszer működtetőinek felelősségre vonása, beleértve ide az ügynökakták teljes nyilvánosságát. Elmaradt a vagyonuktól és szabadságuktól megfosztott rétegek megfelelő kártalanítása, pedig a magyar polgárok - és ezt mi a Jobbik részéről keresztényszociális alapon tudjuk - akkor is és most is egy olyan szociális piacgazdaságban hittek, és olyan európai értékekben, mint a jogállamiság és a keresztény értéken alapuló, az elesettekkel való szolidaritás.

Mi a néppárti Jobbik nevében ezekben az értékekben hiszünk, és felidézünk, hogy harminc évvel ezelőtt hazánk történelmi lehetőséget kapott a szabadság, az alkotmányosság és a nemzeti önrendelkezés megvalósítására. Valljuk, hogy a demokrácia nem pusztán intézményeket, nem választási rendszert, amelyben önkökharmadot szereznek, hanem mindenekelőtt politikai kultúrát jelent, amelyben a törvényes rend és a jog betartása fontos. Semmilyen politikai erő nem törekedhet kizárólagos hatalomra, a magyar államiság intézményeiben érvényesülnie kell a szakmaiságnak és az autonóm döntéseknek, igen, tisztelt házelnök úr, a fékek és ellensúlyok rendszerének.

Mi a néppárti Jobbik nevében itt a XXI. században, harminc évvel az első kísérlet után, elérkezettnek látjuk az idejét egy modern és polgári Magyarország

felépítésének. Ez a modern és polgári Magyarország fogja majd minden magyar polgár számára biztosítani azt a szabadságot, biztonságot és egyéni kiszámítható gyarapodást, amelyet elvárhatnak a magyarok a saját államuktól. Mi ebben hiszünk, és ezért május 2-án nem kívánunk részt venni a fideszes farizeusok rendezvényén. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz képviselője kaphat szót, de előterjesztőként. Felhívom a figyelmét, hogy 4 perc 50 másodperc áll maximálisan rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívüli körülmények között egy rendkívüli eseményre emlékezünk ma. Hazánk számára, ahogy hallottuk, harminc évvel ezelőtt egy új korszak indult, aminek kezdetét a szabadon választott Országgyűlés alakuló ülése jelentette 1990. május 2-án. Hálás vagyok a Mindenhatónak, hogy ennek a történelmi eseménynek részese lehettem. A rendszer-váltó parlament egykori kormánypárti tagjait ma már egyedül képviselem a tisztelt Házban, köszönhetően a szemléni és 2014-től az abauji választópolgároknak is. Ezért is fontos számomra, hogy megemlékezzünk Antall József miniszterelnök úrról és az elhunyt egykori MDF-es frakciótársaimról. Fülembe csengenek Antall József beiktatásakor mondott szavai: „Én szolgállok, amíg tudok, és amíg a nemzetnek szüksége van rám. Szolgálatukat köszönöm, emléküket a nemzettel együtt megőrzöm.”

Tisztelt Képviselőtársaim! A szabadon választott népképviselőlet visszaadta a szabadságjogokat, amelyeket a pártállam elvett, és a négy évtizedes kommunista vagy szocialista hatalom által meggyötört ország talpra állítását tűztük ki célul. Mai fejjel visszagondolva nem is lehetett pontosan felmérni, hogy milyen súlyos örökséget örököltünk. Úgy vélem, hogy harminc év távlatában látszik igazán, szinte a lehetetlenre vállalkoztunk. Három évtizede Antall József felvállalta az ország határain kívül rekedt magyar közösségek ügyét, és az ország külpolitikája is teljesen új irányt vett, az euroatlanti vagy eurointegráció irányát. Csak tisztelettel megjegyzem a történelmi hűség kedvéért, hogy az európai integráció folyamatában éppen 28 évvel ezelőtt Közép-Európában elsőként itt, a tisztelt Ház falai között alakult meg az Európai ügyek bizottsága. A közös munka csak évtizedekkel később fordult termőre mindkét területen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a rendszerváltoztatás ügye, úgy az európai integráció folyamata még ma sem befejezett ügyünk, úgy vélem, tudniillik uniós tagságunk 16 éve alatt még nem sikerült biztosítani az egész térségünk számára a tagság előnyeit. Feladatunk tehát minden követ megmozgatni, hogy az Unió az alapító atyák szándékai szerint működjön.

Megtanulhattuk, hogy feltartott kézzel nem érdemes a tárgyalóasztalhoz ülni. Bebizonyosodott, hogy akkor tudunk hatékonyan fellépni, akkor érdemlünk ki tiszteletet, ha kiállunk az érdekeinkért, és nem mások pénzéből élünk, hanem erős gazdaságot építünk, amelyben a magyarok boldogulni tudnak.

(15.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy utat tettünk meg 1990 óta. Szolgáljon tanulsággal ez a 30 év az utánunk jövő generációk számára! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Felhívom az előterjesztő képviselők figyelmét, hogy esetleges zárszóra 1 perc 35 másodperces időkeret maradt. Most viszont az MSZP frakcióvezetője, Tóth Bertalan képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Van azért annak egy diszkrét bája, amikor azok akarnak megemlékezni most a demokrácia, a jogállamiság, a szabadságjogok alapjainak lerakásáról, akik az elmúlt tíz évben aktívan dolgoztak és most is dolgoznak ezeknek az értékeknek a felszámolásán.

Elsőre ez jutott eszembe arról a fideszes politikai nyilatkozatról, amit Orbán Viktor, Kövér László és még néhányan benyújtottak az 1990-es rendszerváltás után létrejött Országgyűlés megalakulásának alkalmából. Azután még jobban megnéztem ezt a nyilatkozatot, és kiderült, hogy ez csak kisebb részben szól a 30 évvel ezelőtt megalakult első szabadon választott Országgyűlés előtti tiszteletadásról; sokkal inkább a Fidesz, az illiberális rendszerének ünnepléséről, az állampárti Alaptörvény felmagasztalásáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szeretném egyértelművé tenni a Magyar Szocialista Párt mint rendszerváltó párt számára: a demokratikus rendszerváltás érték. Büszkék vagyunk arra, hogy a 30 évvel ezelőtti rendszerváltás nyomán kialakulhatott Magyarországon a demokratikus intézményrendszer, a jogállamiság, létrejött a szabad köztársaság, a szociális piacgazdaság. Megindultunk a felzárkózás és a nyugat-európai integráció útján, és idővel hazánk tagja lett a NATO-nak és az Európai Uniónak. Számunkra is fontos, hogy tisztelettel megemlékezzünk elődeinkről május 1-jén és május 2-án is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ünnepről és az ünneplésről azt gondolom, hogy, hogy annak akkor van helye, ha a szándék őszinte, van kívül ünnepelni, megvan az ünnepléshez az alkalom, a hely és az idő. Jelen esetben mindegyikkel probléma van. A szándék nem őszinte. Ha a nevezett urak valóban az 1990-es rendszerváltás utáni parlamentnek akartak volna tiszteletet adni, akkor annak előkészítésébe bevonták volna a frakciókat is, és nem az utolsó pillanatban benyújtott

fércművel csúfolják meg mindazt, amiért a rendszerváltók küzdöttek. Mert ezzel a nyilatkozattal éppen azok akarják kisajátítani az évfordulós megemlékezést, akik az elmúlt tíz évben két lábbal taposták a rendszerváltás értékeit, akik a nemzetet veszélyeztető válság kezelése helyett csak a hatalmuk megtartására koncentrálnak, akik a népképviselői döntéshozatal valódi fórumából politikai színházat csináltak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nincs okunk az ünneplésre, mert a Fidesz 2010-ben letért a demokrácia és a szociális piacgazdaság addigi közmegegyezésen alapuló útjáról. Winston Churchill szerint a demokrácia a legrosszabb kormányzási forma, nem számítva az összes többi, amellyel az emberiség időről időre megpróbálkozik. Nos, Magyarország 2010 óta tartó próbálkozását lehet hívni hibrid rezsimmnek, illiberális demokráciának, de a legegyszerűbb, ha úgy hívjuk: önkényuralom.

A miniszterelnök egy központosított, informálisan működő rendszert épített ki maga köré, az államot pedig belülről egy politikai klikk foglalta el, amelyben egyaránt helyet kapnak családtagok, strómanok, párttagok és lojális kliensek, akik az államtól a helyi szintig ténylegesen működtetik. Nincs elszámoltathatóság, az ellenőrzést gyakorló fékek és ellensúlyok már nem vagy csak alig érvényesülnek, hiszen az állampárt választmányának elnöke és Magyarország harmadik közjogi méltósága szerint a fékek és ellensúlyok rendszere csak egy hülyeség.

Nincs okunk ünneplésre, mert 30 évvel a rendszerváltás után Magyarországon korlátozottan érvényesülnek a szabadságjogok, nem működik a hatalmi ágak elválasztása, nem tiszta és pártatlan a választási rendszer. Nincs okunk ünneplésre, mert romlott a sajtószabadság helyzete, a Riporterek Határok Nélkül nevű szervezet legutóbb 180 országból két hellyel hátrébb, a 89. helyre sorolta hazánkat. A Freedom House nevű szervezet 2019-ben Magyarországot szabad besorolásúból részben szabad besorolásúvá változtatta, miután a Fidesz arra használta a hatalmát, hogy korlátozza vagy egyenesen ellehetetlenítse az ellenzék, a médiát, a tudományos életet, a civil szervezeteket, a bíróságokat és a privát szektort. Nincs okunk az ünneplésre, hiszen a Transparency International 180 általa vizsgált állam közül Magyarországot egyre rosszabb helyre, legutóbb a 70. helyre sorolta a korrupciós rangsorban.

Nincs okunk az ünneplésre, hiszen a World Justice Project a fékek és ellensúlyok rendszerén, a korrupciós helyzeten, a közérdekű adatok nyilvánosságán, az alapvető emberi jogok érvényesülésén és az igazságszolgáltatási rendszer minőségén alapuló, 2019-ben közzétett vizsgálata Magyarországot 126 vizsgált ország közül az 57. helyre sorolta, a régiós országok közül az utolsó helyre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem lehet félvállról venni ezeket a jelzéseket, hiszen az életünk minden területét érinti az állam demokratikus berendezkedése

vagy éppen annak a hiánya. Amikor valamely jogvédő szervezet vagy éppen az Európai Unió szót emel a magyar jogállamiság sérülése, az önkormányzati jogok csorbítása vagy a demokratikus jogok érvényesülésének hiánya miatt, valójában a magyar embereket, a magyar emberek jogait próbálják védeni a hatalommal szemben.

Amikor a munkavállalói jogokról beszélnek, akkor megemlítik, hogy a magyar dolgozók a Fidesznek köszönhetően a legkiszolgáltatottabbak a munkáltatókkal szemben. Amikor a nők fokozott védelméről szólnak, akkor arra emlékeztetnek, hogy a Fidesz-rezsim évek óta szabotálja a családon belüli erőszak visszaszorítását megalapozó isztambuli egyezményt.

Amikor az igazságszolgáltatás függetlenségének leépítéséről írnak, akkor azt teszik szóvá, hogy más elbírálás alá esnek a fideszes elit tagjai, mint az igazságot kereső polgárok. Amikor a médiáról szólnak, azt bírálják, hogy a kormánypropagandával, hírhamisítással behazudnak a képünkbe.

Amikor a tudományos élet szabadságának csonkolását teszik szóvá, akkor azt kritizálják, hogy a hatalom nem akarja felkészíteni gyermekeinket a jövő kihívásaira, hanem elhazudja előlük a valóságot, hogy kritikus gondolkodók helyett hű alattvalók legyenek.

Amikor a korrupciót kritizálják, akkor az annyit tesz, hogy a fideszes elit tagjai milliárdos vagyon szednek össze, fürdenek a luxusban, a magyar vállalkozók elől elszívják a forrásokat és a lehetőségeket, eközben milliók élnek a szegénységi küszöb alatt. Nem csoda, ha a fideszes elit úgy fél az Európai Ügyészségtől, mint ördög a tömjénfüsttől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Képmutatásnak tartom, hogy a Fidesz úgy akarja megünnepelni a demokratikus és jogállami berendezkedés létrehozását az Országgyűlés díszülésén, hogy a miniszterelnök és 133 bátor ember éppen most fokozta le az Országgyűlést, most kettőzte meg a valódi jogalkotási rendszert a járványügyi veszélyhelyzetre való hivatkozással. A kormány időbeli korlát nélkül adtak felhatalmazást lényegében bármely intézkedés meghozatalára, aláírva ezzel a jogbiztonságot és újabb szöveget verve a demokrácia koporsójába.

A büntető törvénykönyv szándékosan pontatlan módosításával állandó fenyegetés alatt tartják a kormánytól független újságírókat. A járvány elleni védekezéssel össze nem függő ügyekben ugyanakkor működtetik az Országgyűlést, de ez csak a lopakodó diktatúra kiépítésének takargatását szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az idő sem alkalmas az ünneplésre, hiszen most mindenkinek, a Fidesznek különösen az emberek, az emberéletek megvédésén, a védőeszközök kiosztásán, a munkájukat veszítő tömegek megélhetésének biztosításán kellene dolgoznia. Szomorú, hogy 30 évvel a rendszerváltás után újra a szabadságjogokért, a jogállamiságért és a demokráciáért kell küzdenünk, hiszen az a köztársaság, ami most van, az csak formálisan köztársaság, egy alaki

köztársaság, ami valójában egy önkényuralmi rendszer, amit fel kell számolnunk.

Természetesen bízom abban, hogy ebben a küzdelemben nem leszünk egyedül, számítok a többi demokratikus pártra is; az 1990-ben megválasztott Országgyűlés megalakulásának 32. évfordulóján valóban legyen okunk ünnepelni, és arról beszéljünk, hogy sikerült véget vetni az önkényuralom 12 éves sötét korszakának, és hogyan kezdünk neki a demokrácia és a jogállam helyreállításának.

Összegezve: tisztelettel emlékezünk a rendszerváltó Országgyűlésre, és küzdünk azokért a demokratikus értékekért, amelyek a rendszerváltás után létrejöttek. A Fidesz képmutató színjátékában azonban május 2-án nem veszünk részt. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Hoppál Péter: Ó, de szép volt! - Taps az el-lenzék soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK képviselője szólhat most. Parancsoljon!

(15.40)

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez a vita formálisan egy olyan politikai nyilatkozatról szól, amely a rendszerváltást követő első szabad Országgyűlés első ülésének 30. évfordulójára emlékezik, valójában azonban a közelmúltunkhoz, az elmúlt 75, de minimum 30 évünkhöz való viszonyról beszélünk most.

Először azt szeretném leszögezni, hogy jó dolognak tartom azt, hogy ilyen témáról beszélünk, hogy ilyen ügyeket idehozunk a Ház elé. Szerintem fontos az, hogy újra és újra ezeket a vitákat lefolytassuk, megvitassuk, feltéve, ha az túl tud lépni az aktuális nyers pártpolitikai célokra. Most is ez a javaslat legfőbb hibája: a nyilatkozat az elején még visszafogottabban, a vége felé már nyíltan a Fidesz és az Orbán-kormány emlékeztetpolitikai harcának legújabb terméke.

Dehogya akarnak önök, kedves kormánypárti előterjesztők, bármiféle értelmes vitát, netán a történelmi múltból levonni bármiféle tanulságot! Önök újraírni szeretnék a közelmúlt történelmét, hogy az is alátámassza az önök kormányzását. Nézzük meg, hogy a javaslat egyes pontjai hogyan igyekeznek Fidesz-szerűvé gyúrni a magyar történelem egyes fontos történéseit!

Rögtön az elején, mintegy mellékesen, a szöveg azt a látszatot kelti, hogy az 1944. március 19-én lezajlott nyilas hatalomátvétel miatt az ország önrendelkezése teljesen elveszett, tudatosan negligálva azt a tényt, hogy azért a kétségtelenül csorbított szenvedett önrendelkezés bőven elegendő volt ahhoz, hogy magyar állampolgárok százezreit a magyar államigazgatás segítségével vigyenek koncentrációs táborokba.

Aztán következik az 1945 utáni néhány év, ennek a demokratikus időszaknak a megítélése, amelyben a javaslat szerint egyes nemzetgyűlési képviselők említésre méltóak, és ennyi, kimerül ennyiben ennek az időszaknak a summázata.

Az azonban fájóan kimarad, hogy ez a néhány év egy valóban demokratikus próbálkozás volt, politikai és gazdasági konszolidációval, a polgári demokratikus jogállam kereteinek megteremtésével, működőképes piacgazdaság létrehozásával, sőt demokratikus politikai berendezéssel és többpártrendszerrel. Ezek a kísérlet bukása ellenére is fontos pozitív, példaértékű lépések voltak, ez megint csak több szót érdemelt volna ebben a javaslatban.

Ugorjunk egyet a Kádár-rendszer időszakára! Számomra az is kérdéses, hogy vajon lehet-e egyben tárgyalni és értékelni 33 évnyi történelmet, ezt lehet-e egységes időszaknak tekinteni, de ha így döntünk, akkor is kénytelenek vagyunk sokkal árnyaltabban fogalmazni, mint az előterjesztés teszi. A javaslat ugyanis az egész időszakot egy - idézem - lepusztított, elszegényített, megnyomorított országnak mutatja. A valóság azonban árnyaltabb, kedves fideszes képviselőtársaim. Félreértés ne essék, a Kádár-rendszer diktatúra volt, még ha a 33 év eleje és vége nagyon másfajta színű elnyomást hozott is. A Kádár-rendszer diktatúra volt, még ha sokak számára anyagi stabilitást és relatíve jólétet hozott is, különösen az 1960-as, '70-es években. Még egyszer mondom: a Kádár-rendszer diktatúra volt, akkor is, ha közben milliók számára jelentett lehetőséget a tanuláshoz, lakáshoz jutáshoz vagy egyszerűen a boldoguláshoz, amellyel tömegek éltek is ebben az időszakban. És a Kádár-rendszer akkor is diktatúra volt, ha közben tudjuk, hogy ma is százazrek vannak, akik nosztalgiával gondolnak vissza arra az időszakra, főképp azért, mert különösen ennek a korszaknak a vége felé az anyagi biztonságukat veszítették el, és sosem találták meg a rendszerváltást követő 30 év során. Erről is beszélni kell a Kádár-rendszer értékelésekor, és erről is beszélt egyébként a Fidesz azon a bizonyos első szabadon választott parlamenten és parlamenti üléseken, amiről egyébként most megemlékeznénk. Azóta persze már más szelek fújnak.

Végül eljutunk az elmúlt 30 év, a rendszerváltást követő időszak értékeléséhez ebben a javaslatban, amely annyira egyoldalú, olyan szöveghasználattal, szóhasználattal dolgozik, hogy azt kell hogy mondjam, hogy még a Fidesz párttörténetébe sem illeszkedne be, nemhogy egy parlamenti nyilatkozatba. Mondom is, hogy mire gondolok. A javaslat világosan kijelöli a jókat és a rosszakat. A rosszakat most poszt-kommunistának nevezi ez a javaslat, volt már olyan dokumentum, ami máshogy fogalmazott, Kocsis Máté most utódpártozott egyet az előbbi hozzászólásában, ezzel hazug módon megbélyegezve mindenkít, aki a Fidesz filozófiájával éppen nem kompatibilis. Rögzi-

teni szeretném, hogy a rendszerváltás, az első parlament első ülése, amiről itt főleg szó van, a köztársaság létrehozása, a demokratikus politikai berendezkedés kiépülése, a magántulajdonra épülő piacgazdaság létrehozása, tehát összegezve: a polgári demokrácia kialakulása a Demokratikus Koalíciónak - ugye, a nevében is benne van - természetesen fontos, pozitív lépés, üdvözlendő, megünnepelendő. Nem is mondhatnék mást. Azonban ez akkor is igaz, ha nem valósult meg minden rendszerváltáskori vágyunk, és akkor is igaz, ha 30 évvel később a Fidesz politikai érdekeinek az felel meg, hogy ezt a berendezkedést beszántsa. Mert igenis 2010 után ez történt, kedves uraim, hölgyeim, 2010 óta egy illiberális hibrid rezsim van, egy kvázi félautoriter rendszerben élünk; az előbb Tóth Bertalan is ezeket az intézkedéseket ecsetelte. Hosszan lehetne sorolni, hogy a rendszerváltáskor egyébként közösen vallott értékekkel szembenő kormányzati intézkedések során milyen lépések történtek, olyannyira, hogy még a köztársaság szót is törölték egyébként az államforma nevéből. Még ezt a javaslatot, amit önök benyújtottak, sem így tárgyalták volna 30 évvel ezelőtt abban a parlamentben, nem így, hogy például az Igazságügyi bizottság tagjai 9 perccel az ülés előtt kapnak tájékoztatást, hogy egyáltalán tárgyalni fogják. Na, például 30 évvel ezelőtt ez nem fordulhatott volna elő.

Az a helyzet, kedves hölgyeim és uraim, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy pont az történik, hogy a rendszerváltás elárulói és sírásói akarnak itt egy nekik tetsző megemlékezést csinálni a rendszerváltás eseményeiből; hogy azok akarják ünnepelni a népképviselői rendszert, akik éppen mindent megtettek annak szétverése érdekében. Láthatóan lehet ezt csinálni, fogják ezt csinálni, csak ehhez mi nem asszisztálunk, ebben a DK nem vesz részt. Ezt a javaslatot úgy, ahogy van, kukába kellett volna dobni; természetesen megszavazni sem fogjuk, és nem fogunk részt venni a Fidesz által tervezett színjátékban szombaton sem. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a Jobbik-frakció következik ismét, Balczó Zoltán képviselő úr. Felhívom a figyelmét arra, hogy a frakciójának 5 perc 44 másodperc áll rendelkezésre. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A felszólalásomban azt szeretném indokolni, hogy miért nem veszek részt az Országgyűlés május 2-ai ünnepi ülésén. Ehhez világossá kell tennem, hogy hogyan ítélem meg, hova jutottunk el 30 év alatt.

1990. május 2-a a magyar politikatörténet fontos dátuma. Ezen a napon tartotta alakuló ülését a négyévtizedes kommunista diktatúra után szabadon megválasztott Országgyűlés. Az eseményt az egész társadalom figyelme és reménykedése kísérte. Bízunk ab-

ban, hogy ha nem is azonnal, nem is könnyen, áldozatot vállalva, de megközelíthetjük a nyugati országok szintjét szabadságban, demokráciában és polgári jólétben. Reményeinkben csatlakoznunk kellett. Kiépültek ugyan a parlamenti demokrácia és piacgazdaság intézményei, azonban nem a megfelelő tartalommal töltötték ki; szocialista piacgazdaság helyett rablókapitalista jött létre, a haszonélvezők szűk körével. Ezek közé tartoztak az előző rendszer lovagjai, akik jókor voltak jó helyen, másrészt a külföldi befektetők, akiknek elsődleges célja a piacszerzés volt saját termékeik számára. Az eredmény: teljes, egyébként működőképes iparágak szűntek meg, és sok százezren veszítették el addigi munkájukat. Ez tehát ennek az időszaknak a mérlege.

2010-ben jött el az újabb lehetőség a dolgok jobbra fordítására. A kétharmados parlamenti többséggel rendelkező Orbán Viktor számára megnyílt a lehetőség, hogy az országot egy új, emelkedő pályára állítsa, és ezen államférfiként következetesen végighaladjon. Orbán Viktor nem ezt az utat választotta. Mindent egyetlen célnak, a politikai hatalom megtartásának vetett alá, és ezt kiemelkedő képességű politikai zsonglőrként, a maga sajátos rendszerét kiépítve mindaddig sikerült is teljesítenie, csak éppen a magyar társadalomnak kell nagy árat fizetni ezért. Orbán Viktor a hatalom megtartása érdekében a jogállami működést fokozatosan visszaszorította, kiépítette a maga hűbéri láncolatát, amit egyrészt az uniós források büntetlenséget biztosító elcsalásával, másrészt egzisztenciális fenyegetettségben tartással tart fenn.

(15.50)

Permanens harcban áll irreálisan nagyított veszélyt jelentő és részben kreált ellenségekkel, és kiszabadította a gyűlölet szellemét a palackból. Gazdaságpolitikáját a nagy, döntően multinacionális vállalatok olcsó és kiszolgáltatott munkaerővel való ellátására építi. A médiát extrém mértékű központosítással uralma alá hajtva manipulálja a társadalmat. A rendszer fojtogató légköre és a minőségi munkahelyek hiánya százezreket kényszerített hazájuk elhagyására, nem kalandvágytól. S még egy tény: az életszínvonalat jellemző adatok tekintetében Magyarország még a visegrádi országok sorrendjében is utolsó helyen áll.

Nos, idejutottunk 30 év alatt, az Országgyűlés pedig a május 2-ai évfordulón ünnepi ülést tart. Fel kellett tenni magamnak a kérdést: helyem van-e nekem ezen az eseményen? A magyar társadalom többsége lát-e ünnepelnivalót ezen az évfordulón? Nos, oly sokszor kellett szembesülnöm személyesen is az elmúlt évtizedek értékelésével, a politikai osztályról alkotott lesújtó véleménnyel - mert ha tetszik, ha nem, tudomásul kell vennem, el kell fogadnom, hogy hosszú ellenzéki politikusi létem alapján én is idetartozom -, hogy a válasz nem kétséges: a döntő többség nem lát ünnepelnivalót.

Ezért, összhangban a Jobbik-képviselőcsoport döntésével, nem veszek részt ezen az ünnepélyen. Nem vonulhatok be ünnepelni a parlamenti elefántcsonttoronyba, amikor kint, a való életben az egészségügyi rendszerünk krónikus alkalmatlansága és a felelőtlen döntések következtében ápolásra szoruló betegeket tesznek utcára a kórházakból.

Hozzá kell tennem: a Jobbiknak nincs helye az ellenzéki pártok megemlékezésén sem. A Fidesz által egyfordulósá tett választási rendszer az ellenzéki pártokat arra kényszeríti, hogy az egyéni választókerületekben - ideológiai különbségeik ellenére - megállapodásokat kössenek. 2019. október 13-a azt bizonyította, hogy a választók elfogadják az ilyen szintű együttműködést. Ez azonban nem jelenti azt, hogy közösséget vállalnánk olyan pártokkal és politikusokkal, akiket kormányzati szerepvállalásuk okán súlyos felelősség terhel az elmúlt 30 év kudarcáért. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem önöknek, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója saját időkeretéből 3 percet átadott a Fidesz-frakciónak. Ennek megfelelően kérem megjelenésüket a táblán az időkereteket átjavítani. *(Megtörténik.)*

Most pedig Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője következik, értelemszerűen a megmaradt 7 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kommunista diktatúra bukása utáni első szabad országgyűlési választás első fordulóját 1990. március 25-én tartották, 65,1 százalékos választópolgári részvétel mellett. A választás első fordulójában 176 egyéni választókerületből 5 egyéni választókerületben volt érvényes a választás. Így az 1990. április 8-ai második forduló 171 egyéni választókerületben rendezték meg, melynek végül is egyértelmű győztese az MDF lett, az első fordulóval együtt összesen 114 egyéni választókerületben szerzett mandátummal.

A kommunizmus bukása utáni első szabad választás végeredménye alapján az új Országgyűlés éppen 30 éve, '90. május 2-án alakult meg. Az Országgyűlés 386 képviselői helyéből az MDF frakciója 165, az SZDSZ frakciója 94, a Független Kisgazdapárt frakciója 44, a Fidesz frakciója 22, a KDNP frakciója 21, az MSZP frakciója 33, a függetlenek pedig 7 mandátummal részesedtek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti tényekből is láthatják, hogy a bukott kommunista diktatúrát fenntartó MSZMP vezetőit és az annak leplezett jogutódjaként létrejött MSZP vezetőit nem zárták ki az első szabad választásokból. Álláspontom szerint ez több mint aggályos volt, de a választási kereteket és magát a választójogi törvényt még a régi kommunista parlament hozta meg, szavazta meg 1989-ben.

Ne feledjék, még az első szabad választáskor is a kommunisták és régi klientúráik voltak hatalomban, az őket támogató szovjet hadsereg erőivel, akik évtizedek óta megszálltak bennünket. A szovjet hadsereg volt az, amelyik a magyar kommunisták hívására 1956-ban véresen leverte a magyar szabadságharcot, és szuronyaival fenntartotta még 1990-ig a diktatúrát.

A szovjet megszállók és a magyar kiszolgálók a magyar népet az élethez tapadó legszentebb szabadságjogaitól megfosztották. Ők tehát megfosztották a magyar népet a személyes szabadságtól, továbbá a szólás- és sajtószabadságtól, egészen az egyesülési és gyülekezési jogtól való megfosztásig. Megfosztottak bennünket ezektől a jogoktól, mert tudták, ha ezekkel a jogokkal élni fogunk, akkor elsöpörjük őket. A magyar nép a szuronyok árnyékában és az odavetett némi szabadságjoggal az 1990. évben újra bátor volt, és kiállt a szabadsága mellett, mert az országgyűlési választáskor megbuktatta azok politikai hatalmát, akik a terror által a magyar népet évtizedeken át elnémították.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérdezhetik, hogy az MSZP vonatkozásában miért lepezett jogutódlásról beszéltem. Azért, mert 1989-ben az MSZP egyszerre akart vagyonátmentő MSZMP-jogutód lenni, és egyidejűleg egy teljesen új párt is. Ezt mi sem mutatja jobban, mint lényegében a 20 évvel ezelőtti rendszerváltás után lefolytatott vita az Országos Választási Bizottság előtt. A tényállás az volt, hogy az OVB 2010. január 25-én öt társadalmi szervezet, köztük az MSZP jelölőszervezeti kérelmével foglalkozott, tekintettel a tavaszi országgyűlési választásokra. Megállapítottam, hogy az MSZP által csatolt dokumentumok között a Fővárosi Bíróság kivonata hiányos volt, mert abból hiányzott az adott társadalmi szervezet célja szerinti besorolása. Márpedig álláspontom szerint az akkori eljárási törvények alapján ez elengedhetetlen kellett volna hogy legyen a jelölőszervezeti nyilvántartásba vételhez. Az akkori szocialista-liberális OVB-tagok heves ellenvéleménye azon érven alapult, hogy 20 éve már mégis minden választáson felvették az MSZP-t a jelölő szervek közé. Végül ezen szocialista-liberális álláspont alapján az OVB döntése nem kívánta bevárni a bírósági hiánypótlást, és 7:2 arányban döntött az MSZP nyilvántartásba vételéről.

Természetesen ezt a döntést megtámadtuk, így a Legfelsőbb Bíróság is foglalkozott a kérdéssel, majd 2010. január 28-án meghozta a jogilag is több mint aggályos helybenhagyó döntését, azzal a formailag is gyenge indoklással, hogy az MSZP vonatkozásában nincs jelentősége annak, hogy kitöltetlen maradt a fővárosi bírósági kivonat azon része, mely a cél szerinti besorolásra vonatkozik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A rendszerváltoztatásnak tehát voltak negatív trükkjei. És mi történik ma? Az MSZP és legújabb kori szellemi jogutódjai nem fogadják el a Magyarország népképviselési rend-

szerének 30 évvel ezelőtti visszaállításáról szóló politikai nyilatkozatot. Nem fogadják el, pedig a reformkommunisták elfogadták, tehát még ahhoz képest is visszalépnek 30 év után.

Hogy mit nem fogadnak el? Nem fogadják el azt a történelmi tényt, hogy milyen súlyos, nehéz helyzetben hagyták ránk ezt az országot. De nem tetszik nekik a politikai nyilatkozatból a húsvéti Alaptörvényünk sem, mely a posztkommunista korszakot zárta le. Ezt is törölnék. Mindez azt jelenti, uraim, hogy nem tetszik önöknek a keresztény nemzeti ihlettségű Alaptörvényünk. Ne feledjék: a kommunizmus hazugsága 70 év alatt százmilliónyi áldozatot követelt a világban, százmilliónyi áldozatot, miközben vélt magasztos célokkal leplezte valódi természetét. A sztálini terrorihletettségben, a szovjet szuronyok árnyékában született meg a '49. évi XX. törvény, mely több módosítással is, de végül is 2011-ig hatályban maradt hatályos alkotmány volt.

(16.00)

Ezért a 2010. évi választások után elemi erővel tört fel az igény, hogy Magyarországnak új Alaptörvénye legyen; új Alaptörvénye, hogy a kommunista diktatúrai romjait húsz év után végképp eltakarítsuk, és ezzel lezárjuk hazánk posztkommunista időszakát. Ezt az új Alaptörvényt '11. április 18-án fogadta el a magyar Országgyűlés. Schmitt Pál köztársasági elnök úr április 21-én, húsvéthétfőn hirdette ki. Ez az új Alaptörvény nemzeti keresztény és hagyományos európai értékeket képvisel, megerősítve elkötelezettségünket a jogállam és a demokrácia iránt.

Ha még egy mondatot szabadna mondanom: mi egy szabad világot építünk, mely tiszteli a szabadságot és az emberi méltóságot, de egyben elutasítja a gyűlöletet és a kirekesztést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most egymás után az LMP két képviselője szólhat, először a frakcióvezető úr, Keresztes László Lóránt. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttem szólók közül tartalmában talán Balczó képviselő úr hozzászólásával értettem egyet leginkább, mégis vitába kell szállnom vele. Azt mondta képviselőtársam, hogy nincs mit ünnepelni. Azt gondolom, azt gondoljuk, hogy a szabadság, a szuverenitás, a demokrácia olyan értékek, amelyeknek a kivívását igenis van okunk ünnepelni, és meg is kell ünnepelni. De nagyon fontos, hogy nem egy politikai nyilatkozatot, nem egy aktuális kormányt kell ünnepelni. Ezekről az eseményekről, ezeknek az értékeknek a kivívásáról, megvalósulásáról meg kell emlékezni. Még ennél is sokkal

fontosabb, hogy fejet kell hajtanunk ezen fontos évforduló kapcsán mindazok előtt, akik megküzdöttek a nemzeti önrendelkezés megvalósításáért. Ezt rendkívül fontosnak tartom.

Ugyanakkor abban egyet kell hogy értsek az előttem szóló néhány képviselőtársammal, hogy ezt akkor lehetett volna méltóképpen megtenni, ha egy olyan, amúgy lehetséges konszenzussal kerül egy fontos dokumentum az Országgyűlés elé, amit valamennyi vagy legalábbis a legtöbb frakció szavazatával meg lehetett volna szavazni. Ezt a lehetőséget - és erről szó esett a Törvényalkotási bizottság ülésén - elmulasztotta a kormányoldal, illetve elmulasztották a képviselők, akik ezt a javaslatot benyújtották.

Én három vonatkozásról szeretnék röviden beszélni, amit érint ez a bizonyos politikai nyilatkozat; egyrészt a határon túl élő magyarok iránti felelősségvállalás mint egy nagyon fontos eredmény, a nemzetpolitika megvalósulása. Ezt valóban ki kell emelni, és nagyon fontos, hogy ez a dokumentum kiemeli ezt a vívmányt. Azt gondolom, ez nagyon fontos, és ez egy nemzeti alap kell hogy legyen. Nagyon szomorúnak tartom, hogy 30 évvel a rendszerváltás után ez még a mai napig is egyrészt vita tárgya, tehát ebben sajnos nincs teljes konszenzus. Másrészt azt is szomorúan látjuk, hogy akár kormányoldaltól, akár bizonyos ellenzéki szereplők oldaláról vannak, akik a nemzetpolitika kérdését is aktuálpolitikai célra használják. Ez mindenképpen súlyos bűn. Ezen változtatni kell. Legyen ez, maga a határon túl élő magyarok iránti felelősségvállalás egy nemzeti minimum! Ha ezt el tudjuk érni, mondjuk, a következő néhány évben, az már egy óriási vívmány lenne.

A következő pedig a posztkommunizmus lezárására való utalás a dokumentumban. Van egy rész, ezt szeretném idézni ebből a dokumentumból, hogy a kommunisták több mint négy évtizednyi uralma során lepusztított, elszegényített, súlyos adósságokkal terhelt, szellemileg, lelkiileg megnyomorított ország helyreállítása történelmi súlyú kihívás elé állította az új törvényhozás tagjait. Ezzel a megfogalmazással tökéletesen egyetértünk, és helye is van egy ilyen dokumentumban.

Ugyanakkor engedjenek meg még egy idézetet! Húsz évvel ezelőtt az Országgyűlésben egy fontos vita zajlott, a kommunista diktatúrák áldozatainak az emléknappal kapcsolatos indítványt terjesztett elő egy képviselő, Horváth Béla. Akkor a vita során többek között ezt mondta az előterjesztő képviselő: „Úgy gondolom, hogy Magyarországon a civil szervezetek, a társadalom egy része vagy jelentős része igényli a múlt feltárását, nem szemlesütve, nem fal mellett sunnyogva kíván elmenni a XX. század büntettei mellett.” Ez húsz éve hangzott el. Akkor a kormánypárti képviselők, a Fidesz-KDNP soraiból erőteljes taps hallatszott az ülésen.

Sajnos ki kell mondanunk, hogy a rendszerváltást nem tekinthetjük teljesnek, mert ez a szembenézés, az

állambiztonsági múlt feltárása nem valósult meg. Ilyen módon nem adta meg az elmúlt harminc év egyetlen országgyűlési többsége sem azt a tiszteletet a kommunista diktatúrák áldozatainak, hogy ez megtörténjen. Ez egy óriási mulasztás. Ha más nem, akkor a 30. évforduló alkalmat kéne hogy adjon arra, hogy ezt a mulasztást, ezt a súlyos mulasztást pótolja az Országgyűlés. Ez is egy alkalom lett volna, egy méltó megemlékezés, egy méltó ünnep lett volna, ha ezt meglépi az Országgyűlés. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP eddig húsz alkalommal szavazta le az aktanyilvánosság megvalósítására vonatkozó LMP-s javaslatot.

Még egy dologról szeretnék beszélni, egy nagyon fontos dologról, talán a legfontosabb dologról: a nemzeti önrendelkezésről, a nemzeti szuverenitásról, a szabadságunkról, amelyet most is nagyon komoly kihívások érnek. Kocsis Máté frakcióvezető úr megfogalmazásával is nyugodtan élhetnénk, hogy nagy külső nyomás ér minket, és arról is beszélhetnénk, hogy a birodalompartiak nyomása érvényesül. Ez teljes mértékben így van. Ha megnézzük, hogy mi az eredménye akár az elmúlt tíz év politikájának, hogy hány százezren kényszerültek elmenni az országból, sajnos eljutottunk odáig, hogy mára minden hatodik anyaországi magyar gyermek kényszerűségből külföldön születik. Egyre inkább érvényesül a kiettség, a gazdasági kiettség. Sajnos, nagyon sokszor tetten érhetjük azt, hogy a pillanatnyi politikai vagy a gazdasági érdekek előnyt élveznek a nemzeti érdekek képviselete kapcsán, képviseletével szemben, és bizony sokszor érvényesülnek a nagy hatalmi érdekek. Tehát ha most, a rendszerváltás 30. évfordulóján föl kell tennünk azt a kérdést, és feltesszük azt a kérdést, hogy van-e most olyan kormány, amely felelősen és megalkuvás nélkül képviselné a magyar nemzeti érdekeket, akkor azt kell mondanunk, hogy nincs.

Zárásként annyit mondanék, képviselőtársaim, hogy van okunk ünnepelni ezt a jeles évfordulót, de akkor tudunk a legtöbbet tenni, és akkor tudunk méltóképpen főt hajtani elődeink előtt, ha nemcsak a szavainkban, hanem a tetteinkben is mindig a nemzeti érdekek képviselete vezérel minket.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy a Párbeszéd frakciója saját időkeretéből 5 pernyi időt átadott az MSZP-frakciónak, és ezt bejelentette. Az előbb azt mondtam, hogy az LMP másik képviselője, Ungár képviselő úr szólhat, csak hogy a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr jelentkezett. Őt illeti a szó. Felhívom a figyelmét, hogy összesen 4 perc 30 másodperce van a kormánynak. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem terveztem hozzászólni, de Keresztes frakcióvezető úr

felszólalása hozzászólásra sarkallt, és csak egyetlen témára szeretnék reagálni pontosan, ez az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában rendelkezésre álló adatok kutathatósága. Azt szeretném kérni, hogy egyszer és mindenkorra fejezzük be ezt. Ez egy hamis toposz, egy hamis ellenzéki lufi, amit önök időről időre fújnak, egészen egyszerűen nem igaz. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában rendelkezésre álló adatok kutathatók.

Csak hogy ezt megerősítem, én magam is a saját családomra vonatkozó adatokat kikértem. Arról tudom tájékoztatni, hogy a saját családom vonatkozásában, a felmenőim, a nagyszüleim vonatkozásában különleges személyes adatok, például szexuális orientációra vonatkozó adatok állnak rendelkezésre. Én mint érintett, családilag érintett, nem szeretném, hogy ezek az adatok, pont az áldozatokra vonatkozó adatok nyilvánosságra kerüljenek, ezért van egy olyan rendszer, amit egyébként a Fidesz-KDNP-kormány alakított ki részben 2010-et megelőzően, részben 2010-et követően, amelyben egyensúly teremődik az áldozatok védelme és a bűnösök felelősségre vonása között.

Tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ez egy hamis toposz, amit önök mondanak, hogy nem kutathatók ezek az adatok. Azt szeretném kérni, hogy a tényszerű vita iránti tisztelet kedvéért ezt a hamis toposzt többet ne ismételtessék itt, az Országgyűlés falai között, és különösen ne egy olyan nyilatkozat tárgyalásakor, aminek a történelmi jelentősége és a kontextusa ilyen. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője következik. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót, és hogy most szólhatok hozzá. Államtitkár úr, azt szeretném először is reagálni, hogy nem egyetemleges értelemszerűen azoknak a felelőssége, akiket beütöttek és utána ügynökök voltak, mint akik beszervezték ezeket az embereket. Ugyanakkor azoknak a személyeknek a mai napig nem tudjuk a nevét, hogy kik voltak, akik beszervezték, nem tudunk tulajdonképpen semmit arról, hogy a III/II-es ügyosztályon kik voltak, akik dolgoztak. Tehát hogy ma Magyarországon aktanyilvánosság lenne, az nem egy tény, tehát kérem, hogy ne állítsa azt. Maguk megalakították a NEB-et, a Nemzeti Emlékezet Bizottságot, amely nagyon sok állami pénzt kapott önöktől, de nem tudnám elmondani, hogy pontosan mit csinál azon kívül, hogy keni el ezt az ügyet, amióta önök megalakították.

Tehát az a helyzet, hogy nincs Magyarországon aktanyilvánosság. Amikor Magyarországon - és ez ráter ennek a lényegi részére - azt mondják, hogy a posztkommunista korszakot az új Alaptörvény elfogadása zárja le, az az Alaptörvény, amit - Vejkey képviselő úrra utalnék - egy olyan köztársasági elnök hirdetett ki, aki finoman szólva se volt a Kádár-rendszer

ádáz ellensége, hogy egy eufemizmussal fogalmazzak, azért önmagában elmondja, hogy mit gondolnak a posztkommunista korszak lezárásáról.

(16.10)

Én azt gondoltam - és ugye, mivel én vagyok a legfiatalabb képviselő, és remélem, hogy nekem is lesz még lehetőségem húsz-harminc év múlva elmondanom, hogy sok mindenben nem mondtam helyes dolgot, meg butaságot mondtam akkor -, ez egy lehetőség lett volna a fiatal demokraták képviselőcsoportjának, köztük házelnök úrnak elmondani, hogy az első ciklusban, aminek a megalakulásáról most, mondjuk, döntöttünk, mit mondott a Fidesz, a címervitában mit mondott a Fidesz, Trianonról mit mondott a Fidesz, a Zétényi-Takács-féle jóvátételi vitában, és hogy módosult az ő álláspontjuk, mondjuk, a kereszténydemokratákhoz hasonlóan, a mostani kisebbik kormánypárthoz hasonlóan. Tehát azt feltétlenül el akartam mondani, hogy a Fidesztől egy ilyen önreflektív gyakorlatot feltétlenül vártam volna a méltó megemlékezés végett.

De azt gondolom alapvetően, hogy nem az a baj önmagában, hogy vitákat folytatunk arról, amit Balczó képviselő úr felvetett, hogy lehetett volna-e reprivatizáció vagy nem, vagy hogy miért gondolják nagyon sokan azt, hogy a rendszerváltoztatás igénye nem teljesült. Természetes dolog, hogy történelmi eseményekről vitákat folytatunk; ezeket a vitákat egy ilyen szövegnek elegánsan nem kellene érintenie, hiszen ezekben a vitákban soha nem lehet nemzeti konszenzus.

De lennének dolgok, amelyekben lehetne nemzeti konszenzus. Én és az én politikai közösségem nagyon kritikus az Európai Unióval kapcsolatban, és mégiscsak az egyik sarokpont, amit a Fidesz is tulajdonképpen magáénak érez, az az, hogy Magyarország elindult az európai integráció irányába 1990 után, ezt Hörcsik képviselőtársam el is mondta. Ilyen és egyéb dolgokat lehetett volna megfogalmazni, amelyek valamilyenfajta nemzeti konszenzus alapjait lerakják. Önök azzal, hogy az Alaptörvényüket - amelyről pontosan tudják, hogy minden másik párt a kormánytöbbségen kívül ellenzi és politikailag támadja - berakták, ezt egy dolog miatt tették meg, hogy ne lehessen ebben az ügyben konszenzus. Önöknek ebben ez volt a politikai céljuk, hogy el tudják mondani, hogy milyen szörnyű, hogy nem lehet nemzeti konszenzus egy ilyen ügyben, és direkt úgy fogalmaztak, hogy ne lehessen.

Ha pedig Magyarországon van aktanyilvánosság, ahogy Orbán államtitkár úr elmondja, akkor befogadták volna Keresztes László Lóránt és az én módosítót, amely arról szól, hogy az Alaptörvényre való utalást, amit amúgy a Kádár-rendszer miniszterhelyetese hirdetett ki, kivesszük, és helyette pedig berakjuk azt, hogy Magyarországon aktanyilvánosság lesz. Ha

már van, akkor annak, hogy egy politikai nyilatkozatba beírjuk, nincs nagy jelentősége, és akkor mondjuk, az LMP képviselőcsoportja meg tudta volna szavazni ezt a nyilatkozatot. Így ezt nem tudjuk megtenni, mert ennek annyi a lényege, hogy magukra redukálják ezt az ünnepet, az önök értelmezését ismerjék el az egyedüli létező dolognak.

Egy dolgot még hiányolok ebből a nyilatkozatból - engedjék meg, ez egy szubjektív dolog, hogy én ezt ebből hiányolom - mint Magyarország zöldpártjának a képviselője, a bős-nagymarosi tüntetéseket, mint a rendszerváltoztatásnak az egyik előszele, ahol amúgy a jelenlegi kormánytöbbség oldalából is többen voltak. *(Közbeszólásra:)* Nem, tehát hogy benne lett volna, illetve részletesen kifejtik, hogy ez miért fontos, illetve, ha olyan dolgokról is szólna, amelyek túlmutatnak az önök személyes politikai véleményén.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy mi nem fogunk tudni együtt ünnepelni az ellenzéki pártokkal sem, nem fogunk tudni együtt ünnepelni a kormánypártokkal sem, mi így ketten együtt fogunk ünnepelni, egyedül. *(Jelzésre:)* Tehát a párt egyedül fog ünnepelni, és azt kérjük, hogy a nemzeti konszenzusra való törekvést *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* valósítsák meg. Megvalósíthatják volna, ha elfogadják a mi módosítóinkat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Az ember egyik fontos gyengéje, ha elveszíti a humorérzékét, tehát mindenki őrizze meg a humorérzékét, és a Ház méltóságának megfelelően gyakorolja azt. *(Derűltség.)*

A kormány nevében Orbán államtitkár úr kért szót kétperces felszólalásra, tehát maximum kettő percen tud most beszélni. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, nem fog kettő percig tartani. Csak Ungár képviselő úrnak szeretnék figyelmébe ajánlani valamit, mert tudom, hogy a történelem iránt különös érdeklődést mutat. Szeretném önnek figyelmébe ajánlani a Nemzeti Emlékezet Bizottságának honlapját, ahol az összes ezzel kapcsolatos dokumentumáció megtalálható és elérhető, legalábbis az, ami rendelkezésre áll, sőt egyéb tudományos munkák is segítik a kommunista rendszerben elkövetett bűnök felderítését.

Egyébként pedig ezt a struktúrát az az Alaptörvény hozta létre, amellyel összefüggésben a mostani politikai nyilatkozat is megemlékezni kíván, és amelyik azt mondja, hogy a diktatúrával kapcsolatos állami emlékezetet meg kell őrizni, a kommunista diktatúra hatalmi működését fel kell tárnai, és az el nem évülő bűncselekmények elkövetői körét fel kell deríteni. Ez a Nemzeti Emlékezet Bizottságának feladata, ezt teszik a szakértők, és ez az, amit számomra érthetetlen okokból önök és a teljes ellenzéki oldal

opponál. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Mindjárt megtalálom a mikrofonomat. *(Felteszi a mikrofonját.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott eddig itt ebben a vitában. Azt szeretném a legelején leszögezni, hogy az MSZP egy rendszerváltó párt, és ha az MSZP helyét, szerepét nem helyesen értékeljük, akkor tévedést követünk el. Ezt a tévedést önök ezzel a nyilatkozattal egyébként elkövették, hiszen az, hogy Magyarországon egy ilyen békés átmenet lehetett, hogy vértelen volt az átmenet, az igenis köszönhető az akkori vezetőknek is.

Éppen ezért, ha önök sokszor hivatkoztak Antall Józsefre, amit helyesen tettek, ha a rendszerváltásról beszélünk, akkor érdemes hivatkozni Németh Miklósrá, Pozsgay Imrére vagy éppen Horn Gyulára is, hiszen nekik is megvolt a szerepük ebben a rendszerváltásban. Megvolt a szerepük, hogy ez a rendszerváltás békés legyen, nyugodt legyen. Ez a rendszerváltás egyébként tárgyalásos úton ment végbe, egy Ellenzéki Kerekasztal-tárgyalás keretében. Igaz, hogy azt az akkori liberálisok, a Fidesz és az SZDSZ nem támogatta, nem írta alá, de ettől függetlenül egy nyilvános tárgyalásos úton született egy megállapodás erről a rendszerváltásról. És hogy ez nem volt tökéletes? Egészen biztosan így van. Hogy sokan csalódtak a rendszerváltásban Magyarországon? Ebben is biztos sok igazság van. Hozzáteszem, mindkét oldalról biztos sokan csalódtak, eltérő okokból természetesen ebben a rendszerváltásban.

Ha most azt akarták volna, hogy egy valódi ünnepély vagy ünnepség lehessen ebből a harminc évből, akkor egészen biztosan ezt a nyilatkozatot is közösen kellett volna hogy beterjesszük, nem pedig csak fideszes képviselők által, és egészen biztosan a szövegnek is más szellemet kellett volna tükröznie, mert így nagyon nehéz másképpen értelmezni, mint ahogy több ellenzéki képviselőtársam tette már, hogy ez egy pártpolitikai célokat szolgáló nyilatkozat, nem pedig egy közös nemzeti ünnep előkészítése.

Azt gondolom, hogy ez a szöveg kirekesztő is, és Vejkey képviselő úr mondatai, amikor posztkommunistákról vagy éppen frakcióvezető úr utódpártiságról beszélt, és ha jól értettem Vejkey képviselő úr szavait, akkor tulajdonképpen megkérdőjelezte az MSZP jogát, hogy itt, ebben a parlamentben létezhessen, szeretném önnek fölhívni a figyelmét arra, tisztelt képviselőtársam, hogy amikor a Jobbik még szélsőjobboldali nézeteket vallott és nyíltan rasszista vagy xenofób nézeteket vallott, akkor önök amelle

érveltek, hogy nekik helyük van a magyar parlamentben, mert megválasztotta őket a magyar nép.

Ezért azt gondolom, hogy akkor mérjenek egyenlő mércével, ha a nép - és erre a szóra nagyon sokszor hivatkoznak, a miniszterelnök is sokszor hivatkozik, hogy a nép - legitimál, kérem, ezt a pártot is a nép legitimálta. Mégpedig úgy, hogy háromszor választást nyert. 1994-ben Horn Gyula 50 százalék fölötti abszolút többséget nyert az Antall-kormány után. Innentől kezdve azt gondolom, hogy vagy soha többet ne hivatkozzanak a népre, vagy pedig fogadják el más esetben is ezt a hivatkozást és ezt az érvelést.

Az is furcsa, hogy ön arról beszél, hogy a poszt-kommunisták így meg úgy. Fideszes frakcióvezető társam kilencéves volt?, amikor a rendszerváltás történt, én, azt hiszem, tizenhat, tehát mi ketten egészen biztosan ugyanolyan erősen kommunisták vagyunk, ez mondható. De az is mondható, hogy az önök kormányában... (*Kocsis Máté jelzésére:*) Ha nem értené, képviselő úr, akkor ha én 16 éves voltam a rendszerváltáskor, akkor nagyon nehéz engem azzal vádolni, most 46 vagyok, hogy ki tudja számolni, hogy többet éltem a rendszerváltás utáni időszakban, mint előtte. Tehát magyarul, egymást kommunistázní ilyen formában szerintem jogtalan és illegitim. Különösen akkor, ha az önök kormányában, tisztelt képviselő-társam, több a volt MSZMP-tag, mint a mi MSZP-s frakciónkban. Tehát innentől kezdve én értem, amikor önök mindig kettős mércét kiáltanak, de aztán amikor ez önökre vonatkozik, akkor természetesen ezt elfelejtik és nem veszik figyelembe. Tehát azt gondolom, ha erről beszélnek, akkor figyeljenek oda arra, hogy mivel érvelnek és milyen eredményre jutnak.

Azt mondják, hogy az MSZP utódpárt. Jogilag igen, de tartalmilag semmiféleképpen nem. Fontos, hogy egy figyelemre méltó fejlődési pályára azért föl hívjam az önök figyelmét. Az MSZMP-ből lett az MSZP, és egy diktatórikus párt meggyőződésből, reformisták szempontjából vagy reformisták segítségével egy európai demokratikus párttá vált. Ez a fejlődés szerintem egy tiszteletreméltó fejlődés, és belső meggyőződésből fakadt, értékrendiségből, egy szociáldemokrata értékrendiségből fakadt.

(16.20)

Szerintem sokkal aggasztóbb, amikor egy másik demokratikus európai párt ezzel ellentétes pályát járt be a rendszerváltás elmúlt harminc évében. És ez a párt a Fidesz, amelyik egy európai, akkor még liberális demokratikus pártból egy sokkal inkább autokratikus hatalomgyakorlásra hajlamos párttá vált az elmúlt harminc évben. Ez az irányváltás sokkal veszélyesebb, mint az MSZP-é.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP és a DK soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A monitoron nem jelenik meg más neve, kötelességem megkérdezni, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalni, élni a felszólalás lehetőségével. (*Jelzésre:*) Kövér László házelnök úr, a Fidesz képviselője. Tisztelettel felhívom a figyelmét, hogy a Fidesz időkeretének terhére, 4 perc 5 másodperc erejéig beszélhet. Parancsoljon!

KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Eredetileg nem szándékoztam hozzászólni ehhez a vitához, azért jöttem be az ülésterembe egyáltalán, mert mint előterjesztő, azt gondoltam, hogy itt a helyem, amikor egy olyan javaslat vitája zajlik, amelynek az aláírói között én is szerepelek, de hallgatva az ellenzéki képviselőtársaim hozzászólásait, nem állhatom meg, hogy egy-két megjegyzést ne fűzzek ehhez a vitához.

Egyrészt, bár nem vettem részt az időkeret kialakításában sem, de nagyon hálás vagyok azoknak a képviselőtársaimnak, akik arra jutottak, hogy a lehető leg-rövidebb időkeretben kell ezt a javaslatot tárgyalni, mert ebből ennyi is elég, azt hiszem. Tehát ha van a rendszerváltoztatásnak kudarca - én vagyok az utolsó, aki majd azt cáfolni fogja, hogy lenne ilyen -, akkor az egyik alapvető kudarca és pontosan a kiinduló kudarca, hogy már a kezdet kezdetén sem volt a legalapvetőbb értékekben sem konszenzus. Tehát hagyjuk a rendszerváltoztatás meséjét úgy előadva, mint ahol farkasok és bárányok egymás nyakába borultak - ezt Mesterházy Attilának mondom a legnagyobb tisztelettel -, és akkor a farkasok megígérték, hogy áttérnek a vegetáriánus étrendre - szó sincs erről.

Tehát mi már '89. június 16-án tisztáztuk a Hősök terén, hogy nem jár köszönet a kommunistáknak azért, mert bár megtehették volna, de nem lövettek közibünk. De ezt, mondjuk, csak 2006-ig tudták megállni, mert 2006-ban már nem tették ezt meg. Ezt meg csak azoknak emlegetem föl, akik itt valamiféle olyan értelmezést adnak az elmúlt harminc esztendőnek, mintha itt egy egyenes vonalú fejlődés lett volna, kart karba fűzve, persze jelentős véleménykülönbségekkel. És persze az újonnan jövőknek könnyű a helyzetük, mert ők hivatkozhatnak arra, hogy ők nem voltak ott az első húsz évben. (*Tordai Bence: Ja, ott voltak.*)

Nem, a fenét nem, de most az egy más kérdés, ott bizony, csak a felmenőiken keresztül, a haverjaikon keresztül, a későbbi patrónusaikon keresztül, vagy ép-penséggel - személy szerint Balczó képviselőtársam még önmaga is megemlítette ezt - itt csak pártokként van új egy-kettő az ülésteremben, de azért nem biztos, hogy a politika maga is új.

Szóval, ez az elmúlt harminc év, amely kétségkívül nem egy sikertörténet - ezt egyébként a nyilatkozat nem állítja -, ez egy olyan küzdelem volt, amely valójában a rendszerváltozás befejezéséért folyt. Tehát ha valaki azt képzelte, úgy gondolta, hogy lehetséges

egy pillanat alatt - az SZDSZ-esek így gondolták - rendszert cserélni, és ezzel minden megoldódik, akkor nagyot tévedett, sajnos mind a mai napig még az előző rendszernek némely nyomait kell eltakarítanunk. Csak egyet említek, ismét az utódpart politikusainak: tíz évet kellett várni ahhoz, hogy 2000-ben el tudjuk törölni az MSZP mint utódpart azon előnyét, hogy olyan ingatlanokat használhatott ingyen, amelyeket az MSZMP rablott vagyonaiból örökölt. Ennyit az esélyegyenlőségről meg a tisztességes választási feltételekről.

És egy utolsó megjegyzést azoknak, akik diktatúrának, ne haragudjanak a személyes vonatkozásokért: éppen ma van annak a napja, teljesen véletlenül, hogy én pontosan annyit éltem már demokráciában, mint amennyit a kommunisták diktatúrája alatt. Tehát engem azok, akik ennél egy nappal kevesebbet éltek a diktatúrában, ne oktassanak ki abból, hogy mi a demokrácia, mert én mind a kettőt láttam. *(Dr. Hoppál Péter: Úgy van! - Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, időkerete 5 perc. Parancsoljon! *(Kövér László elhagyja az ülés-termet.)*

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy Kövér László házelnök úr nem tudja megvárni azt, hogy mi az ellenzék véleménye *(Cseresnyés Péter: Rád nem kíváncsi!)* a parlamentarizmusról és a Fidesz ehhez való viszonyáról *(Dr. Hoppál Péter: Ó, de gyenge!)*, de nyilvánvaló, hogy teljesen cinikus az, hogy a Fidesz-KDNP, amely a legtöbbet tette a parlamentáris demokrácia kiüresítéséért és szétveréséért, most valamiféle ünnepélyesnek szánt nyilatkozattal akar megemlékezni a rendszerváltás 30. évfordulójáról, illetve az új Országgyűlés felállításáról.

Valóban nem diktatúrában élünk, és nem lövet senki senki közé, viszont egy olyan hibrid rezsimben élünk, egy olyan versengő autoriter rendszerben, amelyben mindent megtesznek - visszaélve a hatalmukkal - annak érdekében, hogy önök leválthatatlannak legyenek. Önök mindent megtesznek annak érdekében, hogy ennek a Háznak a méltóságát a nullára írják le. *(Cseresnyés Péter közbeszól.)* Hiába óbégat itt be a fideszes kolléga, önök azok, akik a Ház méltóságát teljesen nullára írták akkor, amikor egy egypárti Alaptörvényt fogadtak el. *(Dr. Hoppál Péter: Ó!)* Persze, bárki meg tudja írni a kis tabletjén a következő magyar Alaptörvényt vagy alkotmányt, csak mások nem veszik a bátorságot arra, hogy visszaélve a többségükkel, ezt gyakorlatilag egypárti támogatással, mindenféle vita és érdemi társadalmi legitimáció nélkül elfogadják.

A másik ősbűn talán az elmúlt tíz évben a választási törvénynek a Fideszre való testreszabása, ami azt

tette lehetővé, hogy a voksok 44 százalékaival szerezzen kétharmadot az állampárt a 2014-es választásokon. Tegyük hozzá, hogy mind '14-ben, mint '18-ban veszített volna a Fidesz-KDNP, ha a régi választási törvény lett volna hatályban. *(Dr. Hoppál Péter: Választókerületek!)* Ez is olyan szintű visszaélés a törvényalkotási hatalommal, amely példátlan a Magyar Köztársaság elmúlt 30 éves történetében. *(Dr. Hoppál Péter: 91 választókerületet nyert a Fidesz! - Az elnök csenget.)*

Térjünk vissza a felszólaláshoz, ha abba hagyják az óbégatást. *(Közbeszólások a kormánypart pádsorokból.)* Tudom, hogy zavarja önöket, ha valaki kimondja az igazságot, de ettől még tényleg önök azok, aki a történelem könyvében kisbetűkkel lesznek, a fekete lapra fekete betűkkel felvezetve. *(Dr. Hoppál Péter: Ó, de gyenge! Szégyelld magad!)* Önök azok, akiket már gyakorlatilag az összes nemzetközi szervezet, az összes nemzetek feletti szervezet elítélt azért, mert lebontották a magyar parlamentáris demokráciát, mert lebontották a magyar jogállamot. *(Dr. Hoppál Péter: Például? - Az elnök csenget.)*

És valóban, elkövettek a rendszerváltók hibáikat, amelyek lehetővé tették, hogy önök így visszaéljenek ezzel a helyzettel. Hibát követtek el akkor a rendszerváltás folyamatában, amikor azt gondolták, hogy a fékek és ellensúlyok rendszerének megteremtése elég garancia lesz. Hibát követtek el akkor, amikor nem fektettek kellő figyelmet a társadalom tagjainak a bevonására a demokráciába, és nem fektettek figyelmet arra, hogy a társadalom tagjainak a biztonságát, a létbiztonságot megteremtsék, amely utóbbi kettő együttesen garantálta volna annak az erős társadalmi alapnak a kialakítását, amelyre egy demokrácia támaszkodhat, amelyre egy valóban működő, virágzó demokrácia épülhet.

A Párbeszéd látta ezeket a hibákat, láttuk már a kétezres évek végén is *(Dr. Hoppál Péter: Ki az a Párbeszéd?)*, le is írtuk ezeket, de látjuk azt is, hogy maguk egy önkényuralmi tendenciát valósítanak meg itt az elmúlt tíz évben, és innentől kezdve a demokratizmus megcsúfolása az, hogy maguk ünnepeltetik magukat a parlamentarizmus fogalmait felhasználva, akik a most távozott házelnökkel az élükön korlátozták nem csak az Országgyűlés jogait, nem csak a parlamenti képviselők, az ellenzéki képviselők jogait, de ugyanígy a nyilvánosságát is az egész Országgyűlés működésének, a sajtószabadságot, és folytathatnám hosszasan, asszisztáltak mindahhoz a gyalázathoz, amit Orbán Viktor és kormánya elkövetett a fékek és ellensúlyok lebontása, a demokrácia felszámolása és az emberek kiszolgáltatottá tétele céljával.

Úgyhogy én ezen az évfordulón csak azt szeretném látni, hogy számot vetnek magukkal. Nyilván nem itt fogják ezt megtenni, de azt gyanítom, hogy lesznek álmatlan éjszakáik, hiszen biztos, ha maradt bármi lelkiismeretük, akkor nem tudnak a tükörbe nézni jó szívvel, nem tudnak büszkén kiállni és azt

mondani, hogy igen, én sokat tettem a magyar parlamentáris demokráciáért.

Úgyhogy ennek megfelelően szégyelljék magukat, hogy idehozták ezt az egész bohózatot az Országgyűlés elé. Köszönöm a türelmet. *(Cseresnyés Péter: Felmondta a leckét!)*

(16.30)

ELNÖK: Tájékoztatom önöket a félreértések elkerülése végett, hogy a korábbiakban a kormány időkeretét a Fidesz időkeretéből vonták le, ezt javítottuk. Ezért van a Fidesznek még valamivel több mint egy perce a felszólalási időkeretéből.

A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kért szót. Neki 1 perc 9 másodperc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Tordai Képviselő Úr! Ez az egész javaslat arról szólna, hogy a létezés magyar minőségét újra megtanuljuk. 30 évünk volt erre. Minden, amit elmondott, semmi más, egy konzerv, egy sablon duma. A hibrid rezsim is egy külföldről importált kifejezés. Legalább találjanak ki magyar kifejezést a saját toposzaikra! *(Dr. Hoppál Péter: Úgy van! Úgy van!)*

A demokrácia sírásójaként beszélt a fideszes képviselőkről, és azt mondta, hogy fekete könyvbe fekete betűkkel lesznek beírva. Az nem lesz egy népszerű meg hosszú könyv, azt kell önnek mondanom. A demokrácia ugyanis nem azt jelenti, hogy az nyer, aki Tordai Bencének tetszik, hanem akit a nép választ *(Dr. Hörcsik Richárd: Úgy van!)*, és pontosan azért tartom támogathatónak ezt a javaslatot, mert erre tanít. Tessék tanulni a nyilatkozatból! Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr következik, 35 másodpercben. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, magának meg azt ajánlom, hogy kevesebbet tanuljon, mert a rosszat megtanulni és használni nagyobb bűn, mint nem tudni valamit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azt szeretném mondani önöknek, hogy nem csak önök a rendszer-váltók. Ezt értsék meg! Erről beszéltem. Ez az egyik.

Kettő. Önök nem ünnepelni akarnak, ha tetszik magának, képviselő úr, ha nem, hanem kirekeszteni és kisajátítani akarnak megint egy történelmi, magyar nemzeti történelmi eseményt.

Három. Ha már itt sokat kommunistáznak, akkor azt tudnám önöknek mondani, hogy amit itt hallottunk néhányuktól, illő tisztelettel: az meg egy erős bolsevik tempó. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps*

az ellenzéki pártok padsoraiban. - Balla György: Te már csak tudod!)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni, aki még megteheti. *(Jelzésre:)* Németh Zsolt képviselő úr, Fidesz; 1 perc 2 másodperce van. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Én még az előtt neveztem ezt a képtelenségünket egy közös nyilatkozat elfogadására lesújtónak, mielőtt ez nyilvánvaló lett volna, hogy képtelenek vagyunk közösen elfogadni egy nyilatkozatot. A Törvényalkotási bizottságban szerzett tapasztalataim vezettek erre a nem túl bonyolult következtetésre, de úgy vélem, hogy mindannyian, tisztelt képviselőtársaim, akik az ellenzékben mindenféle negatív szándékot tulajdonítanak az aláíróknak, a kezdeményezőknek, nagyon tudják, hogy mi motivált bennünket akkor, amikor ezt az előterjesztést letettük az asztalra, hogy ez a szöveg kifejezetten kirekesztő szándékkal született volna meg, mint ahogy ezt az előbbieken hallottuk.

Ezzel kapcsolatban azt szeretném önöknek állítani, hogy ez a szöveg törekszik arra, hogy 1990-ről *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* szóljon. És sajnálatosnak tartom, hogy önök nem érthető, vállalható módosító javaslatokkal álltak elő, hanem *(Az elnök ismét csenget.)* vádaskodásra használták föl ezt az alkalmat. Sajnálatosnak tartom. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy más nem kíván szólni, tisztelt Országgyűlés, az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, illetve előterjesztőket, hogy kíván-e valaki előterjesztői zárszót mondani. 1 perc 35 másodpercre van lehetőség. *(Németh Zsolt: Elmondtam.)* Úgy értékelem, hogy nem, illetve Németh képviselő úr előző megszólalását jogilag nem, de tartalmilag előterjesztői véleménynek fogom fel *(Németh Zsolt, Balla György és Kocsis Máté bólint.)*, így aztán a vitát befejeztük.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a május 2-ai ülésnapon kerül sor. Köszönöm szépen a vitában való részvételüket.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Kérem, hogy a termet a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatónak megfelelő rendben hagyják el, így biztosítva mindenki egészségének védelmét.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként a Jobbik képviselője,

Z. Kárpát Dániel képviselő úr szólhat: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meglehetősen kiábrándító élmény volt az utóbbi órákban követni a parlament munkáját, hiszen kormány- és ellenzéki oldal a saját izmusaiból kiindulva igyekezte magyarázni a sokszor magyarázhatatlant. Most pedig, amikor kormánypárti képviselőtársaim szedelődzködnek és elhagyják a termet, akkor valódi emberek valódi problémáiról lesz szó. Ezúton is kívánok nekik boldog, kellemes, hosszú hétvégét ezen a hétfői délutáni órán! *(Dr. Hoppál Péter: Szégyellj magad! Miközben bizottsági ülések vannak!)*

El kell hogy mondjam, miközben gazdaságmentő csomagról papol a Fidesz-KDNP, és miközben gazdaságvédelmi csomagot vizionál, és nem figyel oda valódi emberek valódi problémájára, addig a végrehajtások, a végrehajtói tiltások - *(Dr. Hoppál Péter felé fordulva:)* képviselőtársam az egyetlen, aki itt maradt - változatlanul zajlanak.

Ha pedig itt van, magyarázatot is adhat rá: hogy fordulhat elő az, hogy miközben a tömegmédiában arról hazudoznak, hogy minden magyar ember létbiztonsága szavatolt és biztosított, sőt a mai napon elhangzott az is, hogy aki elveszti a munkáját, az három hónappal később biztosított módon fog találni egy másikat - tehát egészen elképesztő kiszólásokra ragadtatják magukat -, a helyzet az, hogy a végrehajtók által foganatosított letiltások, 33, illetve 50 százalékos letiltások a kisnyugdíjakat és a legalacsonyabb jövedelmeket is érintik most, a jelenkori, ebben a pillanatban átélhető Magyarországon?

És azt is látjuk, hogy ha megvizsgáljuk, kiket terhel elképesztő módon ez a baj, amit önök nem hárítanak el, sőt még tárgyalásba sem bocsátkoznak róla, hiszen nem küldtek ide egy embert, aki erre a felvetésre most válaszolni fog, pedig látják előre a napi-rend utáni felszólalások listáját, mégsem tartották fontosnak azt, hogy ezt az elképesztően fontos kérdést kitérjék, legalább ezen minimális pár perces szinten. Ott vannak azok az autóhitelesek, akik többen megosztották a közösségi médián keresztül is azon adataikat, miszerint egy egy-két millió forintos autó megvásárlásához felvett hitelből a hosszú évek alatt visszafizették a gépjármű akkori bekerülési árának három-négyszeresét, még mindig fizetniük kell, és a végrehajtó most is sanyargatja az ő kis jövedelmüket.

Többen számoltak be arról, hogy családtagjaik most hazakerültek kórházból vagy krónikus ellátást biztosító intézményből. Olyan példa is volt közöttük, ahol az amputálás utáni plasztikai műtét helyett került haza az illető a családjához, nyilván igen komoly kihívások elé állítva azokat a családtagokat, akik nem végzett ápolók, és nem biztos, hogy minden készséggel rendelkeznek, ami szükséges egy ilyen helyzetben.

De ezen családok esetében sem kegyelmez a végrehajtó. A családtagok közül, aki megmaradt és munkaképes és dolgozni tud, szintén 33, illetve 50 százalékos letiltásokkal találkozunk.

Olyanokkal is talákoztunk, többekkel, akiknél egyszerre jelentkezett autóhitel, ingatlanra felvett hitel. A végrehajtók már rég elvették az autót és minden mozgatható eszközt, a lakást átmenetileg a Nemzeti Eszközkezelőbe való becsoportosítás tudta megtartani, ugyanakkor a tavalyi évben, amikor lehetőség lett volna az ingatlan visszavásárlására, pontosan azért nem tudták ezt megtenni, mert hiányos volt a jogszabályi háttér, és amennyiben ezzel a visszavásárlással élnek, a végrehajtóbandák túlfutásai az első pillanattól újramegkötődtek volna. Ily módon vitték volna az ingatlant is, így ameddig tudnak és maradni próbálnak benne, bérlik vissza a korábbi saját otthonukat; a fizetésük 50 százalékat évtizedes távlatban tiltják le a végrehajtók. Jelen pillanatban ezen embertársaink közül nagyon sokan alkalmi munkákból élnek, és van, aki napszámból él, pontosan azért, hogy ezek a letiltások egy kisebb szeletét ériék a jövedelemnek, de talán ez nem nagy kilátással kecsegtető életpálya.

És hát nagyon sokan panaszkodtak arra, hogy a hitelösszeg összességében már a tőketartozás mintegy háromszorosánál tart, és most csökkentett munkaidővel kell hogy találkozzanak a kormány gazdaságvédelminek csúfolt intézkedéseiből kifolyólag. Csökkentett bért is kapnak a korábbinál kevesebb munkájukért. Viszont ezt a csökkentett bért ugyanúgy sújtják a tiltások. Még egyszer mondom, 33, illetve 50 százalékos letiltások a legkisebb nyugdíjakat, a legalacsonyabb béreket is. Ez valódi emberek **tízszázalékos valódi** problémáját jelenti. Egészen elképesztőnek tartom, hogy másfél hónappal a válság kirobbanása után kormányzati szinten még utalás szintjén sem hangzott el egyetlen reakció, megnyilvánulás sem az ő problémájukra.

(16.40)

Az iménti órákban sokat hallottunk arról, hogy hogyan dicséri a saját teljesítményét ez a kormányzat. Alappal, még ha igaza is lenne, ezt akkor tehetné meg, ha vegytiszta, neoliberális módon nem hagyná az árok szélén komplett társadalmi csoportjainkat Magyarországon, és egészen elképesztő módon nem vesz tudomást azon emberek problémájáról *(Dr. Hoppál Péter: Hazugság!)*, akiket mi idehozunk.

Reakció, válasz nincs *(Dr. Hoppál Péter: Hazugság!)*, bekiabálás, nagy mellény, flegmaság van. Ez az önök Magyarországa. Szégyelljék magukat! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Simicskó István képviselő úr, a KDNP képviselője, az Országgyűlés jegyzője a következő felszólaló: „A Vakvezető Kutya Világnapja” címmel. Jegyző úr, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 1994. április 27-én ünnepelték meg először a vakvezető kutyák világnapját. Kicsit visszamegyek a történelemben, hiszen már 1916-ban, az első világháború közepén - amikor a sok-sok sebesült és sérült embert, akik megvakultak a fronton, a frontról hazavittek - létrehozták az első vakvezetőkutyaiskolát a németországi Oldenburgban. Nagyon-nagyon fontos gesztus volt ez a sebesült emberek részére.

Aztán volt persze nyilván egy kis szünet, és mindjárt rátérek arra, hogy Magyarországon hogyan alakult ki a vakvezető kutyák világa és ennek az iskolai oktatási szintű képzése. Engedjék meg, hogy előtte azonban a kutyákról néhány szót szóljak általánosságban, az ember leghűségesebb társáról. A tudomány állása szerint körülbelül 25-30 ezer évvel ezelőtt a szürke farkas egy, már kihalt alfaja az ember mellé szegődött. Nem véletlen talán az elmúlt évezredek során, hogy az emberi tudomány a *Canis lupus familiaris* jelzöt adta a kutyának; ez az egyetlen élőlény az állatvilágban, amely megkapta a *familiaris* jelzöt, a családi, a családhoz tartozó jelzöt, ezzel is kifejezi az emberiség az elismerését a kutya hűsége és rendkívüli képessége iránt.

Valóban, amikor rendkívüli képességekről beszélünk, gondoljunk csak bele abba, hogy akár a szaglásuk, akár a hallásuk, akár a térlátásuk vagy a gyorsaságuk messze meghaladja az ember képességeit, hozzáteszem, hogy talán néha még a hűség képességében is erősebbek, mint az embertársaink a más emberhez képest. Gondoljunk csak bele abba, hogy a kutya szaglóképessége mennyire rendkívüli, hiszen például öt-ezer liter vízben egy kanálnyi feloldott só megérez. A kénsavat tízmilliomod hígításban is megérzi. Nem véletlen, hiszen 224 millió szaglősejtjének köszönhetően teszi mindezt, míg az embernek mindössze jobb esetben 150 ezer szaglősejtje van.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kutyák segítették és segítik az embert a vadászata során, az erdőben, a mezőn, a vízen, védelmezik az ember házat, háztájiját, családját, értékeit. Ott voltak a kutyák az emberek háborúiban harci kutyaként, jelzőőrként, teherszállítóként, szanitéc- és mentőkutyaként is. Sőt - bizonyára mindenki számára ismert - a világűr megismerésében is az első úrhajós Lajka kutya volt, aki életét adta azért, hogy az emberi tudomány ebben a dimenzióban is tovább tudjon lépni és fejlődni tudjon. Napjaink természeti katasztrófáinál sok-sok ember életét mentik meg, segítik látássérült és vak embertársaink életét, és sokszor jelentenek nemcsak nekik, hanem sok-sok ember számára hűséges társat is, sok esetben egyetlen hűséges társat.

Nézzük a magyarországi helyzetet! A Vakvezetőkutyaiskolák Központot Magyarországon 1976-ban indították útjára Csepelen. Rithnovszky Jánosnak köszönhetően az iskola első vezetője pedig Fehér Gyula

volt, aki kiváló kutyakiképző hírében állt. Az elmúlt több mint 40 év alatt közel ezer kutya került ki ebből a kutyakiképző iskolából, évente mintegy 15-20 kutyát tudnak kiképezni, hogy segítsék a vak és gyengén látó emberek életét. Jelenleg is 71-en várakoznak kutyára. Egy kutya kiképzése nem olcsó, 3,2 millió forint, azonban egyéves kortól 6-7 hónapon át folyamatosan képzik a kutyákat, hogy megfeleljenek az elvárásoknak. A vakvezető kutyák a hűségük mellett szemüket adják a gazdáiknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A látássérült embert úgy vezetni - gondoljanak bele -, hogy kikerülje az útjába kerülő akadályokat, jelezze a lépcsőt, az ajtót, a zebrán átkelés idejét, egyáltalán olyan közlekedésszabályoknak megfelelni, szinte hihetetlen, hogy egy kutya képes erre, de meg tudják tanítani kiváló kiképzőink. Komoly türelem és tudás kell hozzá a kiképzők részéről, szeretet és hűség a kutyák részéről. Hatalmas segítség ez a vak embertársaink és a gyengén látó embertársaink számára.

Ezért szeretném elmondani ezen az ünnepnapon is, hogy tisztelettel tartozunk és tiszteletet szeretnék tolmácsolni ezúton is a kutyakiképző iskola munkatársainak, akik nap mint nap dolgoznak azon, hogy a vak és gyengén látó embertársaink olyan kutyákban részesüljenek, akik segítik a hétköznapjaikat, az életüket. Sok esetben terápiás célokat is jelent. Hozzáteszem, ma, a mai modern ember számára, amikor a digitális kompetenciák nagyon-nagyon fejlettek, meg az IQ nagyon-nagyon erős és magas színvonalú sok-sok embertársunknál, az érzelmi intelligenciát is fejleszti a kutya.

Végezetül pedig azzal szeretném zárni, tisztelt képviselőtársaim, ne feledjük, a kutyával való törődés egy kicsit emberibbé teszi az embert is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hoppál Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője következők: „Pécs ellenzéki városvezetésének veszélyhelyzeti ámokfutása” címmel. Parancsoljon!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem lehet más kifejezéssel illetni Pécs polgármesterének elmúlt bő egy hétben tett kijelentéseit és cselekedeteit, mint hogy ámokfutást végez az a polgármester, aki 2019. október 13-át, az őszi önkormányzati választásokat megelőzően esküdözött és hitet tett amellel, hogy szakmai munkát szeretne majd folytatni polgármesterként, és semmiképpen nem kíván politizálni.

Hat hónap alatt elpárolgott ez az ígéret és ez a fogadalomtétel, és mára az országos politizálás és a kormányellenes kirohanások egész sorozata szájából. Ez egy nagyon szomorú tettenérés. Az országos és a helyi médiumok egész sora különböző szalagcímekkel illette ezt az ámokfutást: abba rúg bele Péterffy,

ahonnan a segítséget kapja; levélben szólították fel a Zsolnay Örökségkezelőt, hogy fizessen már mint a POSZT, Pécsi Országos Színházi Találkozó kft.-je; iszonyatos bénázás folyik a POSZT körül, de nem kizárt, hogy szándékosan; nyílt levélben fordult Hoppál Péter Péterffy Attila polgármesterhez; páros lábbal szállt bele a kormányba a polgármester, pedig az állam állja a pécsiek szórakoztatását; ha elesnek Pécs kulturális zászlóshajói, oda a város hírneve és a szórakozás is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan városról beszélünk, Pécs városáról, amelynek a történelmi előzmények miatt talán csak a fővároshoz mérhető kulturális intézményrendszere alakult ki. Nem véletlen, hogy 2010-ben az ország történetében elsőként Pécs vállalhatta Magyarország egészének reprezentálását az „Európa kulturális fővárosa” program alkalmával. Az azt megelőző, gazdag intézményrendszer létrejött, majd a 2010-es évad kapcsán felépült új intézmények és kubatúrák eredményezték azt, hogy valóban a vidék Magyarországnak legsúlyosabb, legnagyobb intézményhálózata és fenntartandó épületei, struktúrái állnak rendelkezésre Pécs városában.

A rendszerváltás óta eltelt 30 esztendőben a 2016-os év és a harmadik Orbán-kormány hozta el azt az ünnepi pillanatot, amikor végre, átlátva a kulturális decentralizáció fontosságát, a kormányzat döntést hozott, hogy nemcsak a budapesti kulturális intézmények finanszírozásában vállal szerepet az állam, és fordul oda támogatóként, hanem a pécsi, nagyméretű, egy város kötelező feladatait messze meghaladó kulturális intézményrendszer finanszírozásában is jelentős szerepet vállal. Ebből a vállalásból éves szinten megújítandó finanszírozási megállapodás született.

Az idei finanszírozási megállapodás azonban nem tudott még létrejönni. A kulturális kormányzat csomagban tárgyalta a pécsi városvezetéssel. A csomag egyik fontos része a Pécsi Nemzeti Színház, amely az idei esztendőben 125 éves, tehát egy és negyedszázados jubileumi évét ünnepli, ha tudja ünnepelni, mert hogy a krónikák szerint olyan még nem fordult elő, hogy például bérfizetés ne történt volna a Pécsi Nemzeti Színházban. Ma pedig az 50 millió forintos banki hitelkeretéből 48 millió forint ki van már aknázva a Pécsi Nemzeti Színházban, tehát előfordulhat, hogy akár bérfizetési problémák is keletkezhetnek a teátrumnál, amennyiben a kormány-város megállapodás a város hibájából a következő napokban nem jön létre.

(16.50)

Ugyanilyen mulasztásos hiba, hogy a város a januári kormányzati ajánlatot a Zsolnay Örökségkezelő Nonprofit Kft. finanszírozására nem fogadta el mindaddig, amely intézmény vagy amely cég egy hatalmas portfóliót kezel, a világörökségi helyszínektől a Kodály Központtól és a Zsolnay Kulturális Negyeden át

még számos kisebb intézményegységet, benne a Panon Filharmonikusokat.

Az összes portfólióelem működtetéséhez 1,9 milliárd forint többlet-, a normatívan felüli állami külön-támogatást ad évenként megújított szerződés keretében a kormányzat. Ebben azonban, azt mondta a kulturális tárca, hogy célszerű lenne, hasonlóan egyébként a 6-7 évvel ezelőtti döntéshez, amikor az állam tulajdonba vette a Filharmónia Magyarország Kft.-t, és pécsi székhelyű, de állami tulajdonú kft.-vé tette, ugyanígy kellene talán eljárni a Zsolnay Örökségkezelővel. Ez a megállapodás is várat magára.

Bízunk abban, hogy az ámokfutás véget ér, és a kompromisszumot végre a polgármester megtalálja a kulturális kormányzattal, és elmegy a fekete felhő a város fölül. Mindenkinek ez az érdeke. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője következik: „Még 10 napunk van a nemzeti régiók védelmére” címmel. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Mondhatni, hogy ez egy szerencsés együttállás, hogy Hoppál Péter után szólalhatok meg mint másik pécsi országgyűlési képviselő. Azt szeretném előrebocsátani, képviselő úr, hogy én is büszke vagyok városunk kulturális örökségére, a kulturális intézményrendszert nagyszerűnek tartom, és azt hiszem, hogy soha nem érhetett az a vád, hogy én bármilyen módon is híve lettem volna a 2009 előtti szocialista városvezetésnek, sőt mindig kritikusan viszonyultam hozzá.

Ugyanakkor azt ne felejtsük el, tisztelt képviselő úr, hogy a Fidesz 2009-2019 között pontosan tíz évet kapott arra, hogy Pécsen bizonyítson, tíz évet kapott arra, hogy a rendkívül nehéz helyzetű, eladósodott várost rendbe tegye. Mi lett a szomorú mérlege az önkormányzat tízéves tevékenységének? Mára Pécs a nagy vidéki regionális központok közül a leggyengébb gazdasággal rendelkező város lett. Az egy főre jutó ipari termelés tekintetében Baranya megye országosan az utolsó lett. *(Dr. Hoppál Péter: Ez húszéves adat!)* Pécs iparűzésiadó-bevétele a feleakkora Szombathelyénél is kevesebb.

Tisztelt Képviselő Úr! A 44 milliárdos állami adósságtólvallás nyomán önkormányzat mégis képesek voltak több mint 20 milliárd forintos adósságot újrateljesíteni, és ezzel átadni múlt évben a várost. Óriási vagyonszerzés érte ezt a várost *(Dr. Hoppál Péter: A szocialisták hagyták itt!)*, tisztelt képviselő úr, és hozzájárul az önkormányzat helyi szintű rombolásához a kormányzatnak az a fajta politikája, amely nem támogatta a feladatokat mérten, hanem folyamatosan elvonta a forrásokat a városoktól. És ezért alakulhatott ki az a helyzet, tisztelt képviselő úr - egyrészt a kormányzat,

másrészt az önök helyi tevékenysége révén, amiben önnek kiemelkedő szerepe volt -, hogy ez a város rákényszerül, hogy a nagyszerű kulturális intézményeinek a fenntartásához állami segítséget kapjon.

Tisztelt Hoppál Péter Képviselő Úr! Én arra szeretném önt figyelmeztetni, hogy ön nem Orbán Viktor miniszterelnöktől, nem a Fidesztől, nem a pártjától kapta a mandátumát, hanem mint egyéni kerületben megválasztott országgyűlési képviselő a pécsi emberektől. Ezért önnek nem azért kellene lobbizni, hogy a pécsiek vagyonát államosítani lehessen, hanem azért kéne dolgoznia, hogy megvédje a pécsiek vagyonát, tisztelt képviselő úr. Önnek a pécsi emberek felé van elszámolási kötelezettsége, önnek a pécsi emberek értekeit kéne védeni, és a pécsi munkavállalók jogaiért kéne küzdeni, nem a kormány szolgálatába állni, még egy ilyen gyalázatos tízéves rombolás után is. És ezt mondom úgy, tisztelt képviselő úr, hogy az LMP helyben nem volt része ennek a bizonyos kormánykoalíciónak vagy helyi városvezető koalíciónak, most sem része, mi függetlenek vagyunk tőlük, függetlenül nyertünk helyben önkormányzati képviselőket, és személy szerint én sajnálatosnak tartom azt, hogy a 2009 előtti gyalázatos szocialista városvezetésnek néhány emblemikus figurája ismét megmondóemberként tündökölhet a városházán. Ezt gyalázatosnak tartom, de én azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy az elmúlt tíz év rombolása után önöknek van a legkevésbé arra lehetősége, hogy a jelenlegi városvezetést kritikával illessék. Ennyit mindenképpen szerettem volna reakcióként elmondani.

És akkor egy nagyon-nagyon fontos ügy, a nemzeti régiók ügyének támogatása. Február hónapban az Országgyűlés az előterjesztésemre, de hat frakció támogatásával elfogadott egy országgyűlési határozati javaslatot, amivel kimondta, hogy támogatja a Székely Nemzeti Tanács által elindított, a nemzeti régiók támogatásáról, fejlesztésének ezzel kapcsolatos támogatásáról szóló európai polgári kezdeményezést. Láthattuk azt, hogy hosszú hónapok után, februártól, miután a sajtóban is komolyabb figyelmet kapott ez az előterjesztés, elindult nagyon látványosan és nagyon pozitív módon az aláírások száma, így az online aláírásgyűjtés lehetőségével nagyon sokan éltek, szerte Európában, a Kárpát-medencében is. Azt is láthattuk, és az elmúlt napokban tapasztalhattuk, hogy szerencsére papíralapon is nagyon sok aláírás gyűlt össze.

Ugyanakkor azzal tisztában kell lennünk, hogy ennek a fontos kezdeményezésnek az aláírásgyűjtési időszaka május 7-én lejár. Azt el tudjuk mondani, hogy most már bőven 300-320 ezer felett jár az online aláírások száma, de néhány napja megtudhattuk azt is - ez egy nagyon pozitív fejlemény -, hogy az RMDSZ 150 ezer aláírást gyűjtött össze, és tudjuk azt, hogy más erdélyi magyar pártok is gyűjtöttek, tehát mondhatjuk, hogy már jóval a felén túl van a szükséges aláírások összegyűjtése.

Én ezért szerettem volna a parlamentben erről a rendkívül fontos ügyről beszélni, és innét is arra kérni mindenkit, hogy annak ellenére, hogy most egyértelműen megnehezedett az aláírás gyűjtése, nemcsak Magyarországon, hanem Európa-szerte a járványügyi helyzetben a nagyon súlyos, de egyébként fontos kijárási korlátozások miatt, használjuk ki azt a lehetőséget, hogy párhuzamosan, sokan otthon dolgoznak, illetve több időt töltenek a korábbiakhoz képest az internet előtt, ezért én arra biztatok mindenkit, szánjon rá néhány percet arra, hogy a nemzetiregiok.eu oldalon egy-két kattintással támogatja ezt a rendkívül fontos európai polgári kezdeményezést.

Erre még tíz napunk van, ezért nemcsak arra kérek mindenkit, hogy aki még nem írta alá online ezt a kezdeményezést, az támogassa, illetve a lehetőség szerint a lehető legtöbb ismerősével ossza meg ezt a lehetőséget. Használjuk ki a fennmaradt tíz napot arra, hogy minél több aláírást tudjunk összegyűjteni e rendkívül fontos európai értékeket és a magyarság ügyét szolgáló európai polgári kezdeményezéshez! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajdu László képviselő úr, a DK képviselője a következő: „A XV. kerület a koronavírus ellen” címmel. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nemcsak a választókerületem, Rákospalota, Pestújhely és Újpalota önkormányzata járvány elleni küzdelméről szeretnék szólni, hanem arról is, hogy ez a küzdelem, amelyet folytatnak - talán a többi önkormányzat nevében is mondhatom, Budapesten is és vidéken is -, egyedül teszik, ugyanis délután az azonnali kérdések órájában elhangzott államtitkári válaszként, hogy nem jött egy fillér sem a koronavírus, illetve a járvány elleni küzdelemben az EU-tól. Az önkormányzatok elmondhatják, hogy a kormánytól egy fillér se jött ilyen célból. Tehát a járvány elleni küzdelmet a magyar önkormányzatok a saját költségvetésükből oldják meg, szervezik meg, és egy elfogadott költségvetés után jelentették be azt, hogy rendkívüli helyzetünk van vagy veszélyhelyzet van és rendeleti kormányzás lesz, ezt a rendeleti kormányzást aztán a polgármesterek is megkapták. Persze a XV. kerületben, amely az én választókerületem, a DK-s polgármester asszony, annak ellenére, hogy nem ülésezik a testület, a polgármester dönt testületi kérdésekben is, minden egyes esetben azokat a napirendeket, amelyekben döntést kíván hozni, a képviselőknek megküldi, véleményeztetni, és így dönt, ellentétben azzal, amit már tapasztaltunk korábban Komlón, Szekszárdon vagy Nagykanizsán, ahol a polgármester még alpolgármestert is kinevezett, és önmaga egy személyben elfogadta a település költségvetését.

Szeretném megemlíteni, hogy nemhogy magukra vannak hagyva, és egyedül kénytelenek a saját költségvetésükből forrásokat erre a nem várt eseményre

átcsoportosítani, hanem tulajdonképpen sarcot is kaptak a nyakukba. Korábban a személyi jövedelemadó száz százaléka elvonásra került, majd pedig az államosított oktatás céljaira, annak üzemeltetésére szolidaritási hozzájárulást kell fizetniük már negyedik éve, és ez a szolidaritási hozzájárulás ebben az esztendőben, pont a vírus esztendejében, 18 százalékkal lett megemelve, és most már 600 millió forint az, amivel hozzájárulunk ahhoz, hogy az iskolákat, a tőlünk kártalanítás nélkül elvett építményeket üzemeltetni tudja a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartó. Persze ilyen feltételekkel mi is tudtuk volna üzemeltetni, de ezt nem kaptuk meg.

Azt gondolom, hogy nagyon fontos az, hogy negyedik éve fizetjük a minimálbért és a garantált minimálbért úgy, hogy csak egy sajtótájékoztatón halljuk, hogy 8 százalékkal fogják emelni. Ehhez - feladatfinanszírozás működik állítólag az önkormányzatoknál - semmilyen feladatfinanszírozás nem érkezik, hanem ezt is gazdálkodikja ki, és ez 200 milliós tétel.

(17.00)

Hozzáteszem, hogy egy csapásra a gépjárműadó 40 százalékat is elvették éppen ebben a terhes időszakban, ami az ebben a választókerületben működő önkormányzatnak 260 millió forintos sarcot jelent, és még idegenforgalmi adóval is sújtották őket, sőt az iparűzési adót címkézték, hogy mire használhatják. Ilyen körülmények között kell ma egy önkormányzatnak, egy kerületi önkormányzatnak, egy települési önkormányzatnak a vírus ellen küzdeni, miközben szeretne az ott lévő embereknek valami olyat nyújtani, hogy érezzék, hogy velük van.

Ebben a kerületben azokat, akiket a kórházból most a kórházgyűrítés címszó alatt kitétek, 50 ezer forint gyorssegélyben részesíti az önkormányzat, szintén költségvetésben nem tervezett módon, és egy sor gyors intézkedést vezettek be: a bérleti díjakra, amelyeket nem tudnak fizetni az emberek, merthogy elvesztették a munkájukat, három hónapos haladékot kapnak, vagy ha lejárt a szerződésük, és nem tudnak szerződést kötni, akkor három hónapra automatikusan hosszabbodik a szerződésük.

Egy sor ilyen kisebb intézkedéssel próbálunk hozzájárulni ahhoz a nagy feladathoz, amit a kormánynak kellene vagy kell csinálni, ugyanakkor soha még tájékoztatón nem hallottam, hogy 3186 önkormányzat együtt küzd a kormánnyal a koronavírus ellen; sajnálom, hogy a tisztí főorvos asszony ezt egyetlenegyszer még nem említette meg. Az önkormányzatok teszik a dolgukat, de magukra vannak hagyva. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, a DK képviselője következők: „A koronavírus-járvány kezelésének módja Újpesten II” címmel. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném ott folytatni, ahol a tisztelt képviselőtársam abbahagyta; nemcsak azért, mert kölcsönösen szomszédságban vagyunk, hanem képviselőtársam Újpest egy részében országgyűlési képviselő, egyénileg megválasztott képviselőként végzi a munkáját, és így a két kerület amúgy egyébként sokszor és sok tételben együttműködik, és együtt szenvedjük el azokat a károkat, amelyeket valóban a kormány képes még ebben az időszakban is, visszaélve a helyzetével, az önkormányzatok terhére okozni. Mondhatom azt nyugodtan, hogy az önkormányzatokon élőködő kormány ellenében kell az önkormányzatoknak megtenni mindent azért, hogy végül is valamilyen jobb helyzet legyen.

Jelen esetben egy konkrét ügyről szeretnék szólni, hogy ebben a kerületben, Újpesten mit tesz az önkormányzat a járványveszély csökkentése és annak kárainak elhárítása vagy csökkentése érdekében. Azt gondolom, azért arról is kell néhány szót ejteni, hogy ez milyen kihívásokat jelent, egészen pontosan ez mit jelent egy ilyen kerületben.

Újpesten azt látom, hogy az önkormányzat a lehetőségeinek megfelelően igyekszik eleget tenni, és én mondhatom azt nyugodtan, hogy nagyon büszke vagyok arra a tevékenységre, amit elvégeztek ebben az ügyben, hiszen sokkal többet vállalt fel az önkormányzat, mint maga a Fidesz-kormány. Amikor Újpest önkormányzata azokat a károkat elszenvetted, amelyeket képviselőtársam itt említett, de most egyet hadd emeljek ki ebből, amikor még az adóbevételi lehetőségeiből, lásd a gépjárműadó vonatkozásában, is elvont a kormányzat, abban a helyzetben is arra törekszik, hogy az embereknek, az ott lakóknak, a százezer embernek tudjon segíteni oly módon, hogy láthatóan nem számíthat központi segítségre akkor, amikor védőeszközökről beszélünk, amikor tesztelésről beszélünk. Itt százezer ember, Újpest kerülete, az itt lakók a kormány részéről nem számíthatnak segítségre.

Ellenben az önkormányzat, vállalva, saját keretet hozott létre, és 50 ezer darab orvosi maszkot vásárolt, 5 ezer darab komolyabb védekezést adó eszközt, amely az orvosoknak különösen fontos, és a védekezésben közvetlenül részt vevő emberek számára ezt a lehetőséget tudja biztosítani. Köszönet mindenkinek, aki ezt a munkát vállalja még ilyen körülmények között is, amikor pontosan tudják, hogy ezek az eszközök csak korlátozottan adnak lehetőséget a védelemre.

És eközben halljuk Szijjártó miniszter úrnak ma reggel, illetve az ülés kezdetén a termelési jelentését, hogy mennyi maszk jött ebbe az országba. Hát, tisztelettel jelzem az újpesti kerületből, hogy ezek a maszkok nagyjából olyanok, mint Columbo felesége: azokat még senki nem látta. Tehát itt lenne az ideje, hogy ezen a helyzeten változtassanak, miközben természetesen most azt szeretném hangsúlyozni, mert

ez ügyben ostoroztam ma már a kormányt, hogy nagyon büszke vagyok arra, hogy a különböző újpesti óvodák között kisebb verseny alakult ki, hogy ki milyen szép maszkot tud gyártani, mennyi legyártásával, varrásával tudnak segíteni abban, hogy valóban a védekezésben részt vevők számára a védőfelszerelés rendelkezésre álljon.

Ilyen értelemben mondhatom azt, hogy az önkormányzat hatalmas akcióba kezdett, erre mind a pénzügyi, mind a szervezői kapacitását, döntési lehetőségeit felhasználja, és lényegében azt, amit a kormány egyébként nem végez el, elvégzi helyette, még akár oly módon is, hogy amikor rendeletet alkot, akkor annak körét bővítve nemcsak a 70 év felettiokről, hanem a 65 év felettiokről is gondoskodik akkor, amikor egyébként az egyéni ellátásban, az egyedül élők, az ilyen értelemben kiszolgáltatott helyzetben lévő emberek számára a bevasárlásban, a gyógyszervásárlásban és akár a kutyasétáltatásban is segíteni tud.

Végezetül még egyszer szeretném megköszönni mindazoknak, akik ebben a munkában részt vesznek *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és szívesen számolok be mindig arról, hogy Újpesten ezt hogyan tették meg. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője, „A kormány az önkormányzatokkal szemben is kiásta a csatabárdot!” címmel mondhatja el felszólalását. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarok más tollával ékeskedni, de azt kell hogy mondjam Varju László után, hogy én is csatlakoznék az előttem szólókhoz, bár egy picikét talán távolabbi kitekintéssel kezdem.

Miközben a világ minden részén pandémiás szakemberek, orvosok vezetésével küzdenek a koronavírus-járvánnyal, a közgazdászok és gazdasági szakemberek pedig a szociális és gazdasági válság következményeivel veszik fel a harcot, addig Magyarországon a kormányfő az, aki botcsinálta showmanként parádézik a kamerák előtt, látható módon egyre nagyobb lelkesedéssel, ma már naponta akár tucatszor is: hol hajnalonta repülőt pakol ki felhős mélabúval az arcán, hol kórházakat látogat időnként talpig szkafanderben, időnként csak maszkban vagy akár anélkül, hol napra pontosan jósolja meg az amúgy előre legkevésbé sem látható járvány tetőzésének időpontját - hozzá kell hogy tegyem, még szakemberek sem tudják, hogy mikor következik be ez itt Magyarországon -, hol hangzatos, de semmitmondó gazdasági védőcsomagokat jelent be két naponta. Olyan gazdasági intézkedésekről beszél, amelyek szerinte a családok, a vállalkozások, a munkahelyek megmentését szolgálják, azonban pontosan azokon nem segít, sőt azokat rúgja be páros lábbal az árokba, akik most az elmúlt napokban, hetekben, hónapokban bajba kerültek.

Az kétségtelen ugyan, hogy a Mészáros familia, a haveri strómanok, a kormányfő családja és azok vállalkozásai minden kormányzati segítséget megkapnak, hogy százmilliárdos állami megrendeléseket naponta adnak át ezeknek a csoportoknak, de közben kis- és középvállalkozások mennek tönkre, dolgozók, magyar családok veszítik el egyik napról a másikra a munkájukat, és maradnak jövedelem nélkül.

Ne legyen igazam különben, de a multikra és a bankokra kivetett különadót a végén azok az emberek, magyar családok fogják megfizetni a szolgáltatások, a termékek és az infláció drasztikus emelkedése miatt, akiknek a lába alól éppen most tűnik el a talaj. A kormány azonban nem is tekinti a jelenlegi helyzetet megoldandó járványügyi gazdasági problémának, sokkal inkább rendészeti, katonai, sőt, és ez a legfélelmetesebb, háborús feladatnak tekinti: katonai parancsnokokat állítanak a kórházak élére, egészségügyhöz, különösen járványügyhöz talán keveset értő rendőrök azok, akiket az operatív törzsben láthatunk, ők azok, akik egészségügyi kérdésekben nyilatkoznak, ők azok, akik a kormányfővel rendre hajnalonta talán valamiféle haditervet szövögetnek állandóan. A járvány okozta veszélyhelyzet leple alatt azt látjuk, hogy minden gátlást félretéve foglalnak most már el magánvállalkozásokat, és váltják le azok menedzsmentjét különben különösebb indoklás nélkül, vagy raknak ki ápolásra szoruló, életveszélyes állapotban lévő betegeket a kórházakból.

(17.10)

Tudjuk nagyon jól, aki olvassa a híreket, naponta szembesülhet vele: a kormány nemcsak a magyarok millióit hagyja most cserben az elmúlt hónapokban, nemcsak a józan észnek, nemcsak az Európai Uniónak, de most már az Európai Néppártnak is hadat üzen, sőt a régi dakota mondás szerint most már kiásták a csatabárdot az önkormányzatokkal szemben is. Én debreceniként - Debrecenből jöttem - azt látom, hogy milyen elkeseredett helyzetbe sodorta a kormány az önkormányzatokat. Azt is látom, hogy az egészségügyi veszélyhelyzet szinte minden terhe az önkormányzatok vállára rakódik, náluk csapódik le.

Most engedjék meg, hogy egypár nagyon érdekes számot elmondjak. Ez csak Debrecenre vonatkozik, de természetesen ez érvényes szinte minden önkormányzatra. Debrecenben az eddigi védekezési költségek megközelítik a százmillió forintot. A kormány - tudjuk nagyon jól - elvonta a gépjárműadót, ami a városunkban önmagában 720 millió forint mínusz jelent, az iparűzési adót, pedig amennyiben ez így marad, majd amikor rovincsot számolunk év végén, ez megközelítőleg mínusz 2 milliárd forintot jelent.

A kieső parkolási szolgáltatás csak a városunkban elérheti a 100 millió forintos veszteséget, az idegenforgalmi adó, hasonlóképpen a XV. kerülethez, ismét 100 millió forint, de a helyi tömegközlekedés eddigi évi 2 és félmilliárdos vesztesége exponenciálisan emelkedhet az ismerten alacsony utaslétszám miatt, a zárva tartó önkormányzati fürdők, szállodák, kulturális és sportintézmények vesztesége pedig egyelőre beláthatatlan. Minden ostoba orbáni kormányzati propaganda ellenére...

Hiszen naponta, ma is többször hallottuk azt, hogy minden megszűnő munkahely helyett újat hoznak létre, csak azt nem tudja senki megmondani, hogy hogy. Ez nagyjából olyan, mint a nyuszi a fehér kalapból, csak az a baj, hogy a bűvészek ez megjelenik. Attól tartok, hogy Orbán Viktornak ez nem fog sikerülni. Tehát a propaganda ellenére már az önkormányzati cégek is dolgozókat bocsátanak el, rúgnak ki, ahelyett, hogy megtartanák ezeket a munkahelyeket.

Tisztelt Ház! Nemcsak Debrecen, de vélhetően több száz önkormányzat költségvetése, köszönhetően a kormány háborús retorikájának és önkormányzatellenes intézkedéseinek, alig egy hónap alatt katasztrofális helyzetbe került. Még néhány hónap, és számtalan önkormányzat működése lehetetlenül el. Azt hiszem, erre vigyáznunk kell. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselője következők: „Mikor mond le a tisztifőorvos asszony?” címmel. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Már nem az első alkalom, hogy a Házban utolsóként szólalok fel, és ha megengedik, a mai nap rendkívüli érdekességeit a téma kapcsán vagy a téma előtt felvázolnám a lakosságnak.

A Házban ma Orbán Viktor miniszterelnök úr a következőt mondta: háromhavi álláskeresői járadék után minden embernek, aki elvesztette a járvány miatt az állását, munkahelye lesz. Ezt ma két azonnali kérdésre is megerősítette. Így hát, tisztelt honfitársaim, ha valakinek mégsem lesz három hónap után állása, csak legyen szíves kopogtatni a miniszterelnök úr ajtaján, bizonyára lesz állása.

A másik fontos kérdés pedig, amely ma a parlament plenáris ülésén felmerült, hogy május 2-án lesz 30 éve, hogy a magyar Országgyűlés a szocialista diktatúra után mint szabadon választott Országgyűlés először összeült. Ennek politikai nyilatkozatát tárgyaltuk, mert a Fidesz-KDNP úgy gondolta közösen ünnepelni ezt a jeles napot, hogy egy diktátumszerű javaslatot a Ház elé tesz, és azt mondja az ellenzéki képviselőknek: ha ti ezt nem fogadjátok el, akkor ti

nem akarjátok a 30 évvel ezelőtti ülés és demokratikus átalakulás jelentőségét ünnepelni, ti már megint csak ellentmondtok, ti már megint csak kritizáltok.

Jelzem, egy demokrata mindig olyan javaslatot tesz, hogy a mellé odateszi: mit akarsz másként. A magyar Országgyűlés elnöke megtehetette volna, hogy egy hétpárti találkozót összehív, és azt mondja a parlament összes képviselőjének, hogy mi együtt szeretnénk veletek ünnepelni e jeles napot. Na, erre nem került sor, a mai nap is azt kellett végighallgatnunk a Házban, hogy aki nem Fidesz, aki nem KDNP, az csak ellenség lehet.

Most rátérnék a magyar tisztifőorvos sorsára. Április 6-án jött a hír, hogy a skót tisztifőorvos, Catherine Calderwood azért mondott le, mert a maga által előírt magatartási szabályokat, miszerint mindenki maradjon otthon, megszegte, kétszer elment a második otthonába. Amikor ezt a hírt hallottam, az jutott eszembe: ha Magyarországon a vezető politikusok morális zsinórmértéke hasonló lenne, akkor az Orbán-kormány tagjai már legalább kétszer cserélődtek volna ki. Na, de nem, Magyarországon kormányzó pártoknál soha nincs semminek következménye.

Megörököltünk egy tisztifőorvost, akit Müller Ceciliának hívnak, akinek valóban minden járványügyi végzettsége megvan, egyetlenegy dolog hiányzik: a járványügyi gyakorlata. Mert a háziorvosi praxisból hiába tesz le valaki 180 darab járványügyi vizsgát, abból még nem lesz járványügyes, mert a járványügy az a szakterület, ahol a legfontosabb a gyakorlat, még hozzá az éles gyakorlat. Magyarországon most éles gyakorlat van. Müller Cecília országos tisztifőorvos eddig nem tartotta be a 18/1998. június 3-ai népjóléti miniszteri rendeletet, amely pontról pontra előírja, hogy mit kell tenni járvány esetében az országos tisztifőorvosnak, valamint a kormányhivataloknak és a járási hivataloknak, valamint a háziorvosoknak, üzemorvosoknak és mindenféle szervezetbe delegált orvosoknak, ezek közül az égedta világon semmit nem tartott be.

Hallhattuk heteken át: nem kötelező tesztelni gyanú esetén. Na, de a népjóléti miniszteri rendelet 16/A. §-a és a 27. §-a mit ír elő? Abban az esetben, ha a betegséget jellemző tünetek tünetcsoportként megjelennek, nincs mérlegelési lehetőség, tesztelni kell, el kell végezni azokat a laborvizsgálatokat, amelyek vagy megerősítik, vagy kizárják a fertőzöttség gyanúját. Aztán ott van a járványügyi ellenőrzés, a járványügyi elkülönítés, a járványügyi vizsgálatok kötelező volta, ott van a járványügyi elkülönítés és ellenőrzés rendje. Ezeket ez a jogszabály pontról pontra, tételesen leírja, hogy mit kell csinálni.

Ehhez képest mit tapasztalunk? Hosszú hetek óta sem elkülönítés, sem ellenőrzés, sem vizsgálatok, sem semmiféle olyan szakszerűnek és szakmainak nevezhető feladatok és látható védekezés, amit egy tisztifőorvostól várnánk, nincs. Úgyhogy ezúton is szeretném

felhívni a figyelmét: ideje lenne a skót tisztí főorvoshoz kapcsolódva neki is lemondani. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat. Tájékoztatom önöket,

hogy az Országgyűlés szombaton, 11 órakor folytatja az ülését.

Az ülésnapot bezárom. Köszönöm a munkájukat. Mindenkinek jó estét kívánok! Viszontlátásra!

(Az ülésnap 17 óra 18 perckor ért véget.)

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)